KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 233.

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA
1826
K

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 233.

ערבית [illegible]

[illegible]

ערבית [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ANANDA
M. KUNJU-
TARA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فرد ... " ... " ... "

30

AHMADABAD
KUNVARJI TARA

33

יג

[illegible]

ב:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

37

דין [illegible]

[illegible]

דין [illegible]

[illegible]

ואמ״ר כרח ונשאר דוקא בתקופה קודמת לכל מולד כאן ואמ״ר דאמרי ולכן נמ
כברך הכלנה סבב להרוג ושאר הכלנה כרח נתן של הכלנה כר״ש. אמנם
שלא נעלם רק הכלנה של ר״ש. לכך ואף נמצא מכוסה גם כבון התקופה דרח לא
קלין דבר אף מה שכבעין מדברי דוקא לכון בשל ראש אפ״ה ידוע אפ״ה ובשל יד
אפ״ה יהיו אר״ת ונשאר כן קמ׳ בתו שהוא אבל אף מה בו הפנים כר״ש. דוקא כסדר
אף כרח דוקא יה״ו בו ב׳ שהוא דוקא כאמורים ולא נראה אשר יש אפ״ה כתקופה.
ודרח אחרי שהם כאמרם בו כבר הודיעו מורי זלה״ה בו כון שנבוכים מזמן כאבר
היא מולך רא״ש נק׳ כמוני ——

ענין כונת התקופה דרח שלנו בו נצטרך לבאין שוין בה׳ יפה כתבנו שב״ם נ״ה כן,
כמה בשל ר״ש. אף בשל רח לא שבת תאמר ונם סוד ב׳ אונן בהבנה משין
כלשנה ולכן צריך לבאין בד׳ פנים ונחזרן רק שצריך להקדים. שם כן לשמ״ה הפסח כעבר
מן התקופה כמה מורי. תמצא נדל מכתב שהוא מן הכור שלאחר זה שפינו משנים.
אנו על הקדוקים מלבא בו כמסה ואשר אין משנים של דקדוקים לא אף כשאלה מה
שפניו זהן לעליון יותר מאד מה שפיה ואת חודשים לכן אומר וכן כל שמשנים
שנשלים אנו מתבונה להבונה ואמה׳ אחר כמה שנים חודשים להשיב על מלבא ודקדוקים
בו כמו נהר סעלים כך צריך להקדים שנה ולכן אין תמונה לדקדוקים כמובא׳ בו דולים לשלום
ומתבונה להבונה ואמה׳ שהוא פרטים שה׳ אם רוצים שנוייאמר תוש הכון בשפעלו נעלו,
אנו אחר כמה חדשים להתבר ואמרו בין כמים להכבר הבואו של שפסית כבודה מן התקופה
באורח שלא נראו לכים ולא כל לכבלו באורח ובא לאין תחלת בונו בתקופה ואמר ונשמע
על שלא יתפר כמו שא כינו שבת ונשו נשאר בתוך המשלה בבא״ר ונשמע על זה
סוד התקופה לא אמונה מנשון התקופה כינו ולא כלל ולה של יו״ד קודמת לשל ראש ונים לא
לבינה כבמק ולה אמנם מנשון אומר קודם התקופה בו אמר. שהם הארה המולד
אב׳ לו התקופה כמשה אחר שנבנו כל המולד כלה ואמר המולד דינו נכונים עד בעבור
אף התקופה יוצאים קודם נם מה דוקא סוד הכח התקופה כל יום בו מאמר שבינם ומצמן
אשר לא כהם כינו שפם נדמה התקופה אב׳ אם מולד לנגד כל יום אב׳ התקופה תמיד כמה
ואמרו זה יתבאר כלם שיצא בחוץ אשר באורה בנפש שתבכר בסוד התקופה של ידי המולד
בערבה על פירוש וכונה אה׳ העושין בו דאי שתכוין אל אך בו לתלות צאמה שהוא אומרים
שאמר כל התקופה והתקופה הסתלקות המולד תנאי אב׳ כיום נראה מה שבתקופה בשיבת לא
בין חודשים לכבוד לא אמנם המולד שיצאה התקופה וכן כל התקופה חודשים לכבוד אמנם
נכתם שיצא ובו בו אין סבבו מן אמנם כל התקופה והתקופה מפרשים לנגדי בו אין לא
שום התקופה אלו יתחדש אור נשמה לא ראו זה כמו זה נשמע ואמת לכן נמצא התחדשות
אמר

כי הנה התפילין שהם נעשים מן המותרות הרשימו הנשאר מן המוחין שעברו ונשאר עתה
מהמוחין הגד' עתה ובצאת מוחין חדשים הם מוחין מהם ברישא דזעיר מוחין חדשים
לצורך זעיר והרשימו שעבר בסוד התפילין ונמצא בזמן התפלה שיש מוחין גמורים לקטנות
התפילין בעת התפלה אף כשאר היום שאינם רק מכח אותו הרשימו לכן יש מצוה גדולה [illegible]
בתוך כשאר זמן התפלה ונבאר עוד סוד שיהיו בתוכם על דרך כי הלא כבר ידעת
שכבר יש לה דבריאה דעשי' כנודע ונעלמים ונודע כי לאה את הנשמות הנזכר ד
דבריאה מן הנקבה כי הלא היינו יש מוחין יש קורבה ולאה שהמוחין מסתלקין ונמצא
את הנז' הבריאה מן זו ונבנה בשכינה מרוב זה אשר כי שם כי הכח הקב"ה אינו
פה המוחין הנכנסים לה מהם לה אף בהסתלקותם הם מתעברים ולכן היא שולטת את
לה ונמצאת שיהיו בתוכם על דרך מ"ש אומרי שכבר נסתלק הארת המוחין
שנשה בזמן שישאר מוחין של אותו הרשימו ונמצא שאר על דרך כתקון התפ'
בנה ולא יכול לנהי' ונסתלק לה התקון אשר בה מ"ש כמו שעשו המוחין של שנסתלק לנהי'
ונהו בכל אהבה שיש לו עמה ונ"ל כי נעשה כמות אהבה ונשנה יכולה להבדל מהם לנהי'
ונ"ל אותו הרשימו שישאר בה מאשר לו מ"ש שבלא כי תשוב באותו של זמן שהמותרים לקטנות
ואז היא נקודה ונשנו לא לילה ולכן כל הרשימו המתעברים בלילה אף כי יש מעשים ושערים
בנקודות ומה שאנו אומרים כי אחר כל התפלה ותפלה מסתלקים מהם המוחין ולא נשאר
בהם רק הרשימו ונהו בתשובה שלהם ונ"ל כמ"ש זו של שיהיו בתוכם דאשתאר בהון
רשימו דילה בה נמצאת היא גדולה מהם כי המוחין דילה מסתלקים לנהי' אך בי"ה
הם קיימין מטעם זה באהבה בנו ומשם מעשרים לה —
ונבאר עתה סוד התפילין דשמרית קודם התפלה מהיכן הם אחר שכבר נסתלק אותו
הרשימו דלילה, והענין כי הלא בתחלת הלילה מסתלק הרשימו בולט ונמצא
כבר ידעת כי הענין של הלילה אחר חצות היא לאה ולא רחל וכבר ידעת כי תפלה של יד
היא רחל כי לאה היא קשר של תפילין של ראש ונמצא כבר נתבאר לנו כי לאה אחר חצות
ונכלל בכל ערך דעת והוא נ"ל הי' ספירות שלמטה מרחל כי הנקודה האשירית של רחל
שהיא שורש נכללת ברחל עוד יכולה להתעבר עם לאה מהם הי' ספירות נכללין הכח
נ"ל נוסף לרחל לו הם יכולים להתעבר כמו לאה ונ"ל כך היא נכללת לאה בלא ערך
דעת בלא גם בזמן בי"ע כי הנקודה הי' דרחל יורדת את במלכות הלילה לבריאה בהיכל הק',
וגם היא נעלמת ואת כל מלכות הלילה היא קורא לה העשר בסוד לקטם לרחל לו בלא
ונבנה לאה בתפלה סתם שהיה נאצלת אם הי' ספירות הם היורדות בבריאה עם הנקודה
הי' ולכן כאן נשאר לו תקון הענין בורא והוא כי ה' דברים ארתיקים כי בורא היא כי'
הע"ס

ב

הע״ס שהם מתחברות בצדיק וזה והנקודה הי׳ יורדת בבריאה אף אין זה רק עד אור
הבקר כי באור הבקר מורדת וזה במקומה באחור ומתמעטת עד שיעורה ואת הע״ס שלקמה
מורת פס יורדות בבריאה להתחבר עם הנקודה שלמן של רחל ואח״כ הם עולים כלם כמה״ש
סדר התפלה כמו שהבאנו במקומו ואז בשיורדים הע״ס אליה אז עולה הנקודה הי׳ של רחל
שיורדה בבריאה שהיא מעלה מכל הע׳ אחרות ועולין באצילות כי כבר לזה אשר רמה אותה לטבה
בכר נתמעטה ואינה יכולה לחמתה, גם טעם אמר כי ע״י עסק התורה שעוסקים ישראל בעה״ז
אחר חצות הם מעלים אותה מעט מעט עד שבאור הבקר היא נקרא עולה באצי׳ והע״ס ירדו בבי״ע
ולהתחנן כדאי בסוד זה מקום עולה והטעם הוא מ״ש שיתני כחותם על זרועך כי הלא שיתני
כחותם על לבך הוא תפלה בליל ואח״כ באור הבקר אותרת כחותם על זרועך וסוד
הטעם הוא כי אותה הנקודה עולה באצילות והיא חוזרת פנים בפנים אחות להיות שאכה
רק נקודה אז מקום תחתונה פנים בפנים עם הוא פרצוף בשלם של ז״א כי הלא של עצמה
בשל נקודה היא נבררה בזרוע ואז מתקשרת בהויה בזרוע שמאל וכו׳ יכתוב המנוער כללה ו
ואוחז את הנוק׳ בזרוע שמאל כנ״ל בלילה ובבקר אחר אחורים כמו שנבאר כנה״ש
אותה נקודה פנים בפנים בזרוע שמאל של ז״א אותו הרשימה אשר היא העטרה המוחין
שיכולין לכנוס תוך הזכר שלכה כנ״ל לכן ז״א עלו שימני כחותם על לבך כי הוא מתחיל ה
הנאמר בתחילת ז״א ושם נכנס הרשימה של הנוק׳ אך הנוק׳ עצמה שהיא אותה הנקודה
הי׳ אינו אומר בה לשון כחותם על זרועך כי היא כתוך נתונה בזרועו ולא כחותם ולכן אמר
אחרי אשר נתונה שם אותה הנקודה אז יוצא אותו הרשימה שלה כתוך ז״א לבו כנראה
פנים ויוצא לחוץ ונכנס תוך רישא דנוק׳ ושם מתחשב אותו המוחין כרשימה ונותן
של הנקודה הניא ואז בהכנס אותו הרשימה בתוך אותה הנקודה אז אותה הנקודה אז
עם תפלה של ר״ח הי׳ כי אז נקודה היא נקשרת בזרוע השמאל במקום הקטנה שבו זה
כנגד הלב כדי לקרות את הרשימה ועושים כתוך כאשה כנ״ל התפלין ולכן שכנגד הז״א נק׳
תפלין בזרועו אף כנ״ל הנוק׳ הם כראשה ממש וכמו שיקשה כמו של תלמ׳ אחרונים בזכר
אם הם התפלין בזרוע כנגד אז התפלין דנוק׳ כי הם אותו ונם התפלין ממש נקראים כמו
התפלין דז״א ואמנם כיון שתפלה של ראש נתונה בראש האדם, גם תפלה של יד היה ראוי
שיתנוה ע״י בראשם אחרים ועם פשע כי כנ״ל התפלין לכם כוון סוד אותה נקודה נקשרת
בזרוע שמאל דז״א ובין שהיא נקודה אין בה הבדל כלל ולכן אינה ראויה כי אינה הבדל
כלל רק נקודה קטנה ובאר הטעם ואמר כי עזה כמות אהבה הי׳ אמר ש״כ אהבה הם
לי עבק ראוי הוא שיתני כחותם על לבך כסוד תפלה ואח״כ כחותם על זרועך בבקר ובטעם
כי עזה כמות אהבה אח״כ קשה כשאול קנאה הי׳ כי עזה הכון הטעם לזה אין משימים ולא
של יד

[illegible]

[illegible]

.ب.ا ٥٥٥

של ישראל נכון מכהן מורי זלה״ה והנה כונת הורו הוא כי הנה תחלה ע״י מעשה שהוא
עליה קטן ונעשה גדול אך הקנה את הקליפות של עולם הישרה וסילקו עתה והנה מה
שעשינו את הנה שלא יקבלו ויאחזו הקליפות בעשיה בישרה אך עתה שנ׳ ראשונים
של עשיה הם עשוים מעלות של נ׳ תקונים דישרה ונבר ידעתי כו בורא מלמעלה
הישרה נכול תמונותיה עשיה ואח״כ עוד שמלבושין הישרה הוא מן העשיה את יכוונת
שלא יתדבק הקליפות של נ׳ תקונים של ישרה להנאחז ולכן אנו אומרים פרקו לה קרעת
בשתי כל אחד ממכסים קדושים וכסוי הקדושה קראו בשתו של השיג והנדיבו בנועם
עליון שהם הקליפות וע״י זה יפחדו הקליפות מהשיג שלא יאחזו שם בנ׳ אחרונים של
ישרה וכמעט כל המזמור הזה וכל הספר עד ברוך שאמר מדבר על זה שיכניעו כמה
ופנימי וכל הם נכרתו ולא יאחזו בנ׳ אחרונים של ישרה ועתה עקרן זה רק בעולם
הקליפות ויכלו זו כתר להעלה בקדושה ואז יעלו הקליפות הנה והכר לטוב עד נתכונה
במקומות הוכיח והכר זה נכלו עד נתכונה הנעשה יסוד שהוא מכוח ועד במטרוניתא
והכונה כי נה״י דישרה שבהם עוד שהיו נחלה נ׳ ראשונים של עשיה להיות שלוט בהם
הקליפות לא מכרבה יהיו הוד והכר עד נתכונה אתה את אומרים לנקודת
והוא כי נקבה נכנסת ע״י החלוקה להעלות השלמות ולכלו עד הנצ׳ ולוקח כל
ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו בין הקליפות של עשיה וישרה להעלה בנצח ולוקח
השלמות והניצוצות של תלמיד כדין כנודע ותהא נעשים אתה הוא להלבות
בשמות אמונים והוא סוד השמות המתעברין ומהם אונך ברחם הנוק ע״י יחוד
שמות אמונים והם סוד השמות המתעברין האותה אונך שעלו בעשיה בשנה
כותה לאונך שעלו בישרה ובבריאה שהם נעשו בעשיה קליפות שלמות ואין
יכולת להוציא משם אונך ניצוצות אלו ע״י ז׳ הרוני מלכה כמבואר אצלנו כי
מקורי של אלו בוחן ונגלין בשנין עשרה הרוני מלכה וסם בו כי הנזכרין שלהם
עשו מן ל המלכות והם המלקטים את ניצוצי השמות שבעשיה שבאותן אמר אתה
להעלות בשם אותו משוא בשער השלמות ולכן הוכרח להרן לו ה׳ עבירי ישראל
כדי שיעלו הקוץ ניצוצים לו שבעשיה מן הינם שנהרגו עד ביאת המשיח כנזכר
במבואר אצלנו שם כל זה את תכוונים כל עקרים שיעקרו עקרו אונך בעשרה
הרוני מלכה וע״י נזדקקו אונך מתעברים ומלקטים שמות וניצוצות אשר בקליפות ד
דעשיה ומכאן עד ה׳ דלק הכל מדבר בענין זה אתה את אומרים ב׳ דלק והוא

וכנ״ל כונה לכן תרין זמנין וכו׳ ואמנם המקובלים לא הזכירו וכמעט כמו שביארתי לעיל כונתי
בס״ד פסוקים של ה׳ ולכך אמרו בין ראשונות ובסה״כ בין אחרונות ויהיו אומרים בכל אינון לגו בריך שמיה
ואמר שבין אחרונות ובזה״ק ואל כן כי בכלל הוא בהשגה ב׳ לכוין בין אחרונות אחרונה בזה ולא
לא נחרכו רק בשנים מ׳ כלותה בין ראשונות שנר אמר לשמו ועד ועד שמעתי אשר לבי ר
ויהי מה כי הלך לשלום יכוין לפשוטה בשם הוי״ה ונקודה כמו לשלום כמו זה אשר לחבר ל
להטיב כי״ס רשבי״ע בט רהורינו בס׳ ב׳ נפש ה׳ לחלק וכו׳ ואמר כי פוסור כי בזמן שלן בבקר
לינה מכתב נפש סוד ה׳ ויפה ה׳ לחלק וכמו שאמר שם נפש ה׳ אנו יפה ה׳ אחר ושמה א
אחר בבקר בין בראשונות כל פסוקי של פ׳ כלון בהם אמ״ב בזהי החול והמחזורסקי׳ מעט
ובשבת השלמים המסדרים וכו׳ ה׳ פעולת שאול נפשו פעולת הח״כ המקובלים בשיים בעם גדול
כרגע וזה וניו בשעשועים שם נעשין ויהיו משאול נפשו וכמעט כל פתיחה שבין

סדר התפלות נס כי נתכוין לתפלה יש בזה הוספה כי אנו כנגד כי כלם יש בה׳ עולמות
אצילות ב׳ בכלל זה שהוא שני תכונות שהם כלליות העולמות בתכונות והמלבוש
הוא שני תכונות שהם סוד השמות נעשו בעשיה ויתן פעולה והנה אמרתי כל
בהרבה סוד כי תפלה צריך לעשות תקון בעשיה ד׳ תקונים והם הנה לכן נתפלל
של יד ושל ראש ובעבור קרבנות ותפלות ויכון וכו׳ והנה נתלה בסוד מעשה הוא סוד
תכונות העולמות כלם כי נגד זה שנתנה תקון תכונות נעשה שבעשיה נגד הברכות
שהוא סוד הכל נעשה אור תקון ה׳ נגד המ״ב נגד הטלית תקון עולם היצירה ונגד ינ׳
אמ״ב אור תן פנים ביצירה ה׳ רוח בעשיה שהוא יצירה בעשיה ואמ״ב בסוד ברכה של
הטלית נעשה אור תקון ה׳ נגד תפלה של יד נתקן עולם הבריאה ונגד יוצר אור תקון
הבריאה ה׳ נשמה בעשיה בסוד תנתין נגד הברכה נעשה אור תקון ה׳ פנים אמ״ב נגד
תפלה של ראש נעשה תקון עולם האצילות אמנם בשנים הברכה יש מלותיה זה סבר
באצילות צריך אור תקון ואמ״ב צריכים ברכה שנה ולכן סבר כי בכלל אור תקון
נשמה לנשמה שהוא עולם האצילות אינו נעשה עליונה כי אין בזה כח כמה והכי
כי כל העולמות נתקנו בכלל התכונות שהוא העולמות כלם גם המקום שלהם אף
האדם שכתוב לא נתקן עדיין רק בכלל נעשה של לא לא שכל זה הכנה העשיה
תכלית העשיה ואמ״ב הברכה שלהם היא תכלית תכלה תועלתן אמ״ב כשאומר הקרבנות צריך
לכוין לכלל העשיה ביצירה אחר שכבר נתקנו כל העולמות בכללם ואמנם העולמות
לעולם צריך רק נגד הכלל השמות שהוא מעשה העולם כלו ולכן צריך לאמר הקרבנות
ובזה

ובזה אנו כוללים שלש העשיה כבחי׳ מטטרון שהם השמות עם אור מקיף שלהם שבעשיה
הכבוד ואת נס המלבושים שהוא כללות השמות ההם נגדם ובזה אנו כוללים שלש העשיה
וכוללים אותן עם היצירה בסוד השמות שהם המלבושים שבעשיה אשר הם מטטרון שלש העשיה
בסוד הקרבנות ואת השמות מותן מטטרון לשמות ונ״ל אור המקיף שלהם וכו׳ הכ״ב אותיות
אנו אומרים ויתרון תברך שאמר עד ישתבח לפסוקים השמות שביצירה עם מטטרון
והקיפם של הבריאה ואת נס השמות שהם מלבושי היצירה עם מקיפם הם שלש וכוללים
בהם אנ״ה ביוצר אור את שלש הבריאה השמות אשר שם עם מטטרון ומקיפים עם
האצילות ואת נס השמות שמלבושי הבריאה עם המקיף שלהם הם שלש וכוללים בהם ועתה
כמו שכבר ביאר׳ סוד התפלין שהם מותן מטטרון עם המקיף שלהם בבחי׳ השמות של בריאה
של יב ושל כאש באצילות.

ועתה כמ״ש אנו מזכירים מותן מטטרון לפסוקים השמות ואתם כשמעת אנו עושים להם
אור המקיף ועתה שעשה עשיה ויצירה בבריאה שהם סוד מלבושי כשלום
הבריאה אנ״ה ועתה אנו צריכים להשלים לבריאה בסוד הנ״ל אצל אנו שהיא שלש הבריאה
כי שיהיו להם מותן המטטרון בסוד השמות והנה צריך שיקדימו תפלה אותן בבריאה
לכן מותן לתת באצילות והיה ימשך אור של אותו בבריאה לכן מותן לתת אשר שם שהם סוד
יצירה ועשיה שכללו ועתה שם ואתם אין כמו כזה כי נ״ל מלבוש שלבוש בשיל שאנו תפלה
שעשין רק בבוראין וכזה וכזה יש לשמות יותר זה לתת בבריאה והנה צריך עתה לבאר מה
מכוונים קש כי כבר ביארנו כי יעקב שאנו כמו ולאה וסוד לאה היא קשר של תפלין של ראש
שבאצילות ויש בה מלבוש של תש״ס והנה אנו כוללים נתה סוד כתר שהיא נקודת המלכות
שבאצילות קשר של בריאה עד לאה סוד ד׳ כאמור והנה וכל נתה ואת אנה ד׳ עם יעקב שהם
סוד אחד את ד׳ עשיה הנ״ל לאותו באצילות ואת יוכרים להם מותן מטטרון לאותן ולאה ועתה
מותן כרחל עושים יוכרים כי עבדין הם בסוד נקודה ואין לה מלבוש לקבל מותן ועשרים
למעלה בכ׳ כאמור והנה כשאנו אומרים בשכמל הנ״ל הוא בסוד לאה ונתן זה ואת נ״ל יותר אותו
יוכרים מותן מטטרון לאותן ולאה וכבר אור גדול כזה עושים יצירה ועשיה הנ״ל בבריאה ואת
יוכר להם מותן מטטרון ומקיפיהם כי כ״כ הוא לכן מותן מטטרון באצילות כמו מותן מטטרון ומקיפיהם
בבריאה והנה נמצא כי בכתר השמות יש להם מותן מטטרון ומקיפיהם מתן משלום האצילות
כי אין שם המותן מטטרון רק לאור מקיף ועתה כשמעת שעשין מקיפין של המותן כמו שכבאר
בשער התפלה ד״ה ע״ש.

תוספת ביאור בסדר עליון התפלין שבגדול כי לנער קטן במטטרון היצירה והנה אנו
מלשאין כי לנער קטן בהיות אבר הקטנות נ״ל כן נראה סוד העשיה כי אין בעשי׳
רק סוד העשיה אך שלמה גדול הוא בסוד היצירה מתש ובלתי נמצא כי נער קטן הוא נ״ל בהיות
בקטנות

אמנם מלכות מזה שיש בו שני מזה שלוקח מזה שלמעלה ממנו כי לא אימא נוטל לצורך זו"ן ה
מאימא ואבא [illegible] בסוד זו"ן נכון אימא נוטל לצורך זו"ן מזה שלמעלה ממנו שהוא
אימא [illegible] בזה הארבעה נכבר עתה בסוד זו"ן אימא צריך כל הזו"נים שנים וכמו שאמרנו
אצילות מזה שני זו"נים ישראל ורחל ישראל ולאה ויעקב ולאה וכו' ויען כלם שנים וכבר אמרנו
אצילות מעלת הזו"נים והנה יש מוחים שאימא משכה הטובה שלא מן אבא לבד מזה שהוא חלק
אבא והמוחים מושך הטובה יותר מלמעלה שהוא מאימא והמוחים יותר מלמטה שהוא [illegible]
והכל לפי ערך הזווג של אימא כך המשכה [illegible] מלמעלה [illegible] כי הלא כל [illegible] יש מוחים
ומלכות והמוחים משכה הטובה מהמלכות והמוחים מן המוחין ועתה לא [illegible] יהו"ה כי [illegible]
כשיעור אימא ומושך עתה טובה מן אבא עלאה יותר מן המלכות שלא הוא משכה [illegible]
מן [illegible] הענין [illegible] אימא והטעם כי [illegible] היה אימא אחר באמור [illegible] כי
זו"ן אימא באמור הוא [illegible] [illegible] זה [illegible] [illegible]
הוא שלמעלה אין המשכה מן אבא [illegible] מן המלכות עד באימא יש בו המשכה המלכות ו
[illegible] מן [illegible] והנה ד' זווגים [illegible] מושך המשכה [illegible] זו"ן [illegible]
הוא המשכה מכל הזו"נים שיש [illegible] והוא זווג יעקב ברחל [illegible] זה הזווג המשכן
הטובה שלא [illegible] הוא המלכות של [illegible] כי [illegible] המוחין של אימא [illegible]
הזווג נותן ליעקב להתרבות ברחל [illegible] המוחין [illegible]
וגם הם [illegible] של הזווג [illegible] של [illegible] של יעקב ורחל כי אין זו"ן [illegible] של
הקדמון ולכן [illegible] המוחין [illegible] אימא שהוא [illegible] המלכות של [illegible]
[illegible] אין זה [illegible] הוא כך והנה הזווג [illegible] של [illegible] הוא יעקב עם לאה מן [illegible]
למעלה והוא [illegible] של יעקב ורחל ולכן [illegible] שהזווג יעקב ורחל [illegible]
המוחין [illegible] המלכות [illegible] זה הזווג של [illegible] בהכרח שלמטה
מהם [illegible] של [illegible] הוא לצורך הזווג של [illegible] שהוא יעקב ולאה [illegible] מן [illegible]
[illegible] המלכות אימא [illegible] הזו"נים [illegible] אין [illegible] והוא זווג
[illegible] והנה [illegible] הטעם [illegible] יש [illegible] הזווג [illegible]
[illegible] זווג [illegible] זווג [illegible]
[illegible] זו"נים [illegible] הוא הזווג [illegible] המוחין [illegible] הטעם [illegible]
הזווג [illegible] לצורך זווג [illegible] המוחין [illegible] לצורך [illegible]
[illegible] הזווג [illegible] המוחין [illegible] לצורך [illegible] זו"ן והטעם [illegible]
[illegible] המוחין [illegible] המלכות אימא [illegible] המוחין [illegible] כי [illegible] לזווג [illegible]
והסלקא

57

ומסתלקין כל המחנות לנכרי ויהיו סוד הנלוה כי כמו המדבר לא יש מחנה לאשה רק בשעת הנלוה
לבד ונקה׳ מסתלקין מאת המקום שלא ינקו בהם וגם כי אין כח בה לקיימם כל היום בכח נקבה
שתפיס ותגן עליך תמיד שהוא יעקב ורחל ובסבת שמשכן המלכות עמוק והנה כל כיון,
ומסר ואוף אפשר להמשיך כל זה בסוד היסוד אל מרכבת לו עד העומק כי בלא באות
מחנות שמושך. גם העומק הנז׳ שהוא לוקח אל המרכבת שבנחשים נאצל כי זה שהיה מסר
מ״נ לנכרי. שיגשו ונגלה בסוד כל מרכבת הכל רק משום ולכן אנו מחנות׳ דב׳ קש׳ והנה
בקש׳ של הקרבנות אנו ממשיכין המשכות אצל ונקה׳ בקש׳ פסוק של יוצר אנו ממשיכין בה׳
המחנות מלקים יותר עליון המלכות עומק ואמרי אשר כבר המשכנו כי סמוך החלק הראשון,
ביום היה אנו מתכוונים יותר בתפלת העמידה אב׳ היה מחברת לו בי׳ [illegible] קש׳ לצורך [illegible]
היה ואמנם שאר הימים שאנו עושים רק מרכבה אל כי להם בהמשכה קש׳ [illegible]
שבאמר [illegible] ונתקן שהיו אומרים קש׳ קודם הנץ החמה ו
וסוד העומק [illegible] כי הלא באמת הוא כי לא היה צריך לו היום הנה רק קש׳ אל לבד בשאר הימים
אך הטעם שיש בו קש׳ הוא לטעם שביארנו כי כיון שנסתלקו כל המחנות לנכרי ולכן צריך להמשיכם
בכח והנה טעם זה אינו רק בשאר התפלות ואומרים קש׳ אל והוא יום תמיד והעומק כי
[illegible] יעקב ולאה שאמר מקום הוא נמשך כל המלכות עד הבקר ויהיו סוד ויהי בבקר והנה
היא לאה כי עד היום הבקר ברכו שהיו היא לאה עם יעקב בתקונה ביום יותר ובסבת
בזה שבארנו׳ ביום [illegible] יעקב עם לאה בסוד אילת השחר שאין תחלת הארת
היום ובזה לא יקשה בענין אם נראה מהזוהר שהיום הוא אין כען אילת השחר ובתקון
אמר [illegible] שהתקון הוא אחר שיש שלא [illegible] כי הכל אמת כי זה [illegible]
אילת השחר הוא יעקב ולאה ונמצא כי אין המחנות שבאו במלכות מסתלקין רק אחר
היום [illegible] כי עדיין [illegible] השחר עדיין המחנות לא נסתלקו ולכן כאשר אומרים
הקש׳ שלשים קודם הנץ החמה אין [illegible] להחזיר המחנות כי [illegible] שלא עבר רק [illegible]
שנסתלקו ולכן [illegible] להחזירם ולכן הנוקקין היו אומרים הקש׳ קודם הנץ החמה [illegible]
[illegible] קש׳ [illegible] אין אנו אומרים קש׳ עד אחר הנץ החמה [illegible]
[illegible] נסתלקו המחנות לנכרי ולא [illegible]
[illegible] קש׳ להחזירם מרכבה אחר מרכבה [illegible] הנוקקין לא היו [illegible]
שהמחנות שהיו [illegible] אחר [illegible] אין צורך לשרות להחזירם [illegible]
ובשאר [illegible] קש׳ אנו ממשיכין [illegible]
לבד להמשיכם [illegible] הקש׳ אחר להמשיך [illegible] שתקנו קש׳ של הקרבנות [illegible]
[illegible]

[illegible] אלהא [illegible] אמר [illegible] היה [illegible] ק״ש [illegible]
[illegible] אמר [illegible] ק״ש [illegible]
[illegible] המתחיל [illegible] ונתן כל [illegible] .
אמנם אמר [illegible] הוא [illegible] ק״ש [illegible]
הוא כי [illegible] שאמר [illegible]
[illegible] הוא [illegible] הוא בין [illegible] היום [illegible]
[illegible] אמר התפלה [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] ק״ש [illegible]
[illegible] והוא [illegible] כי [illegible]
[illegible] ק״ש
[illegible] התפלה [illegible] כל [illegible]
[illegible] רק [illegible] עם [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] ק״ש [illegible] הוא [illegible]
[illegible] ק״ש [illegible] אמר [illegible]
[illegible] ק״ש של [illegible] של [illegible]
[illegible] של [illegible]
[illegible] ק״ש [illegible] כי [illegible]
[illegible] אמר והוא [illegible]
[illegible] כי [illegible] של [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] הוא [illegible] היא [illegible]
כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] כדאמר .
אמנם ק״ש [illegible] של [illegible]
[illegible] ק״ש [illegible]
[illegible] ולכן ק״ש [illegible] של אמר [illegible] של [illegible]
[illegible] הוא [illegible] כי [illegible]
[illegible] ק״ש [illegible] הוא [illegible]
[illegible] כי [illegible] ק״ש [illegible] כי [illegible]
ק״ש

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL CALCUTTA

69

ל

[illegible] והנה התחלת הכל [illegible] ברכות [illegible] ברכה ההלכה [illegible]

[illegible]

[illegible]

מזמור לתודה הוא בסוד [illegible] כי כל הקרבנות [illegible] קרבן נדבה עולה [illegible]

[illegible]

[illegible]

לו

רות הם בני מלך נ״ב סודו הוא כי הוא כל אחוריים הוא בסוד ריבוע ובשנקבים שם מלך הוא בנין
ו׳ ואם היה אומין של שם מלך והכל הם רו״ן כמנין רות והנה אחוריים הם בב״ה רות והוא מלך
ולכן מלך שהוא תקום המלך שנתקן כמו הגמירה שהוא באחוריים כנגד והבן זה ונמצא כי שם
מלך זה בגרות בסוד הוא סוד בי׳ אחוריים של רות ונוקבא דרחל ברכה כלה שהוא סוד מ״ט ב
שבמנין הוא לשם יעקב שהם רון והנה מ״י במנין שם מלך הנז׳ במנין המלכות הוא בשם מלך ולא
בשם מלכין כי הוא שוש רון עם הכולל מנין בגימט׳ מה אחורי של שם מלך גם ברשי מלך ישראל ח
מלך והנזכרין אחרים במנין שם זה בשחרין קודם ובא לשון הוא בשם בניה בחולי יורדין כי
הוא סוד המלכות בשבת עם מלכות שלמה בכל בזוהר והוא סוד מ״ט נ״ב שבשם ל׳ יורדין של
שם מ״ב הכולל ובם בני הכל בכל ונמלאי המלוי של זה של מ׳ זה לא הנ׳ שמות רק בשם זה של ח
מלך שיש מלוך כנ׳ נקודות בכל עם כל השער הוא שנה בנ׳ המלכות והאחרים בהן נחשבים לבדך
לבנין כי נ״ב בני מלך והבנין על דרך הראשון ונלמד משם כי הראשון בונה ב׳ אחוריים של לאה
עם ישראל והשם הב׳ ב׳ אחוריים של רחל עם ישראל והבן כלן תבנין להמשיך מלכין העולין שהם
רבם שהוא אחוריים של שם מ״ב שהוא סוד אבא שבמוח ראשו בראשו ושם קסא שהוא אהיה
דיודין היסוד דאבא שבכתש המוח ומ״ב יסודות לכן נבנין להמשיך מזין נשמות לעולמות ועליונים
ומתחתון ב׳ בכל הבינה מגולים העליונים והם סוד ב׳ שמות הכל כמ׳ הקודם ובשנים י
ב׳ כתרים שמקיפים הבינה והם לתוה בשמים של נוקבא רחל ובונין להמשיך רחל שהיא נוקבא
ומה ב׳ כתרים הירוכים כי תגא דבא היא שהיא בני נ״ב ועי׳ דלמן שהם דבק נקודת
המלך בכל והנה בכל אחוריים הכל הנ׳ אשרי שמורכל היה מסיים תורי ולהם ומתנמים
לבדך זה ולא כמנין המובא שלא אמרו לא בשחרין בזמן התשובה

הללויה הלל נפשי הוא במלכות ובכר בנ׳ זה במקום אמר הרומא לשבורי לב בכל ולה והוא
משה ב׳ ובנה הוא בנ׳ מ״ה אבות אמת בסוד ויברך כנ״ר אות הנה בבר אמר ונח
בי״ה של הלירה אנה המלכות כי לזה כי משה זוכר ונתמנה בכל מן הללויה הלל נפשי עד הללו
בקדשו בכל אלה ונה בבר בנ׳ אבות בי״ה בגה מלכות בכל עולם ועולם ולכן ולנה אם כבוד
בנים באותם ותהלתם לכן נמצא כי אנו מזכירים להזכיר בי״ה בשירה בשבוך דוד
לך ה׳ הגדולה ולא יבוא בין הם אף רשע להרי ולהם שהיה קץ התמורה בין ויברך דוד
עד אבה הוא ה׳ מלך אשר כתרין באברהם ולי עם של אבה ה׳ הוא מלך בכל המזמור
כי הם סוד הבנין ולכן כרכל הוא שם אהיה רמז ולך אהיה בבינה ונתמנה היה נהנה
לבדם באמרו ויברך דוד והענין הוא כי הוא הבדק היא מות למעלה באמר נ״ב בשם
אמר כי הוא נקין לעת שהיא השבינה שהיא נשבנה למען צריך להפקידה ולהעטרה מה ה׳
הבדק שביא בכבודה ונאמר פיה בנה כאמרו נאנה המשל בכל כי הוא בכל הוא היסוד
הנק כל והוא סוד בדקה להשבינה ולזה נאמר לכן נס נבין כי כלו כל נותן השבינה במקום
הבדקה

שאמר הוא עשיה ותשם עד תחלת יצירה ובזה עד שם ברכות בבריאה ונאלין ותרעא אצילות עתיק
את יררכים מלבושים לנשמה כי הנה אין כתר כתב בית המלך רק שתכנס לפני שמנה ותשלי יתרון ל
לתקונים והנה תפארת אשר עד סיום וכו׳ לתיקון הוא בריאה ותשם עד אין קרוש הוא יצירה ו
ותשם עד הסוף הוא עשיה ולכן בכל סיומי עולמות אלו את אותיות קדוש ונתגלה מן הראשון שהוא
קודם תחתון הוא כתר כי אורך כנגד החושך הכתר כי הכוונה כי הנה תחלת היה התלבשות
הוא בתקונה כתר תרני ועשר קומה מדעשה ועד רגלה הם תנאי של עד סוף ונכר ביאורו
אשר תשעה אור של כל הספירות דעתה עד הוא אור התחתון תהם לא הם עולם עשיה
התלבשות עצמה שהיא תתחלה נה׳ כתר התלבשות יורה לתשה בהיכל קק׳ כבר ושם בעני-
היכל נגלה בכלל כו וכל עניה התקונה שלה שהוא שער נה׳ של הם עוד בהיכל זה הכלל
נ׳ בראשונה כבריאה בתקום נ׳ את רשון נה׳ שבהכר ותחת נקודה שהאור כי נם התלבשות כבר אה
היא בהיכל קק׳ כיצירה וכן התלבשות היצירה בהיכל קק׳ בעשיה והנה התחלת הנקודה עד כתרו הוא
ז׳ היכלות של עשיה ותהוכו עד כרוך שאמר הוא סוד היכל ק״ק של עשיה שחוזר תחת היכלות
סוד היצירה שבהיכל זה ועוד תוספת קומה שבו כסוד קלפות ונגה כי להעשה היא קדושה כי
כל׳ עולמות אפיעו יש ב׳ תקונים של הוא סוד ז׳ היכלות שבכל אחד תהם בכללם לתשלה זה כזה
כלות זה משמש בהיכל ק׳ שהוא נכלל בשל והוא חוזר בכל אחד תחת העולם שלמעלה וש תנר כל זה
ולכן תבין כי את עותרים תחת הכתר של היות של התחתונים הם ביצירה עם הטעמים כי
חוזר להיות היכל הק׳ בעשיה יש תחת ולכן אחר שכלום כל הז׳ היכלות בעשיה זה בזה עד הכתר
את עתה לכי הם להעלות כסוד עמוד של נג הק׳ כז׳ היכלות מקורו כי יש עמוד של כתר
כל היכל והיכל כי כרך העמוד הזה עולה כל של בתכירו ונכלל בו וסוד עמוד זה הוא הקרוב-
שבכל היכל של עולם ועולם והנה כזה הקדוש את העולם העשיה ביצירה ולכן יש בו כבר אורות
שמות יהוה שהם רבוע תברך עולם לעולם שלמטה וכבר קבוע מן את יהוה עד שלהם וסוד
הענין כי נה׳ כבר אורות את העולם הז׳ היכלות כי לעולם האורות הם כנגדם מוכרע בשם עב
כי תפארת רי״ו בתשון נקדה עם הקדושים עב כתר חסד ולכן נה׳ הכבר אורות את העולם
הז׳ היכלות נה׳ כבר קבוע את העולם היכל שכינו שבעשיה לעולם והענין כי אין יכול עליה
לעולם כי את כסוד שם מ״ה והוא לעולם עולה כל העולמות כי הוא סוד ולא נפש כבר מראה
והנה סוד הכבר התלוי שם מ״ה כנודע כי שם הויה כלומר התלוי ונתלה התלוי הוא סוד שם מ״ה והנה
סוד התלוי התלוי הוא סוד הכבר שלכן כי לעולם סוד הכבר הוא בשם מ״ה ולכן לעולם אין עליה אלא בשם
מ״ה ולכן צריך לכבר ונשתמשו עם ווין כי הם ז׳ ווין תו יסוד עד נקודה הראשונה בשם מ״ה שהוא זה
ז׳ שהם נכל של ז׳ אורות וכן נה׳ ונתפשט כי בכל נקודה יש ז׳ אורות והרי נראה בזה שם מ״ה ולכן
האורות שנכנס בימין עונה כי הוא שם עב׳ ואין בה העליה לא בשם מ״ה וכן כי כבר אורות לעולם
הוא בסוד מ״ה והנה אחר שהעליה היכל ק׳ נה׳ הק׳ קבוע אל יש בו כח להוד נכלל יצירה ואלו
עותרים

73

לו

בחכמה שאין כל תוסיף הין בחכמה לא שאין בבינה וזה הוא שאין בבינה כלום
שאשר עי הבינה האלהית יסוד החכמה ותפין לחכ׳ כנהר ב׳ מקורי ברכה זו תכבדן באותן
חשק ואותותם שבהיכל זה וזהו דלתה העליון קנטף ובתוך התרומה בישר בנובר בהוא
שם יאקדונקי ובי׳ כברים לו כי היכל זה הוא היסוד כבריאה אשר כל כלו׳ בה והי׳
עולם שנה להיכל זה ונעקרבו אלהים ביסוד וזהו סוד של זה השם יאקדונקי כי זה הזם כסו׳
שאתכר עתה באלהים כדי להשלים להעל בתו שאנו עושים לשמו ולכן במעשים זה הוא
בצדק המלך התרומה לבד תצא כי אזהם הן אמשה של שם זה כהמן את ונקמאר זה
בעבר בכמה מקומות כי כנוי של שם זה אה״ו ואתהם אהבו עולם הוא היכל אהבה שהוא
חסד כנודע והנכן בחסד כשם נם אמר הכתוב ואשו כי יקרת אתנוך חסד הוא כי חסד
הוא המתקן אנוש התענוג ובבר ידעת כי כלם כוונת של הנשמות הם לאחר יוון ולזווגה
ובפיע בה קיום הוין המותן כי אהן ניירים ולא פין מסתלק אף ענף המותן מסתלק
תשיבו ולכן זוג נקל שאלם ואוכרים ושתין נאוגא הוא להתייר להם מותן והעשין כי
כל הזווגים הוא לזווג כדי שיולדו שמא ושתין בשלם והנה יריכין שיתפרדה
הוא מן המותן ואם אין להם מותן אף ירדכו ולכן באמ הקטן אשה ביאה עד שינכול
כי אין כאין לו מותן עד שיהיה בן ינ׳ שנה ולכן אנו צריכים לאן להם מותן כי המותן הם כב
בה׳ אל הוא מותן רוק אז מותן כן כאשתו כאשר נבאר בתוך ואתנם קודם שנזווגם
בתשובה צריך שיהיו להם מותן ולכן כאין בהיכל אהבה אשר בו סוד היתן אשר מתן
בחסד כמא ששים. בו סוד המ׳ לעורר זיוג עליון של אונא שבאצילות כדי שיבי זיוג אונא •
ותשיבו ויולדו מותן לזיוג ניצוצות גם הם אחר. בתשובה באלהים כי שאין הקץ הוא בהם
זיוג אונא והנה כן מותן בזוג ואח״כ בתשובה הוא זיוג אנו ולכן נראה לבאן קץ הגאולה
כי כחות הקדש נתכלו אחרים אשר נרדף ונתגרש לא היו תעלה אף בהניתן
קץ היו אומרים ב׳ רשעים כי כל סוד זיוג אונא כי שאר קץ הוא עקון כמו אכריסה
דרוע כאשר נבאר כנת׳ ולכן צריך להסיר [illegible] ב״ד תנין ב״ד באומרו אחר משורבה
בתשובה שאין אומרת באצילות ואין סבין בה כל ארם קורא כברכה ואתמנו אכרבה
להעיר זיוג אונא שלם תאר אין בה כח לעורר בהונות כשלם באצילות רק בהינוק
בבריאה אז לעורר זיוג כי הוא שלם תאר והנין שאנו בבריאה אין אנו צריכין ל
לקום ולכן אנו אומרים בפוסק הנורא ב׳ שאנו כשלם הבריאה כי ב׳ שאנו אומה לא
באצילות רק שעשה זיוג זה בי הנעררין הם דבהיכל אהבה דבריאה ואז נעל האלהים
עליון באצילות להעיר ארלוף נהר נסוד השין כי האלהים נקראה בסוד עיקר תראנירה
עד העשיה אף רוצה לא נקראו המה רק לשונות שהם סוד המותן ושאדרו בו רק בחשבון
אנה

ואמנם עכ"פ יש קצת תיקון בזה [illegible] של קדוש בשם בכלל כי [illegible] אם נפ"ם היותר [illegible] שבעולם שנ'
חסירין [illegible] של קדוש בשין בכלל זה ובכלל [illegible] פרי [illegible] יש יכול [illegible] בבינה [illegible]
ישראל [illegible] כי סוד התשובה [illegible] האדם [illegible] עד [illegible] שלאה [illegible] התשובה [illegible] זה [illegible]
[illegible] בסוד היונה [illegible] כמ"ש [illegible] בסוד חו"ב [illegible] שלאה [illegible]
[illegible] לו [illegible] כמו שנאמר [illegible] בסוד [illegible] לכוין בשם [illegible]
[illegible] המלה [illegible] שלאה [illegible] שם בן [illegible] חו"ב [illegible] שם [illegible] בינה [illegible]
[illegible] שם בן [illegible] בבינה [illegible] שם [illegible] הוא [illegible] [illegible] אחר [illegible]
באו"א [illegible] והשלמות [illegible] בבינה בסוד חו"ב [illegible] שם [illegible] היה הכוונה [illegible] באו"א של [illegible]
[illegible] הנה [illegible] כי [illegible] של [illegible] שם [illegible]
[illegible] היה [illegible] ולכן לא קבלה הארה [illegible] הוא [illegible]
[illegible] לא קבלה הארה [illegible] כי [illegible] יותר [illegible] היותר [illegible]
[illegible] להנה [illegible] אשר הוא [illegible] לריך להאיר בה [illegible]
[illegible] סוד הארה שהוא [illegible] הוא [illegible] לא היה רק [illegible]
הוא [illegible] כמו [illegible] לכוין [illegible] של [illegible] שם [illegible] לריך לכוין כי [illegible]
זה [illegible] הארה [illegible] הוא [illegible]
[illegible] בתוכה היא [illegible] כי [illegible]
[illegible] היא בסוד [illegible] כי [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] היא [illegible]
לריך להמשיך [illegible] שלאה שהוא [illegible] בסוד [illegible]
ובאשר [illegible] שהוא [illegible] שאין לה [illegible]
[illegible] של [illegible] היה [illegible] סוד [illegible]
[illegible] אחר [illegible] כי אחר [illegible]
הכוין [illegible] ולכן הכוין [illegible] היה [illegible] בזה [illegible]
[illegible] הכוין בסוד [illegible] הכוין כי [illegible] היא [illegible]
הוא [illegible] הוא [illegible] ולכן [illegible] היא [illegible]
[illegible] כי [illegible] אין [illegible] ולכן לריך [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] סוד [illegible] של [illegible]
[illegible] תיבה [illegible] ואמנם [illegible] חסד [illegible]
[illegible] ואמנם [illegible] כי [illegible]
[illegible] כל [illegible] רק [illegible] כי הוא [illegible] אחר [illegible] בנ"ה:
דע' והבח

83

קשר בעורף של ראש הנוקבא כי היא נעשית אחורי ז"א בכל פרצופין מאחורי ראשו ושם היא לאה בסוד קשר תפלין אך רחל
היא כנגד הגולה של יד כי היא מטבורו ולמטה ולמטה כנגד הלב והזרועות שם בחזה ובאורך כי לכן הקשר של ראש צריך בו
פרשיות ותעבה כי אינה לאה עומדת לפני כי הוא תלויה הבינה אך רחל שהיא מלכות גמור יש לה בין ופרשיות דומה הש"י מתוך
ובנוקבא הקשנה כי הוא הקש סוד מכוסה מרוחין וסבר ידעת כי סוד התפלין ילמדון מן סמוכין כי פלא כל רחמי ה
סבורה ומלאכיה סובבים על קשר אך ולכן כמוכ בתפלין אין מחברין לזה עם היא שסוד הקשר של ראש נתמלא
של יד רחל בפני עצמה כך הקש אין מחברין לזה עם יחוד פרצו' שהיא ס' עמו וכו נבחזה לזה בסוד אוהר
ולכן יש לה יחוד בפני עצמה בשבתה ויחוד בפני עצמה לרחל והוא הטעם ענחנו של התפלין כי רחל מלכות גמור בפני עצמה שלה
פטעם נקבה שאינה מתחלין כלומר כשהיא עולה למעלה במקום פרצוף ולכן עם לזה עולה עמה ולכן עם ל' ואני ו
שהיא ילאה אחרי ל' מוחין רבוע' מאש ולכן נקבה עם ל' שהיא לה ונעשה כי היא ריען הקדמון להיות אחוריים נקבה היא
שנה נקבה לאחר שאינה מלכות בפני עצמה כמו רחל ולכן נקבה ל' והיא גדולה כי אחוריים גדולות פה בבינה ולאה
זו היא אחוריים של בינה ולכן היא ל' גדולה הרי כל ל' זו הכוון להמשיך מן מלכות פנים פארה לזה וסוד ה
פשוטו כי ברי באמצע אך רחל עוד נוהגת בהיכל אסם דבריט כך שנתפשטו אותם בסוד ה' ובכר
ידעת כי רחל בהיותה למטה מן האצילות היא סוד נקודה עד שתעשה מלכות גמור כי כשתעלה ל האצילות אינה לא בסוד
נקודה קטנה וצריכה לקבל מן כמו מעט מעט עד שתעשה מלכות כמו שנבאר ננה בברכת אבות הנה שיר כשעולה
ושמה לה היתה מוכרחת לעלות כנ' אמנם עתה בסוד נקודה ונעשה אשר ירדו במוחין ל' אין נעריין אינה יכולה
לקבל מוחין כי מפני סוף עצמו אין לה ואיך תקבל מוחין עד בבנין אבות אמנם לזה ישנה לקבלו עמה נקבה
במה שנורע כי רחל נחלה אבל אבבה שבהיא' אך לזה כשעלה מתוכריים רבונה לא נחלה למטה מן האצילות כם נמצא
היא כי נבלו למטה מחורבנם במקום רחל ולכן בעלות ז"א לתעלה בסוד ל' והיא עולה למקומה ונוהג אז לרין
עם אך רחל לבד שירדה למטה מן האצילות נתמעטה בסוד נקודה וצריכה תקון אחר כדי שנעשה מלכות
כבתחלה ולכן לזה יכולה לקבל הארה פה ותן עמה הקש ורחל לא ואח' אחר כך בשבתה לרחל אבל גוף
פוא כי אינה רק בינה שבעתיד כי כשתבא ברכת אבות יתבא סכל תוכן נתקבלו ונפל סוד בבואה זה עבדים
כתשאי אלה ונשאי סוא לה ונשען כי להיותה חסר התקון יש לה נשאי את השם ולכן מוכא' בתשאי כאשר נבא'
בזה ואחרי אשר כאמרנו שצריך לכוון בקשר באות ל' של אלה לזה ובשבתה נשאר קצת לרחל ואח"כ
צריך לכוון בברכות יחד אחר כוונת כל פנט ונאמר עלפאמה נקבה היא נוק' ייחוד לא הוא בשבתה עם
רחל ונה תכוין כי ל' זו ללאה של אחר סוף פסוק שלה נסוען רע כי פלא כאמרנו כי לאה אשר רק בה' עור לבר.
וכבר כו' פוא עוד ושל אמרנו כי אינה נקבה מן המוחין רבוע' עצמו רק מן התלבושי' שלהם שבה כה' של בינה א
אך רחל ונקבה המוחין עצמן כי היא במקום החסרי' פנימי' ופס מכוס במנות' ותנוסעי' הם באמה נתולא' לחלל
משאב באמה שעדיין בחסרי' הם סתומי' ולבוש' של פתוחי' כבר באמרנו שפט' שמוה של אה"ב נמצא כי כוונת לאה היא

תפלכר

שלפעמים יהיה מאדים בבית שני קרוב ולא תמצא לו עברים ישרים בחשבון ולחשב עם פיזל מספר רבותי זצ״ל ה
הזמן נתונים בחשבון כמו שלא יזכרו בספרים שעדיין לא נשארו ממנה כי בבית נקודה יש להקדים א
מאדים שהוא בית בה ואמנם בפרט [illegible] שלה נשאר להעלה נפש מוכרח להעלה נפש נשארו מן כל א
מאדים כמו בחלוקות כי אחר שנשלה ואם כל לבן בחלוקות שנים תלה נשארו כחותן יעקב אחרונה לרחל כי
שלא כל מאדים פה בבית הראיה תסיר תלה נשאר יעקב ולא תנשאו בדל ועוד רחל מגרע כי רחל עם יראם
נפיא יעקב שלאה בעם עקוב בתוך יעקב עקוב יראה [illegible] כי בתחלת חלבנו המין לכתר שלאה ועוד
המין לכתוך לרחל שהוא יעקב וכלה הוא כמה לבד [illegible] עם [illegible] מאז בבית קרוב אמ״ב ל
ולולא תמיד לפעמים בלבן ולאה נפש בין המחנות שלה כי כבר הכתוב שלא נעשה כרך כולו בר של אחר
ונמנו בתוכן בש״ב ונכנס נעשה לנחרי בדלן ולבנו ונמס נשאר יעקב לרחל ועוד פל
הימנות שלאה בעם עולם המין להשיף בבית סור שם סן דבינה באחורי שלה פיספה ולקחו
ושני עם לאה אין לו רק אחורי כמו נפש שלשה סן דשפט בני קסן וי עוונות כמון לעולם ונמשך
בזקנתו שלה אמ״ם בחלן ועוד ונין להשיף סור המלכות בשבועין שבה וזה ועוד המן נעורא כלא
המין בשנים ולכן המנין נפש יותר באמת ל׳ שלוער בבית המלכות של רחל שנה ל׳ שפיא ולכוונים כלאה ימה
חונכים נכבד פי מרחם כונה הנה של עולם ועד במקום אחר ועוד, אמנם שמם שרשני למין נפש כי בדלן ועוד
הוא בסיום ולאה שהוא בחלבנה שבה ואז שם הוא פנה בלבן רחל ולבן בכאן אנו מכוונים לשון בכר של רחל. ולהבינה
מעט במה שנודע במ׳ יעקב עוה יראה ה׳ כי כתב כרחל הוא דנקט לאה הנקב שלה ולבן אמרו בכתוב להבין
מעניס הבכר של רחל כי הוא מעריין לא נמכרו יעקב ברנשט שלאה אף שאר הבלעך של רחל לא לאמר מן כל
ואמנם כתב של רחל נכרת בכאן בחלן ועוד והענין כי אחרי שכוונת מלכותו כרך לבין ולפנים יעקב כאורות מן כל
לאחים לרחל שהם אותיות אחרונות של ר׳ אפיה המלואים שהם בני קנ״ב ואמנם כל הנקב המתפשטי׳ בכל הבלעך
רחל רוממה כל לבין העולם׳ מהת שנאמר כי הם כלון כל הבלעך ולא מראשם עד סופה אף הכתב שלו כך א
אינה כל לבין המשון אף תלאם הוא בשאר הבלעך אך בבינה שהכתב כלו כל פ״ס שלחשב ממנו לכן א
אמרנו כי הכתב שלה נכרת במלכותה בסוד תלה אף שנקרו על דבר כי כל לבין משוטן הם בכתר נמת באון
ל׳ של אחר ותולאם הוא בשאר הבלעך ומן הענין ברחל כי דם פ״ס שנשארו ממנה מן ל׳ שמות אפיה ה
פנה לו כל אפיה כמשונין הם בכתר לרחל. ופס נ״ה מתבן ועוד אף בחלוקם הם יעקב ונפתמשטי׳ בכל
הבלעך רחל פרי בארנו ביונת קש״ בשלמותה ונמרנו מורי זלה״ה כלה לפאר לא כוונת קש״ כמו כוונתן בזה
ובתחילה לבארו ולא זכינו לשמוע ועבר נתוב . ובאור מונה מעט שמשניהם כבר בארנו במקומו את
כי בעת זרת התבונה אנפמנתן רצ״א מוקדר׳ט פירכים שלה אמ״ב בסור אין פתוכה המתקן מן אלא בתני ש
שמתית עצמו עליה ואמנם סור קרירות פירכים בוא סור בספלק׳ פארים פשטותיה אשר תעלה ל
להעלה בין שלה ואז נשארו׳ נפ״ דתבונה תלויות לברכע אור טובה ונאשר יולד פמונין מוזרי׳ לפנ׳
הין נה׳ של

אשר נבראו' עצ' נקראת חסרי' מהם וכבר בארנו שכלל [illegible] נעשה אצבע יתרת נראה כי אלו נקראים אצבע
וכבר יתבאר כל חדש אשר יש בה ג' פרקין ונחתך בכף ימין שהוא אצבע [illegible] ג' פרקין [illegible] ואם נמצא בה
ג' פרקין [illegible] בכף שמאל ובכף [illegible] נמצא   כשתמצא יתר בקטן הוא [illegible] בשלישית בכף ימין
שלו [illegible] ג' פרקין [illegible] בחסר שבו נעשה אצבע חכמה ונתחבר עם פרק העליון [illegible]
[illegible] ג' פרקין הרב [illegible] אשר [illegible] [illegible] העליון [illegible] ונתחבר עמו
[illegible] ב' פרקין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ג' פרקין [illegible] בכף שמאל ובכף [illegible] כי כבר
בארנו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולכן הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
רק ב' פרקין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בחסר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ב' פרקין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] קטן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ב' פרקין [illegible] אצבע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אצבע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכף ימין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכף ימין [illegible] [illegible] [illegible] אצבע [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אצבע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אצבע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

הכה בצי' אשר בו נפיסור הגשור מסח הא' אשר בו והיסור כנעו' הכח מ"ש אבא עשר בנבדי בי הגשי' בנקולא
מסולם ממנו הרין פרקין התאין של סור של' הלר א' ונתנו' לכחלבין בו הסור כוא עקר קו שהם כתוב בסור
כל פיט כנה ואין נשאר בו רק ב' פרקין התאין הלר אבא וכן מסולם ממנו מהיסור שלו ב' פרקין ונתן כ"ה
הלר אבא ואין נשאר בו רק ב' פרקין התאין הלר א' ונתנה נבאר סור הנה' בשיטת נבנו כי בשכרות מנת
עו' שתנו כי שם היה מנחל תקן המולט כי משם בנחל כלמן ומקרמן הנה היה מנחש למושב למנוה
כבן דרך כלמן עם בשכרות שסונא פרט' מנוה ופסוקין הכלה נהל למעלה ומהם נשאר פשמרים
של הנחון ונפשו הוא ממנו על הסדר קו ימין וקו שמאל וקו המזלות שבפסוק סדר מנין ברוקהמלא אוניין
כנגד ד' פרקין עליונ' במסר והבנין נק' שפט כחותי' ל' בזוגו ול' מזי' שע הט הרין מתוך נתכוון שפט כבוד'
ב' פרקין דאבא וב' פרקין דאי' להגלה ונבס תבין נק' בי כלברוף פוא במכלה והוא קו ימין מנגד החכמה ב'
יכולה בחסד כמה כי לכף יש בה ל' פרקין כבוד אחרו בגשמו שפיא בינה והט סור כל' פרקין מנבורה ששם
כלולה אף כאן לא נמין רק בר' הלר שם' כי להיותה חסד' עשה הגוברמו' נעה של אבא ובנה פסה
חסד' ב' פרקין כהור ולכן אח"כ אין עוזרו' הלבושא להיות שפוא בסור של גנו' אשר פעלם במגולה לקמה
פעלמן וכפו אלקמו ומתכוין כי פסו ל' אונין כנגד ל' פרקין הלר אבא ל' לגבורה וב' להוד לעולם נמין
בגנו' ול' אונין של מלכות שבו' חסרלו כל' אונין פס ל' כח של א' נעוד ב' אונין עד"ה סוכה' דאי' פיסור
שלגנו' פרי פוא שלא הלר נו' בקו המזלות עם הלר אבא כבר מתרמנו כתלבין ולקמן משם נם כנם
כי שם אבא מגולה והנה נלין של אבא הוא מן החזה ומעלה שאין הלר אבא סוים רק שלים בעלוק של
ן' של גנו' שהוא כבר מונע וכל פשאם מגולה ושם פוא מקום במשלון דתלבין במוחין ממרע מתגלה
הה' עד סיומו פיסור ולכן בכאן לוקחין כל כל' פרקין הלר אבא שבגנו' ונשם נשאר' בגנו' הלר אבא
רק ב' פרקין לבר ולו בב' פרקין שבלף של בהה' ואי' ביסור ולו פס ב' אונין פונין דלמעולם ונגר שפם
אונין הו' והפם פסרוכגו לגו מפו שבסוף לעולם ואין ל' שבנחלה ועד הוומו' מם להוף נאמן ל'
פיסור וכבר ירעון כי הנה' פוא תלמ"ש ענה' דיוכין שהוא באבא כמדעוכווין פעון כי תאי' אבא
לבר פסו ב' אונין הנ' ונשאר' ביסור ון' רז"א עם פשם עכלמו לוקמו פלת ולבן נכון כב' אונין ל'
מילו נבב' פרי עלה איך לוקחין כאן הנוק' כתר ב' פרקין התאין הלר של הלר בנר רז"א וב' פרקין הון
ניסור רז"א הלר אבא שבו ובלים פט סין פרקין בנחה שלקחה הלר אבא ונשגר של' הפר תרה נעבי פ' תרב נ"ם
פרקין דאבא והו' פרקין דאי' כנגדע פרי עוף כי פעלמן הר שפינה בסוף נקודה קטנה שלהחרה א' של
עם נרין ה"א בבר כי בבטן אמו אז פנמיס לפשוט תרב שלמה ואח"כ מבלין שלו ונש' לעוין סדר בכתר
עמן של קו' כבר בארץ אין עוף נגלה' וגעשה' רת"ת אפרי' כי כל שתע יש בה מ"ב עתן בעקרבישא דגנו'
ונפא סור שעורא נתסר' דרבורא כי פס בריסא כנוק' כי תבס נגש' מ"ם דנוק' כתבוא' ותם' ופים אטשמש
עד נשמתם

חב

(וכו') לפי שלהם השפע נעלם על המקבל ועשוי כגר שלמה ובנה לך פי' קו"א וכ"ה קו"א הם תו"ר והוא סוד שלמעלה כי והי'
חסרי' ועפר ניעקם אש נס ואין ל' בשארה תהתר פי' שם המלכות מבשירין שבה שנבנה הנך רחל ותחלתם נה ונבנין ב
במלכות מלכות' שבי' אמה בתוך מלכות' בתוך ' לעולם פה ל'קמון שלה כי כבר יכולת כי' התחתונות שלהם שם
סן נבנה בריבונו ותלמוד בנא קסו"י אותיותיו קשה כתוך לעולם, ועד בנא סוד היסוד שלה שמתחבר עם המלכות ב
שבה נבנה בשם סן בנה בעולה בתלמוד ובבונו קסו"י יש בו ח' ירין ונכוין כי ירין ראשונה של השם עם בנין שלה וזכר -
ו' של ועד ויוצר בשביעין בסוד שבה ושם כלולות כל פירין שהם בתוך של ועד נפ' הת' המלכות שבה כי היא אותה
ד' של ות"ר כלה פתח שבין בדרך התוספת וכו' בחור קו"א בנה עשין זה הוא זוון אותו אשר את"ב בשיטה פוא ייחור.
קו"א הה' והמלכות וזה צריך להקדים זוון שלין זה על התחתון וכמו של זוון בתוך עליון והמלכות אל צריכה על פנימיות תנ"ה
שהם השמות שהם בנין לזון כתוב בשם אתם לה לך' בזה נפ' זוון שלין ראוי צריכה על תנ"ה שהם בנפש זון ולהנ"ש
שהם צריכה על תנ"ה ולמי שהם צריכה התלה להוציא עליון כדי שיוכלו לעלות ולהזון בסוד תנ"ה לכן אנו מתפללין ב
[illegible] בסוד שתיבה ישראל מי' כי שמעו היא המלכות שם נו' ושם היא המלכות בסוד פנימי יחודי העולם ש"ס ואין
מחשבין לה שמעו מע' נכונה זו סוד נו' שתכן עליון ובאיוכא כתיב היא פנימה נפסוד ל' ספירות ותיקונו של בינה
עלמה וכל א' כלולה תי"ב הם נ"ב ואפו סוד נ"ב דבוק שהיא הבינה, ואח"כ ישראל שהוא ש"ר אל בסוד בינה בנין ש"ר וחכמ'
בנין על כי שנה בנין התקבל משנהם ואמר שקבל שמעו זה אז הם בסוד תנ"ה ואז תקרובו אותו בסוד פרצופיהם זו נו'
נפסוד ל' לקונה ב' שהם מב' ואמר שבבה נזכרו אותו אל מגריר' שמעו כי מוחין כלם לבנין בסוד את"ה ואחד
שהוא הה' ואמר מכוונ' של מוחין סוד בס ב"ג בשם' בסוד תב"ר של ז"א ומורי' להיות בו נשמות כלם נו' באחד של
אחד שהיא פנים נבאונ' של אחד תכוין למלכות פתי' יחודי עם סוף הנוק' את' ולכן הה' נכונה להיות וחשבה באותו
בסוד תנ"ה ושם בחשבון של בשכמל"ו את מתפשטין נ"ב מוחין של מלכות בסדר זה בש"ב הב' מלכות ונקבו' כרושא דילה
לעולם פה ל'קמון שלה, ועד פיה פנים' בשירי' שבה ולכן מסיים באותה ל' שפי' בח' ה' אם דילה, אף ידעו פנה
בזוון הה' והמלכות את עשוי' מעין אמנה בסוד פתח שמע נבשב' כתוב ואת מעשה שהם עמנו שם ועפר לינק'
שמע' משא נתנו חלין לך כי את מעשו' עלמתו עד השם מהם שפוא הה' אך עבה בקו"א את כל הלולים עלמתו נו' בסוד תנ"ה
אחר לשם יאקרונקי ניכוין בסוד בה' מיחוד בה' כמו שידעת ניסיני עליך בעלת כל היום ולא אחר לך לא עליך מב' במה
שסוף עליך שהוא בחכמה שהיא על הזון ועליו פורקים מהם ואפו סוד של דנו' שעלה על המחשבה שהיא פתיחת מסיר'
בסוד של ההריגה וכי' למכוון, ואחרי' אשר יחידת ההם בן מוחותיו בסוד אמו ואמו דרך כלון את מורי' לפרט אותם דרך ש
פרט ואפכן נביה ויאמר נבי' מוחין דילה על הבריאה אף להם לא יחרוג רק ל'מוחין דילה כלבו עוף נו' לא פיה
בה' רק כהלן אחר אמה ולקבה ייחוד כל עשר במשעה אין זו קושיא בשכמל"ו לא נו' בנורה ובוא כלח אף
יחוד פנים הוא מקול ומבוא שאין בו ייחוד רק רמז הוא ינהר עלה מה שהלכות שלא נהכו בהדרה רק כלח את אחרי' אותו
אין כאן ונאמר אהבה רבה כי אהבה רבה פיה בשלי' ואין בקו"א את בהיכלות ולכן הבינו ואחר אהבת עולם והוא עניין ואמר
בהיכלה

בהיכלין נוגה ניצני בק״ש והוא כי הק״ש הוא סוד בחסד שלנו הרומשט בראש המלכות ולכן פב׳ ואפשר דאני לבין כי כ׳
זו היא בגלג׳ בחסד שלכי הוא ואהבה כי אהבה הוא בחסד וחכוין כי ע״ מסר זה נחשב לישא דנוק׳ בשי׳ נקודה
דזעי׳ נגלא כי בחסד של זא׳ הם מסבוע׳ ומנקט׳ אברי לישא דנוק׳ ובזה תבין כי ואהבת הוא בחסד והוא בראש ולכן
הגלגא כי ה׳ מסנקף יש בה״ זו וכל מאלו הם׳ כאשר נפרנו בם כו׳ שפוא בני״ שם הוי״ה והנה הם כו׳ הם קו׳ למות כל
בכון המלכות שסוא ק״ל ונקנה ע״ מסר ודעו של זא׳ ואהב׳ נביה את שהוא תבין כי היא נברר של יעי׳ ונה׳ מבנין
בחסר שבה במלכות נהנה בהיון חסד ונבורה בוחר הנה הנוק׳ בלל באתלצשנש ולכן ה׳ זו היא׳ בהלון שהע״ב ננלא
והרין כרנשין נתן נשמתם עד ב׳ צלמת תבין להרויר כלשמר בבין פנו׳ מטבורא ולגוא עד ט׳ בורא במלכות נה׳ לצלה
נבוין לניין מבקן נמין כדשי׳ נה׳ שבהם נקנו נה׳ בלם של המלכות והיסור שלה נה׳ בנוכה, ועכן ק״ש שמרין ונערבי׳
ולזה לא נאמר במנחה ולזה אין נטלין אמים בערבין הוא כי כבר נכנא׳ בהקרמן בזמור באיזה סוד השלאה מ״נ מס
שמינה בארוך ואחר שידעת זה ותשעה כי הוא בנטלן שחרין את הזוון היא מש׳ בסוד ולכן יש בו נטלן אמים וק״ש
אך ק״ש זו סודה הוא׳ ואחר או״א יתוד מעולה ושיתחרו זן והמלכות בסוד מב׳ במב׳ ואמנם במנחה את הזוון אתנד ב
באחור ואמנם כבר ידעת כי ש׳ נהלילה הוא כל שעה ונחלק לב׳ זמנ׳ כי הב׳ נחום זה חלבא׳ נקליפה ואמנם אין
מחשלום שוב כי כבר ידעת כי אחר חצי היום את הנענורר הנבורים ויתחק נהנה בזוון של היום בשחרין את נפסק כם
המותין שעניה ל׳ כתב׳ במלכות יחור ק״ש כאו״א ואז בוליר והלשאו פטיחות מנוס בן פרוח׳ בפם ונבר נמסק א
אך שהיו יכולין יתור נשמה ומעלה עד שנעה׳ לזוון מב׳ במב׳ אב׳ כתו נכול נהוא יש מספיק לזוון במנחה
שאינו רק אחור באחור ולכן אין צורך ל׳ ק״ש׳ אחר ואמנם סוד אחור באחור זה ל׳ במנחב פוא מעולה עד מאד
ואינו בשאר פזוונ׳ של אחור באחור ולכן צריך הוא ל׳ נטלין אמים והטעם כי המלכות עולה עמו עד של שנוגר
קומתו ממש רק שהוא אחור באחור אך בערבין הוא אחור באחור ושיעור קומתה אינה רק בנגב׳ של
זבר ולכן הצ״ך אין צורך ל׳ נטלין אמים בערבין כי אחר שאינה עולה למעלה בזוונין של עד או״א אב׳ אין ת
תועלן בנטלין מ״נ של השחרות אך במנחה שעולה כחופו עד או״א רק שהוא אחור באחור צריכה ל׳ א׳
מ״נ ממשרון הלציפק׳ ולכן נלה כחה כהמלכות של יש שום זהן בעולם שתהיה. כ׳א אחור באחור ו
ושנהם שוים רק במנחה ולזה זבו בסוד של נעשה ליה [illegible] בנטלין מ״נ, ולכן סוד זה, ולענ׳ בר
באריך כי ליה׳ יש בו סוד נרב ואמרה (ב״ה) הלב מן שהוא סוד בכמש פנים המלכות נפס סוד מ״נ של ה
המלכות ולכן זכה ליה׳ פב׳ אחר שנעשה מ״נ וזהו סוד אנתנו שמאי׳ לנטוש אנו כמפוא׳ במקומו ולכן תהלה
היא עם מנחה ואמ״ב עם ליה׳ נסור שם זה בוא סוד המ״נ כנודע במלכות ולכן ליה׳ הנה המ״נ הלו ויענה במלן ה
במנחה כי את לציבה זה כלם ולמי שכבר פורעוך כי מילאו הצדימ׳ עד כאן בה׳ היגה המלכות עם הון אחור
באחור בסור המ״: זבר לכן היה ונכורן לקליפות בחי׳ ההם וכן כל החמ׳ אשר היו ישרא׳ עונים ולכן בית׳
אחאב בע׳ ונה בסיבות אש זכר אחורנן כי זכם סוד המלכות בהיות שעולה עד טבורא כלומר דז״א זכר אחור
באחור

ארבעה ט׳ אמן שאמרו׳ קונט עזרה ור׳ פנחס׳ אמרו׳ אמר שעזרן כבר נמצא׳ בתקוני אה׳ שהם סוד פסיכלונובחלו׳
בסיכלבלבן שכולל שין סיבלן שמתרגן בנויים ומה׳ להאריך בזה אף שב׳ שאן כונה שלו נז׳ בזה עם שסבל אחת
ובכל נקשר זה בזה וזה בזה ובכל שעלם לסנין א׳ וזה נכרס אתה זה פנה כבר בא׳ מזמן לגבי׳ כי עזה עדיין המלכות רחל ולאה
בבריאה בסוד נקודה וסעלית אותה בשנקש לארך תנ״ו נו״נ תקבל אור עליון ועם זה ויתקמטבלם זעי׳ ביט׳ נהורין כי
המלה סיס בסוד נוקן נכן המלכות נעשה תוס׳ נהורין ואמנם כבר ביאר׳ והקמ רמ״ה שבריו בקו״ש אף כבר פורשנו׳
כי יש ל׳ מינ׳ זווגי׳ ואמנם סינר מדבר פעם באחרון שהוא זווג יעקב עם רחל ופעם אחר באחור וזווג
פנק׳ ישר׳ל המפים בזמנים, ואמ״ה מברכין אתנו אז נאמר׳ מגי׳ למנ״ן יעקב ורחל כתר סוב״א טוב׳ בתקונו ו
ופנה שם אתה כבי׳ מי׳ לפתשע באר״ס ל׳ יעקב ורחל כאשר נגדנו כבי׳ שינכל לפעשות אתה״כ מלך וחור בברכן
אבינו ופנה ב׳ תיבי מנותן פין בקו״ש של׳ פסמונתן עבותם שפטו״ב יפו׳ במלו׳ עב׳ ס׳נה״ס בן והכוין לפרוד תסל
פארכ להטב נפט סור רה׳ אמנו שיש קונט שתרת ונבבר ירעתה כי יפו׳ ט׳ יפו פוגע אתה ונתמלא כי באמת
פכאשר תכוין במלו׳ יוכין נכן ענ״ז עד שבאמת פאחרון תכוין ט׳ יפו׳ רפבין ור׳ אתן פאחרונו׳ שאחר עוזרנכם
אתן נז׳ ואמנם הכוונה בו׳ אתן פכאשונ׳ פכונה פ׳ יא בב׳ פי אות׳ [illegible] יפו׳ במלו׳ עב׳ ס׳נה״ס בן אף לו בב׳ א
אתן פאחרונו׳ ט׳ תכוין בפס רק ל׳ צפיס מש׳נו׳ כי אין יורד הפס רק בסוד משונו׳ ולא במלו׳ יפי כל עיבתן
צונם רק לבוש׳ לבר ולא מנותן פרי כי אינו בלתי ה׳ אתן לו ונאמ״ס נחיור לבאר בעב״ה ובלו פט״ו ווין שיש כמן
הכוין שבנא סורשט הסטס בזה באותן שנכה יו׳ עם ו׳ כילר יס׳ טו׳ פסט׳ כמנין ט״ו ווין לו ועם אותיו׳ ה׳ רת׳
פרבר פזה שלום לשלום ועד פרי פנים נהררם ולכן צריך הלן פרבר לקשר עם פט״ו ווין נט׳ יש כוונה אחרת וסי׳
קשורם עם פכוונה פנט ופל א׳ כי פלא שס סויס זוסי׳ א׳ במלכות כי כל אורות לו תוריכ׳ אותם במלפו׳ פואחר׳
שנס בהיכל הללן פרי שנכל לשלון בברכת אבינו ופנה שם ב״ן רפבין בוא במלכות ואמנם כנגן שלשלם בתי׳ פבין׳
פט במלכות אה׳ נס בתי׳ פסין שפעש זה שלבן אנה תלמירי׳ אותם בסוד ווין כי אות פ׳ לורס ב׳ ווין פרי כי אורתני ל׳
פפין פן ב׳ ווין וע׳ יש בשס זה נ׳ ווין פרי ט״ו ווין אף אונל נז׳ בשיית יכו׳ לטרה פס ווין אף כבר בארנו פטעם
כי אין במ׳ לטור שהרם בהבין לבר כי פס עיקר המלכות ואמנם פכאן אונינ׳ יה׳ בחון׳ שפוא בנ׳ ט״ו ווין פונרס
לטור פפין בסוד ט״ו ווין ענ״ז בלב, וס צריך לכוין כי לו פט״ו ווין פנ׳ צריך לרע במוגתה ופעמן הוא כי הלאה לבני׳ ה
המלכות נעשה בשס ב״ן רפבין כנגנע, ואמנם אנו מהתיקו להם לה פארס עהם מן פנלוות שבה ואמנם לשוואתן
פנלוות יש לה נ׳ אין נשערות ברושא נפס ט״ו נותן שפט ט״ו ווין ולו פעתין פנתשי׳ לה על פלט׳ [illegible]
ונבר פורעין אף סור בלטן פס מנהין נשערון דברושא דנ״א פנתשב׳ פארס מפס ל׳ רישא דנוק׳ ופנה אתה
שמחשבות אז נעשה נז׳ נחין ושערות לו ונעגור כי פלא אין בה הרין מוחו׳ חב׳ ונעחין תן פחותן פט׳ ולשו׳ כ
בארע ולכן תשבון הנחין אשר בראשה ט׳ במנין יה׳ שהם ב׳ מוחין חב׳ שבה ואחר שפתשבה לב נחין תננקב
בקרקר שלה כי פעתן הס תב׳ מוחין ופקרקר פס עצם פגלגלת שמח ברען בנות ושאר פמוחו׳ ואמנם נסם דקר נעשה
מאס בן

יגשו הססולבנסיקין בגה' בזוהר והוא כי להיות היכל הלבנון מבונה ע"ש יעקב כי היכל זה הוא סוד ויגש יעקב לרחל בגה' בזוה' ולכן תמצא
נמצא כאן הסולמות להעשות בכאן מבלוק של"ס כי יש זה היכל לבנון (אצי') באחרו' הזוה' ואז הלוא' והיה שם בבחי' עבודה ג
ואלו אם היו קודם שנן נשיקה מבלוק קודם עלוה שם לא נכל לעלות בנס אומן אחר' ירידה מתחת בשה' ובלבא כי עץ אמצעי בה'
להבריא לה פאדה בן בחנת' פעליוני' רזשי' בקש כי שנעשה מבלוק ונכל לעלות ע"ש פלגי' ולכן אנו מוריר' לו בת' אחר שפסה בחוה'
פנה' לעלות [illegible], ופשטן הוא כי אנו מגררי' בארבת לי' המעלה חיש"ל שבגלו' להט ושען ישר"ל שבאה רק פאדה תחת ופוא
סוד יעקב שפש מחבריים. הלונה לע"ש עליון כי נל הלבנון כמו כן באשכבתיו ולא נפלה פשטן כי כשאומר' הבלונ' לע"ב
עליון אז הוא בקבלו עליון   יעקב עם לאה ורחל זה היכל קקך דבריאה ואז מנחה' לעלות שם ואז תנזר' כנים
בהנס ואז הוא כא בבא בגה' בזוהר ואתה בה' שתי תמנה הוא נהר פבניס בהיכל קקך ופשטן נבואור בתורה
כי הלא אמרו בזוהר כי בהלונ' לע"ש עליון ונלס ולכן בשום תלבא לקבלא נה' מי' ברבר רע כי כבר בארת כי בקש לא נבנסו
בגה' דאצלות רק מנרתן רז' קמון לבר והשפעו ז' כאשר לתת לעלה על כאשר נבנה באמת כי יסוד של אמא הוא ארוך יותר
משל אימא כאשר נבנה בין הבין תותן יו"ד בין מ"ב נפנה קלנו של זה פיסוד לבי שהוא ארוך הוא נמשך עד ב' תבתקים
אתלכוי"ם של נה' ע"ל תשיבו מתם שהקבני לך בתקומ אתר בסינס יסוד אמא מתע עד סוים סיסוד רזשי' כי אין זה רק
עד נהר כשבן כלספ' ותן שאז תואריך ונכל פיסוד הוא יותר תשעוהו בהבואי' שם נס כאן שנבאר בגה' בסוד תרה
בעמודים אף רנלי' ז'אחלצויון כי אין פיסוד מגיע עד לטוב רק כשפאס רובלן על פאחרונים אף כשאינו רובלן אינם
מבשרי' אחיזם לק שאין היסוד מגיע רק בין הרין פרקון שלאין לבר ונוג', ואחנם עף עריין לא נבנה פיסוד כלום אף עם
תנה' לבבם לפינוי אריך קלון בריש' רזשי' בסוהרכען שבו והארה זו נמשך בך דרך קו האמצעי עד היסוד רזשי' ומשם
תאיר לתלבון דבריאה וזהו סוד תלבא עלאה בשום לקבלה שיוצא מתחילו ויורד לקראן הבלה ואז ישיבון לבלה לעלות בבגה'
ומהארה זו מוזרת בגה' בהבני' עם יעקב למשה ומתחלן לעלות בהיכל קקך דבריאה ע"ב באדה פנמשכת לפרשם ובבר יתן
כי כל נלון בזוון הוא להמשיך מו' רבען רעמ' ולכן סוד היסוד המעלם אותם בסוד בתן שבה נבסוד ובכן בתפר כמה
נפנה תלבא עלאה הוא יסוד דאמא כי הוא תלבא עלאה באמתון וזהו סוד הבלונ' לע"ש עליון כי והלונפט' הבלון שפם לאם
ורחל כי כל אחי מפס בק' הבלה והם לוג' בארבת של כ"ה אתן שבארנו של תנחבר' ונעול' יחר בבגה' לע"ש עליון כי ע"ש הוא
יסוד דבונה בסוד שסס' שבה שם יחי' שהוא בה' ע"ש בתרגם ועליון הוא יסוד אמא בהלבש בתוכו כאשר והואנן
עליון בבגה' של אי' וזה פיסוד הנק' ע"ש עליון בתחלה בנאולה וזהו נלס וזהו בתעלה אותם ונלס בן בתחלו' שלא יאחזו
בהם ועל' בן יכולה לעלות והנה סוד הגאולה הוא פיסוד בבגה' נבבר בארנו אחר סוד נ"ל שם ונע' ולכן צריך לומר.
תעוור כשאומר הבלונ' לע"ש עליון לכבוד תלבא קדישא בשום בגה' ובפסוד ברוך הוא ומבורך כי ברוך הוא בבגה' פיסו' דאבא
פנה' ברוך בחלן הוא חורם על העולם בבר ועם נם' בבגה' הוא עלאו
ברוך ומבורך הוא ביסוד ומבורך בבגה' יסוד רזשי' כי הוא מ
מבורך מן יסוד דעליון דאבא ולכן זה נם' ברוך וזה נם' מבורך בי ל
העולם בתלבון תלמטה לכך להבריר בארת יסוד של אבא ביסו' רזשי'
ויסוד של רזשי' הוא המעלה תמ' התלבון מן הפרי' ע"ש פאצלות ובבר הורעתך
סוד משה

כשהוא אומר הלונ' לע"ש עליון אז יקום האדם בעמידה
והטעם כי כבר בארנו בבגה' אחר' שנהבני של
ואז על' שם ע"ש עליון זה נמין תלבא לקבלה ולקבלה
לכן כאן כשאנו אומרי' הבלונ' לע"ש עליון אנו קמי' ועומדי'
קמי' תלבא קדישא, בב' לנמן הבלה ונבון בבלן נלס
מ"נלס

ומעשה אין יוצא שרשו באיסור כמ"ש כאן משה ובגי' שפלך
שמע מ"ש הפסוק סנה כיסוי כאמר ובג' שבלפטני' וכו
בזה הבין סוד סמי' בין גאולה לתפלה באתונן כו' לגאולה
פנא בסוד והתפלה במלכות כמ"ש בזוהר וע"ה קושיא שא"ב

ט' נ"ל שהבנונה כיאב אילו לשלף מ"ג ובט בריבם ה'
שבינה ומתוך נקודה זהו סוד תסוק האמת לשלם כרם פנאי
ת"ל מבו'. ——

אין גאולה שפנא איסור פני לוא בקמן וברית' ונפלה שבינה עמידה שבינה מלכות לתפלה בגלו' אף יובן בזה שבי' צרכו
כי גאולה פנא יותר לתפלה כמ שפנא מוריד פארס מלתפלה לתשב ותפלה אינה נפלה שבינה במלכות לתפלה בגלות
ונפנה כתלות במלכות פנים נפלה פנה פעלים ראשונה אלפנא כתלו ברוך בסוד כזנ' כמו שנמצא' בזה"ק ואפוסקים
וגאולה לתפלה מתוס ופי"ל קמן ובר' נקמן מרנן בבבלייא דבבבמן כנג' בזוה' וכמו שנבאר בזה"ק עי' פאתן שלוים
מיסוד עליון פנים' ברוך כולו ונקרם בדברי' ר"ל באמרם פסוקו גאולה לתפלה ולא אמרו תפלה לגאולה כי כן כאו'
לפינה שומעו וגעולה אין פנלה עם פנאולה אף עם כלם שבארנו כי נפלה אינה מוריד' פארח פנים לוא עמר
פתלות ונפוסתי בין גאולה לנפלה ואח"כ עולה פנלה עד פנאולה עצמה במקומה ולא בסוד סמיכו לבד שפנאי
פארה כלא נעמוד גאולה תוספת ביאור בענין ראח"ל אסמר' כנגד ראת"ה מבות שבק"ש ופיאסור ישבר ראמר
נפש ונבה כבר בו אמרנו קו"ש דשחרי' ובמוס' פתוחין בו קמון לבד וכן בק"ש דערבין ואמנם סמי' פנא כי
פשין פבקן המאן כנג' דבינה הם נבנס' בה' קלוון דזנו' הראשונה ונשאר' ל' אחרונות של זנו' כלון מוחו' ונשאר'
ל' פרקין עלאין כנגד דבינה לתפלה מיזנו' שלא נבנסו לונכם אותם התולון שיש בין שתרין לערבין והוא בסוד פ
סמיכה כי בפרקון אלין דשחרי' נבנס' כל פפרקין קדמאין באותן שנבנס' כל פתוחין דאנו"ה אף בערבין אין ב
נבנס' כם נוקן דאנא ופפרקין קדמאי אינם נבנס' באותן כי פפרקין פאמצעיי' שפנו דאורי' היין בתוכו
של זנו' פם עיק בבה"ב שלו ונפנה בק"ש של שחרין בהלון אחר שיש אתה מבין באותו' שלא לפוריר כ' מוחין לזא
כנגדו ופס ענ"ב פ' נמה בין סנב בג' ר"ל' ויש בהם י' אותיות כי ל' בג' פס י' ונפנה י' נרל"ב סס בג' ראח"ל בריכה
ראח"ל אמרים שנבנס' ונפנה כבר בו אמרנו כי לו פנ' קלוון רוחין דנלון הם אתנו בשלו נבנס' בנלאו' רוחין ד
בקטנון שהם בתו' לפ' כמו שתבנו' אלו"ה ונפנה מוחין דקטנות פם נ' מוחין בגו' דאבא ל' מוחין דגב' כאו'
פם ונ"ל לפי אחה"ב נחבר ל' לוסר לו עם ראח"ל של נלון יפיר רוחה ונפוסר קו"ש פנים כוחה כנג' פינוקא כא' כלם וברא"ה
ונפוסר ישבר מחר נפש, כמ"ש הנזנו לעתרן שאנו אומר שירה שבתו גאולו' והנה שם סינה שירה פיולאה מסנין
ופבו שאמר עם ואמרו כ"ה תבוין במלון זכון כי נפלה היא' בהי' רוחה מוסף עליו כלון פל שמון שפס ל'
פויון פנו' עב"ב ס' נ"ה בין נסוד פעבון פנא כי נפלה ידי פתוחין בבמש בק"ש ונגה פשירה חדשה הם מוחין להנפש'
פטיפה שלהם ל' הנבן ועוזרי' שס פתחון זה נתנעבג' שם ואז שנוסף פארכס פבח' פכולו' שלפם ועוזרי' זכון אח"ב פאוף
קרוש כבר פורעוך כי פרכה זו כי עוזו פין כחו' חבם ימין ושמאל ואמלגו ונפנה אח"ב כשהגיע חבם אמלגו' אז מוחין
לזאו פמוחין מן פורנן לחלן ולמטה נזבו סוד שאמר נאנו קרוש עם אומרו' אתה חונן פו' כי בגל"ג כבר פרכה
מוחין לפעלון ולזא ל' פארחב ולפניו ואז אם שולים אותו ונם כי אז כבר עבנ פרשו ל' פנוך בקרושה כתבנו' אלאה
ולבן אנו שולים כען ופם זה וסוד כי מברכו ולבואה תיקון יו"ס דבנו' בתבנו' אלאה כי לפי שפבר פותחו מוחין עבר ולזאת
מן הנרנין

הנה אף תוהי׳ אם תרצה הנרמז בתקון החזה ואז אין מוקפין אותה ונמצאת לעולם כי ראוי להבין באותה קדש כי ירדו׳ המוחין ויצאו׳
מן הגרון לפרצופו בשאר פרצוף כמ׳ שהסברנו׳ או ההבדל בין הפעולות׳ איסור ראוי בתקון הגרון סנחי׳ אם ולכן תכוין כי סוד הגרון הוא
בזמנו כי הוא נק׳ יבק שהוא סוד המוחין דקטנו׳ הנק׳ אלהים ונמו׳ בנגלות הוא ונלמד׳ זה בזה באותו לגרון העבר הגרון נסוג
עם העבר יבק כי הוא נלמד בט׳ בזמן יבק וסוד בב׳ חסדי׳ אך בב׳ נגררין בס׳ עבור׳ דרך העבר של יבק מאחור שהוא איסור
מן האחור והנה כל חסד או כל גבורה הוא הויה אחת ונמצא כי ה׳ חסדי׳ הם ה׳ הויות בגי׳ ק״ל לכן נכוין להוריד אותם הקל דרך אותו העבר
יבק שלא יתן לגרון ולמטה והנה הקל ויבק בגי׳ נכס ונקרא סוד יששכר חמור גרם ואז נחבר בוכוזו שהם ק״ל ונבוררו שהם יצאו׳ להעשות
רצון בעק׳ הרי מצרות כנגד הוא׳ ונחת ונגש נגלה בשחרין ואחד של ערבין הם משונ׳ לשעה הם כי יש הבדל בין שחרי׳
לערבין והנה הרמח הבין שהם נ׳ בינין סוד בק כנגד בשם נ״ב בס׳ ר״ו ונחבר עמהם להלן הרי רמ״ח אח״כ כל ליל בתוך
דקטנו הרי רמ״ח אח״כ באותו קדש ונכוין נכס כמו בשחרין ק״ל ויבק עם י״ב בסוד של כי הלא בשחרין שכבר נכנסו בבנין אבות
כל פנימי׳ כנגד כוונת הנכס הבין להם שהקנין הנכס הוא איסור ראוי בסוד הענין של מלכות נשם הוא סוד יבק הכל
אך עתה בערבין שלא יש מוחין רק ב׳ קלוון נמצא כי יש הענין של איסור ראוי הוא עתה להעלה בכנף של זא׳ ולכן נכוין אחת
נכס זה כי עשו כסוד בבינתו להעלם שם יצאו׳ המוחין בעל נגררין כנגד הרי בארנו הכוונה בק״ש דערבין והנה נר׳
בק״ש של השכיבה קצרה נשכרנו שלמה אף שאין הגרון אלא הכין כשנאמר במחונו באמונה ואם נכוין סוד הגרון הנה ו
ולעולם כנגד הכונה בקוש׳ כי אין לכוין אלא נכין בק״ש דערבין רק המוחין עד השכיבה ואם תכוין אותו בכל רוחנות
בגרונו הנה להעל עבירה כלומר נפלה ואח״כ החזרה בקולרם נסתעם הוא לפי כי נתלה הם בבל׳ רז״ל ויש לאחד
שעם מן הפעמים׳ אחד
החזרה היא עולה עד מנין רנ״ה ואין שם אחר ולכן הוא בקול כמו כבר בארנו לעולם כי
זוונ׳ בשחרין של יעקב ורחל מן החזה ולמטה ושל מעלה נה׳ ונמצא נסתעם הדבר כנגד כי הלא הטעם של רחל ויעקב הוא
יצאו׳ לא מן החזה ולמטה כבר נמצא לפי שלמעלה מן החזה עדיין בעורות סנוחי׳ בין אותם של אבא בין אותם של אף
אף מן החזה ולמטה הענין כל האורות בין אותם של אבא ויעקב בין אותם של אי׳ לרחל והנה כאשר כנגד בעצם כלפנה׳
עלה כמנו׳ ואין יש לו בגוש׳ כל המוחין נהורי׳ הנה אף עומדין אצ׳ בשם בהו׳ או זקיפה או כבולם עלפנו׳ ואח״כ בעתיד
נחת בשחרין נכנס יש לו כל המוחין נהורי׳ ואז היא נכלל עלפנו׳ כלם ולכן אין מעלה המוחין לא נ׳ אחרונים לבר שהם נה׳ ולכן
יעקב ורחל הם פנים׳ כמו ואח״כ בחזרה בעמידה נעקמן ואז מעלה מון בגוש׳ כמו׳ לעולם יעקב ורחל עולים עד מן נה׳
אף בחזרה אין נכנסו׳ רק ו׳ קלוון כמוחין ראוי שאין נכנסו׳ של אבא כלל ולכן אין יעקב רק לאה לבד בו׳ קלוון ראוי לעמ׳
נתיר עלמה ואז נכנסו כל המוחין ראוי הנה יצאה רחל לנוגא ונעשה שהם ו׳ קלוון להעלה לבד לכן יצאה לאה לבד והגרונו׳
נם יעשו׳ נעלמה מן החזה ולמעלה לבר, ואחנם לפי שרחל נעשרין באחור ורואה תקון לאה כמו כי נסבבה מנו׳ עד כמה
בגוש׳ לכן עולה ולוקחת תקון לאה נה״ה מן האחור ונעלמת מרובה בכל אורך הגוש׳ רק שהוא אחור באחור נעלמו כי ב
בחזרה לא נכנסו רק ו׳ קלוון ראוי לבד שיעלמו אחר ניטלו שחרין ועוד יתחרו הם ולא אחרי׳ ונהר, והם נעשים ע״י ק״ש
לבד בשחר נעשה בחזרה ע״י העמידה ואין כאן ק״ש אף בערבין יש ק״ש חרש ואז נכנסו׳ ו׳ קלוון ואח״כ בעמידה נלוקח
זקן דאבא נמלא כי לא יש רחל כי אין רחל יצאו רק לאה ועוד שלא יש רק זקן אין לו לא כנגד לאה לבד ולכן בערב הוא
זוונ׳ לאה ואחנם לפי שנכנס זקן דאבא לכן יצא יעקב כי הנ׳ דאבא להעלה נוק בגוש׳ ואח״כ יעקב עם׳ ע
שמתנכם שיצאו להעלה מן החזה ונעשים בשחר שלאה מונעם ולכן הוא עם זוונ׳ יעקב עם לאה רק מן שהוא החזה ולמעלה אף
אחר חצות

100

פראג׳ אחר שעתק ונתגרו מנים בפני׳ שרבתו׳ ל׳ אחר שתגרם ונתגעטם כי אין אין בבתם שלם רק אותם
הסיבה לבד רק שסיבת גלגל הט׳ וסיבת בגלגל הברוא׳ והנה בגן ימור קו׳ עשית חותן לפעולת באור ה
הטעם שלא שהוא חבמ׳ משנה אשר ישתמר הטעם של נפ׳ וכן אין עשית לה נכ׳ חותן מניעת׳ תנץ׳ ב
השכלת משר הבמ׳ של מנועת לה כדעו׳ כי עין לה נראה רק מה כיסיב בנלה ואחנו עדיין אין בזה כח
רק כרי שיכלו אנר נגל כלשין היכלן כבריא׳ ענין היכל הכלן שיש בו שין היכלן כנרע ואהל׳ לפעולת ה
היכל הר׳ אחשבי זה נמשך תזונו הב׳ משד בה׳ משנה שלהם כי זה נעשה לפני חותן לבן עדיין אין בה לכלל ה
היכל הבבי׳ יתר עד היכל הר׳ אחנם עוף אין לביכל לזיונת כנגד שין של אוא׳ כתולה בסור אחלגנית
שלהם ואז נמשך שהוא של זא׳ וגעשין לו אנר הקוף המנו׳ ששושו את התלה כי בנה משכר אנר הקוף כאוא
אין בה לקבל כלו רק תבמ׳ אחלגעת של מנחית אנר בנערתו אנר פאו׳ נהשט נעשה לו אנר מקוף ונתנו׳
אנר מנועת של נעשה בינה לו הקוף המקוף ואין זו בה׳ סן נעשין נחול כלו והנה אנמת מעלים ענה אחר
שכלול כל היכל בבריאה יתר אז הנה הלבון תורת לתקונה הראשון בסוד אנן׳ בסוד אנוף בסיע׳ בסוד
אחור באחור כנקמת הושלון עם אנג׳ שכבר יש סוד נפ׳ לפנו׳ אחר שכבר עשית יחוד קו׳ ונעשו לחותן
אב׳ מורכב הוא שיפים לו נפ׳ עם הענין הוא כי אינו תקונו׳ נעשה בפיא בסוד אחור באחור ושבעדיין
כאו בסוד הסיען הואל רק שסיא גלגל הט׳ ואז עולה ומתדבק בסוד היסוד האחרון של לגעו׳ וסוד ביע
כי נקשר היכל קקן הגדול עם שאר ההיכלות ניס׳ הלבושים נגולא עד יסוד האחרון וזהו בגוף ולפו׳ שכל בנין ה
שהלבון שנה לו עו׳ בחסר כשנשלם אין אותו׳ עם בסוד אוף כמן לגולל ונתשגע בה סוד לבא בגו שבוא
אנ׳ ה׳ ואז הנולה עוף נגד שבוא תבל כדעו׳ שבים התלה יסוד נשט הוא תקונה הראש בזו הגן בגלגלה
הראשון בסוד הסיען הוא ועדיין הוא אחור באחור בסוד נקודה אל מקושין הט׳ ונעם אנו נעשו׳ סוד קוע זו
אוא׳ כנגד שכן בגו׳ וזה לקוע ולכן אבונעה שהם אוא׳ ואנלריבו׳ לחסד נגשו עלקודה לנב׳ נגש וזהו לקוע
ולכן אבונעה כי אין מבנים אחד לקוע וזה לקוע ואנחנו עברינו ואין תלבושי׳ עם זון בה׳ בברוך אתם ה׳ ו
ונעשו׳ הכלימו רוח׳ רועף הבינה ולכן אין מקריה׳ לקוע שהוא הבינה ואחנם כנגבו תסוד הוף של ומזה נעשה
כתר רוא׳ וכבר ידענו כי סוד לקוע הוא הכתר הענין כי סוד הוף שבסוד הבינה נעשה כתר לזא׳ בסוד אנר ה
המקוף כאחד ולכן וכל עם אין זה רק הכל אשר תקבל אין פאור המקוף של הכתר וזה נמשך משכר הבינה
וכל זה הגון באמרך לקוע כי בזה נעשה הכל שמקבל אור המקוף מן הכתר ובאמרך ולכן אבונעה לכן באין
של ולכן שיפים לו נשתן אור המקוף לכתר של זא׳ כי זה נמשך לו משכר אבא ורע כי סוד זה הכתר הנתש׳
לזא׳ משכר אל שבוא מה שאמר בזוה׳ כי אחוא עילאה הוא הכתר בראש לרם ומלכה על הכתר זון ואחר
זוון זה נעשה נפ׳ רעו׳ לנחותן בסוד אנר המקוף לנחותן שלזא׳ ומשכר בהיה זה לגעו׳ של אנר המנות
דאוא׳ וזהו לקן אבונעה ולכן לחם ולכן יעקב אתה׳ נעשה׳ לו סוד הרוקה׳ שבוא שלקון׳ וזהו הלנעשין כי
הנה ביחוד קו׳ לא עשית לזא׳ רק סוד המוח׳ בסוד אור מנחת ונעם נעשית אנוס משכר אור המקוף עם שאר
האבונעלה

אנס תוך נפשיתנו שלא לו בו נפ׳ שלא פאמרו שנכנסו ונקפוה מתוך לה נמצא בלו באלו פרוכר שלם ופגם נוא
כי אנוכי כי עצ׳ בחסר בוא ברכן אמן של חסר בראשית שחירם אתכ׳ חכמה כדשלבוא מתלם אנם תנוח מנגב
וזכו נבוכן בחסר כסא מי עצ׳ בחסר תיקון בתלוה׳ אנס כסיום שבתלוק פ״ס ונעמנוע ונלפשם בבסא שביא
סבכיאם בנצ׳ לנו׳ באמוך בברכן אמן —

תלק עוזר כבר כיאמן בסוד עונש סגרו ושנעום כי בחרם שלא ונעשם עצ׳ אפים נקו בחכם של בתלמן בוא
בסוד כוכבו שבואמתוך אפ״ם ולו כל אועין בנוס בסתלק עוזר ותושיע ומתוך נקו תבוק ביא סוד לו׳ באמם ו
וכנחבר׳ באמם וקושם בוכבו בתקל ואמר שבמשך קו בחרם זו בה אז ביא שלום ואגאומר׳ אנם נבור לשלם אדר
ונכון בשם אדנ׳ זה בחלו׳ ותלו׳ בתלוף שבוא כל אועין שיעורכן בובו. נעם בשם עולם לו׳ וכן שם אנוא נכ׳
כמוז בכן נבוא נכ׳ נגי׳ כל נעם סבולל לו׳, ובנה בברכן אמן עשיה כשיב נס׳ אלונים, שעקוב אתלם נבור
סוד שתלו נתן לראש׳ נירוש החכקוב באוק קנוי ואתכ׳ באתלשון ובעמן כעוקב נר כל תלאומו בוא הכר
בבימם אשר תוקטן אנס בסוד שם בוכב אשר בוא תלוק אביב שלם וגובה כריך לנקבה אתר בוק עכרא ולבשמו של
כל בתמונת סנוסמן תוקפך נבום ב׳ ראשיתן בסוד תורתן ושאר כל׳ בסוד כ״ה נשיקין ביולאי תבובל מיב
ונמא בננתא ונבואקנו ב״ה ותוקני׳ סבירנים ונסמך תסוד׳ ספירות שבו ונעלם עכמן ויולאי תשפל מיב
ושם נכבם׳ ויש אומרן אמר שבנשף בכל ביולא מתוך לראשו ונם נעשם לם באמר תוקף לם לביון לתעלם נתשיק׳
לו בס״ז עצמן שבבסוק׳ שכנו תשיקן ובס ברכן לתשונה׳ כבר ביאר שסיא סוד בעקר שלו אחנס על בכיקום
בנאמר ביסוד שבו ובשכן בנר שבו עטרת נלה שבו ונעם בכתמן לך שבו ובסוד כ״ד שלו שבס תרן בתלען אחנס לבי
שתמלו בוק כזה נעשה כבר בתלען לכן נ׳ אב בכתמן שבוא סוד בעקר שבתלען בברכן אמן אנאומר׳ ב׳ מנעט
מוק ובט בני׳ הויה בבונו שעלה תקונ׳, בכוונה של תורות לנכרין רם ל׳ לנב׳ ב׳ כוונם לו וכמנכב יקמם אל׳
ב׳ לנב׳ ל׳ כי תורו׳ ככבן ביא כוונה שמן של יוד לנב׳ ב׳ ובסקום ב׳ לנב׳ ונכו סוד תורות ככבן בי׳ אין כ
כוונה זו הנק יהל חולין שבשרם ועוק אנא לרוכ׳ לומר שמן אדנ׳ שבני נשמת כי זכו בבסם נכון ונכו נם שבני יש ר
ביל ראב׳ ביה ראוי לחבר ולהעלן הנסלה נעם בנאלם בסוד בתיקון בריך נכב כיל בנסלה אריכתא כבייא
ונ׳ בכבר בוא כי בנחון לו עלין אז בנחיו לעלותן היכל בתלן לביכל קקן ותבר׳ סבכ׳ בתוב׳ ועוק לו שמן נקנה בוא ב
בביכל קקן עלאו כי במן בוא שם אדנ׳ בנעלו ובאשר כי אדנ׳ בשובר בשלון ועוה׳ וכוונה בבקרתן בעקונו׳ בי אדנ׳ בוא
בבריאם ר נקן לאו איבו תכינויין מר עלה ובנה אומר לכיכן בהבכרה לעלון שבכו׳ לעלון אחכ׳ בתשם לאלען אף א
אמנם אחרם כלל בנסלה אריכתא רחוא זה יובן עם תם שנבמ׳ בסוד בריך כי בוא ביכל קקן בבבריא כבו בבואן
ובעבן כי כבר בורנעך זסף בבנלון בעולמון זה ובזה אך חוזר׳ ל׳ ראשונן רנשים ונעש׳ יצירה תמש נכן ל׳
ראשונן ריסכם נננ׳ בריאם תמש וכן ל׳ ראשונן שסם בביכל קקן וכריאם בם נבלו׳ נעם בתלוכן באלון ונשמ׳
תמש איכלון אל ונעלו ביחד באשון נמצא כי ביכל קקן כבר׳ שבוא אדנ׳ שבני נשמת בנסלה אריכתא רחוא כי בתלמה
ראשון בנק בסלה לנאצכם ובגילם יובר עם תם שנתחבר עתם ביכל קקן ונעשם בכל כתו׳ אלעון ונכו בנסלה אריכתא
רחוא ונוה נקח לומר בכרן אמן כשה רע כי בלא בנק׳ יש לו י״ה נבלה שאז יורדן כבר׳ ונכתבו׳ אלעון כבר כלה בנה
ובתבוא

ועוד היא נתעטף וכנה מה [illegible] ענה לפני הוא סוד [illegible] ולהבין [illegible] כהיכל קדש [illegible]
יהר [illegible] וכל אשר [illegible] עד [illegible] כהיכל קדש [illegible] וכנה [illegible] סדר ה
[illegible] :~

ברוך צריך לברוע [illegible] הבריע [illegible] בארץ [illegible] ר
[illegible] הכוון [illegible]
ואחר [illegible] הדברים [illegible] בפנים [illegible]
[illegible] כי [illegible] רק [illegible]
[illegible] שבתה [illegible]
[illegible] ר
[illegible] מן [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] בפנים [illegible]
[illegible] בפנים [illegible]
[illegible] כי סוד [illegible]
[illegible] בפנים [illegible]

קודם שנתלבשו הכוחות הנקודות והאורות בתוך כלים לפיכך נשרשו ונשארו בעולם, ואחר כך נכנסו בסוד כל הכחות בתוך עצמם
כי יסוד של אבא יוצא במקום רחב מאד שהוא בחזה דז״א ונתגלו האורות שלו ברכה מאד ומשם מאד בנה״י דז״א
יותר מהאורות של עצמו בתוך דז״א כי עצם אור שנכנסו נקודות דז״א ונתגלו בה האורות שהיה ראוי להיות בנה״י
דז״א כי היא בתוך דז״א עצמו עם כל זה היא עצמו יותר מתוך האורות ולכן שהיא למטה בנה״י לעולם כי״ל
כי בפנים האור זו כולו סוד פנימי מקיף במקום רחב מאד ועל כן כי יסוד דתבונה והוא לעולם מכוסה דז״א
אשר בו הוא לה מאד לעולם יוצא מקום ן קו״ב וכן האורות המתפשטים משם לנ׳ אחוריים היה יוצא מאד וכל זה
שהאורות נשארו שם בסוד עיבור בתוך הכלים –
ברוך כאן הכניס נ״ה לבד והכוונה לפרש כי ב׳ כלים היו ב׳ הם והיו כוללים קו כי ינקו ונבנו ב׳
לעולם וכל זה מבואר לפי ו׳ קצוות ב׳ הכוללים ונכללו בו היה סוד הוא כל דז״א שהוא סוד היותו כלי נה״י ב׳
נכנס דז״א ולכן כל בתוכו צריך לכוונה נכנס לבד ולא רישא, ואחר כך צריך להבין שם האורות מן הכוחות של ב׳
דז״א כי שירד לתוך הכלים של חסדים צריך לכוון לפרש בב׳ אורות אחרונות משם סוד האורות ואח״כ לפרש
ומה שיש בו שהיא הכלים שבהם כל קו הכלים והאור עם זה כבר נכנס לעולם ועוד קצר בתוך בו כי כלל
האורות כולם כל סוד זה משם יהיה כלו וזה כל עצם כן בראשונה דז״א ולכן מן אחוריים האורות אלו של אורות
זה שהם האורות אשר בו שם כן ראשונה דז״א ולפי האורות משם לנ׳ אחוריים דז״א משם לעולם אשר בו כ
נה״י בתוך על פני שבנה״י כלו ואז יוכל לעורר על ה׳ שהיא בכלים לעולם אותם לעולם, ואחר כך צריך
לכוון כי ב׳ אורות זה הם הלבושים בפנים משם שבו בה׳ כתר עד אורות נ״ה שם מבואר שהם סוד נכנס שהוא כן
דז״א שהוא ו׳ והכלים שהם ב׳ שם מבואר כי אותם הכתר כי שיהיו האורות, ולכן צריך לכוון שם שנתחבר לא
אורות נעשה כולם שם פנים ב׳ אורות אחרונות לאחור שהם ה׳ וב׳ אורות אחרונות של נה״י שהם נה כי ה׳ וה׳
כי כן בכוונה ראשונה יש בה שם פנים, וכן הכוונה כי כלו ב׳ אורות זה כתר כלל שהם בכל ב׳ וב׳ אורות
ה׳ מבוארים פרט חו״ג ונכנס בזה לבתי שם עם שנמשך האורות מן אבא ומן אמא דז״א נה״י שהם עם ויורד ה
האורות למטה שהוא כלו, שהוא חו״ג ואחר כך בה׳ האורות זו הוא זה שבאורות לבו׳ כי הם סוד האורות של כב׳ אחרון
של יסוד דתבונה ועוד כלו ואחר כך נעשה עם כב׳ אורות נעלם כלומר ועוד ברישא דז״א בסוד תיקון של הוא
מן האורות היורדים משם לנ׳ ראשונות דז״א אשר לו שם האורות יורדים מן סוד אורות הכוונה בב׳ אורות המתפשטים
בתוך דז״א אחר הכוונה כל האורות בסוד כלו לפיכך המקבל כלו ואחר כך האורות של כב׳ אורות הכוונה בב׳ אורות שבתוך
כלו שהם הראשונה והאחרונה שהם אורות כן והכוונה לפרש הסוד דתבונה אשר לעולם ברישא דז״א ואחר כך האורות
לבד ולא עליונות כלו ונכנס לפרש כב׳ אורות הראשונות בתוך כלו כלו ונכנס לפרש מן האורות יסוד דתבונה בתוך כלו ה
הכוונה כלו לפרש האורות ה״ב נכנסו שברישא דז״א כי נכנסו עליון שם לעולם נ״ה רק האורות עוד עד הכלים
בסוד הכוונה כן, ואחר כך האורות זו כנ״ל בכלל על שבאורות בה׳ סוד ה״ה של ה״ה שהוא (כנ״ל) וכן קו כי כלו כן בסוד
ועם הכוונה הכוונה כי כלו הכלים עם סוד לעולם האור אחורי דז״א וצריך לכוון כל האורות בה׳ דרך אחורי
דז״א וכן כב׳ של דז״א הוא בסוד כן שבתוך בסוד האורות הוא בכלי לכן כב׳ ה״ה ואח״כ עובר דרך אחוריו של ה״ה ואח״כ
עובר דרך

המנוחה היה ס״ס נחנכת ופנה לשון נ״ב בכוונה קש״ב קלן מזה איך נגלה׳ קלות ונשאר י״ס זמן הגלגל בשו״י בכוסס מרקין.
נה׳ דאי׳ בנוכס ואין נגלה׳ והנה תנוכת הנו כמבואר אצלינו במקומות רבי׳ כי פקון היה שנוהגרת בתוך אחו מכר כל ב
פרתה׳ אברין והנה׳ הם כי אתה״ב בזמן היותה נגלי׳ אבריו וכן בזמן סגלות אבל לא שלבוש שיבאולו אבריט תחדש והנה סור
הדבר רצוני אותו׳ שכוס כמבואר לשון כי בתחלה פים ל׳ קטנה בלי ראש נשוף בינעם וגם אחר הכנס וקל דחותין רגלות
בקש כבר סנכיל ננעשם לראש באותו׳ שהוא אלם נמצא כי ב׳ יש להבל רצוני א׳ בקטנות וא׳ בהגדלה, ואמנם של סב׳ זקנותו
א׳ להשוה׳ עד מקום הבל הראשון של קטנותו שזה נק׳ ג׳ ופר וגם להשוה עד ראש ג׳ זו שהוא צורה יולש בנא במקום
סון נשיעור מה שסנכיל עוד מחדש, ואמנם סדר סוף הבל ותיקון נמשך לפר והכוין לזקוק בתלוי שהיא א׳ ונב׳
ל׳ שהוא במקום הבה הראשון שהם ב׳ אושי׳ תה׳ של הגדלה ואחם הזקנוך ראשך והכוין לזקוק בתלוים שעלה ונב׳
ל׳ שהיא י׳ שבראש ל׳ זו פיא שלשה השלון של הגדלה אחה ונחס הכון נ״ב טעם ומה שאמרנו לשון כי אותו שבברך אבס
שלמה סבל של נה׳ רצוני נבה׳ עדיין ננמצא נפאש פרצו׳ כמגמי׳ בבריעה אף עוד בשם ספנים שפט ב׳ זקנות סנה צ״א
נון שלו שהואסור ל׳ הכורע ונב׳ ה׳ הוא עולה ונזקק במקומו אף בהיותו בנה׳ עדיין הוא כורע כל זמן שלא עלה למקומו הר׳
עוד עולה המלכות של ברשה הראשון ונעתה יש לה שיעור מרה אל לבר שהוא מרה הבה׳ שרצוני באמנות ל׳ והנה כל בכוונה
בזמן היה להשוה עד שם עב׳ נהוא סור כל בזוקק יזקק בשטב׳ סכריעם פיהם עד שם אב׳ס דחול׳ ירין כלם והנה ל׳
לריך להבין איך עולה עד ראש הבה׳ של רצוני כי שם תקונו ואה כי דגל מונחין תן המזה ולמטה ודעוס צו׳ בקושיא שעבר
כי הם עליון ואה נראל שפס סור ב׳ פכין של שם פנים שעליו אומרו כל הזוקק יזקק בשם וה׳ מתאם עולה ונב׳ ל׳ שהוא הבה׳
לקטנות שהוא עהם כנגד המזה ל׳ עולאה ואה עולה כנגד השליש העליון הנקל ראש של שם תקונה כי כל של פיו ולחשב
בסוד ההיכלות הפוה לשליון נגלם נעתם על שהכין אך צם לא שהעתם מהם מגדי ילבש ולא אוכל לסוין בזה בזוחל׳
מה שאני מסופק ששמעתי תחלה אם כאמר כי הוא בסוד והנהגת כמל את הכרמי׳ כמבואר אצלי כי לסוגותים
כמל נעברת ונעולה עד אחון השליש העליון כנגד מחזה הבה׳ רצוני או אם נאמר׳ כי אותה שאני אומר׳ שעולה ל׳ עליות
של סכוונה פ״א שעולה הבל תקונותשלו ולא כנגד תקונם ממש כי תחלה עולה תחת היסוד כי שם שרש המלכות כמבואר
אצלי בת׳ בכון אמון של רה׳ ונע״ש ואחם עולה תחת הבה׳ כי שם יש לה שרש עוד להמלכות ואה״כ עולה תחת פ׳ שהוא תחש
עד המזה ונכבר הסופק אצלי איך שמעתי, והנה של חכמה איך בתחלה היא עולה היא א׳ בכל פעם ופעם ועוד ב״ב ל׳
זקנות לא עולה כי מרה של של הבה׳ ולכבי הלא מגר בהם וכולם כל מה שלמטה ממנה כנגע וכן בשיעור נב׳ אינה
נערך שאר ססתיכנה כי הוא וכול מאד תפס סכי כי עתה עשינו מדרגה א׳ של המלכות והוא בהיותה בבריאה פיהם כ
נקודה קטנה ועתה השליש אותם של נקודה האמתי שפים בעת פשלוה אחר המזה של רצוני וגם יש לה תוספת שפיא
בסוד מרה א׳ ועוד אותה לריכה ליכנס ונשוהם אבלנו נמנה כנגד כל אחורי כל רצוני עד כל סיום כל נה׳ רצוני ואה״כ
סוכל ולחזור עמו מנה׳ במע׳ נמצא סגלה פרצו׳ בסוד ולק של מוחין רק׳ סגלה נם המלכות נעלו להיותה חרה נמורה
כנגד החזה אך כאשר יבאו מוחו׳ דנ׳ ראשונו׳ רצוני וגם כל המוחין ראשונא אז גם המלכות נעלו להיו׳ לשונו מגלגלה
נמור נמצאבו בריבה׳ עתה להבוס שלשה ראשונו׳ רצוני וגם מוחין כלם ראשונא נגם ואל רק שבעשם זוון להיות מחדש
כמבואר בראש בברכה לשו׳ ולכן אנו אומרי׳ לקיים ולסקן אבותינו שהוא סוד הזוון בזה ראוי ונבחל לפא׳ בזה ס״פ
הכוון בהיותם:

8

ונראין באיתא כי כל מקום שכת' הוא או בקו שמש' איזה מונח ולכן מקום בקו' הוא בגו' ומקום הכוכב כאמצע והגושה המחבר
והחוזים נסור הענין כי בלא האלון בס"ס נכנה אותו רחוק בחב' ונסע' המחבר ולהט ז' המהוה ונכנה שלשה אבנים
מוקף הבלוי' בחוש' נראה כי מקום אבותינו הנה מבא שהוא מקום של אבותינו שבטן' אבות, באמת עוד צריך לידע
כי אמר לנו מנהי' עלהם כי בלא ברכת אבון [illegible] מבואר' עתה הוא בסור המוח' מונח' ונעוד יש בה ב' שנ שהוא ב
בסור המקומן ונלמוד שהיא אותה שכוונת בכה' ונוש אף נגה אין אנו מבואר' כל בסור מונח' גם שהמציעו והוא
עלהה כי אותה ברכת אבון של רה' היא חמה כוונתם של מול בשחרית ואין בנפש המכש כן בסור הרי"ן כי יוד
רה' הנזכרין הוא נברה ונבררה הנה הי' ולכן לבי' לנשוע כל כמו רה' רי"ן ולכן כל נבי' הרי"ן אשר מתלא בברכה
אבון של רה' איתם רק לאוני יו' בלבד אך בשמר הי' מסרר של חול חמה עמנו אותם שבה' נאמרו כוונת המקימים
ראוי עבה' כאן בחולא הכוין רק בתקונו' אל כי תקונו' דאמצו שנים נכתב' על ברכת כבונט נאמר בדברי' של
שמירת הרף, ונחזור לענין כי מקום הנ' אין ומקום אבותינו הוא אמצעי מקום בני' הנ' נבואתו. עוד ריורין ל
דאמצע אות נ' של מקום הכוין ל' הכונן המזונות כי הוא בסור הנורע, גם הכוין כי הכונה העליון הוא בסור נ' מונח'
ו' והוא הכוין ל' ונגד אות י' של מקום הוא חו' ונברא שהוא סור הכונה אשר מכריע בענייני אבותינו הכה' מזונן
חותן שאמר הלשר ענה להמשיך עו' זוון זה שבו שהם נ' ראשונו' רגו' בכל מות' דאמצע ואמצע מקום
בגו' הכוין כל מקום לפום סן' שכתו' שי"ש ש"ם ... בכנעו שבם שם נוכר כל מקום ועין בברכה אבות נשמר
המלאך מאור יהיר כבם גם מאור ל' אותיות היא הנשארים ומקום גם זה לבב המקדימו' אשר לאבא ונוג' ואמה'
הכוין גם בסור ומקום להמשיך סור להם מאמרי הזמ' כנושב' בסור מקום אברהם כי ל' מונח' ש כאן מקום ונגש
להם בכוין אברהם ואמ' שנשינו זוון אותו אז אמחנריו' אם המזון בנשא כדמו' נזכר מקום אברהם ומקום
יצחק ומקום יעקב והענין הכוין עם מה שכוונה' ברוש מזון של קטנון דלקי סרר כשם המזון של זאז' נשמר
כי אמרו, כי נכתב' נ' ראשונות של א' מפר ואז נכתב' המזון נחיר בזה' נמצא נמצאו ונכרו' נפ' דאמצע ואמצ' שם נכתב'
נ' ראשונות רגו' ובזה נמצא לבבם כל המזון שאמר איתא והכוין כי נזכר נכתב' אבות' עמהם נ' התחתונות דאמצע
אבן מאור המזון כך הוא כי מקום אברהם היא חכמה שנק' מקום אברהם שהוא חסד מקום יצחק הוא גבורה ב
נבורה, מקום יעקב הוא רנה רה' הנק' יעקב והענין כי הכוין נמלה אף נ' ראשונות מפר מלך אותו הנכתב' בזה'
והם מקום אברהם חכמה כלו, גם הכוין בזה שהוא ענין בסור הגדולה רשע' כי מה שלוש' העליונ' של תרה החסד
כי' נוף לשו' לקבלו בו חות חכמה נשלישית המזון רחסד עם שלוש עליון רשבה נגוד כי' נוף ל' החסד ומן בקוה
המחצה' וכנג' נ' בסור קג' . ועתה בברכה אבות הוא סור הגדולה כנורע כי נכתבו' כל המזון בשלמות
ועתה עתה כשנכתב חות חכמה הוא נכתב בהר חלוא דוללנא המשנ' הבי שלוש' העליונ' רחמ' וזה
המזון בנכתב עתה של חכמה נק' מקום אברהם כי הוא מחשבה בנכתבות חלוא דוללנא המשנ' הב' שלוש'
רחסד הנק'

לחסר הנה' אלקי אברהם כי מנומיות החח עם אלקי לגו' התולונות והבלישו ונקרו אלקי אברהם וכן פעלון באלקי יצחק ואלקי
יעקב הרי שג' הכוונה עלג' ראשונות רמו' גם הכוון כי נכנס' נק' בחר ג' תחתונות דאבא שהם נ' סרקין התמן דנה' דאבא
וכהו שג' מרקין התאין רמו' נכנסו תחלה בג' ראשונות דזעי' ואח"כ ירדו ירידה שנים לג' אמצעיות ואח"כ ירידה שלישית
לתקותה האחיני שהם בג' התא' דזעי' כן עתה אל פג' תחתונות דאבא נכנס' עתה בג' ראשונות דזעי' והם עומדי'
שם בחר עם ג' ראשונות דזע' נק' ולכן גם הכוון בהם על פנ' אלקי אברהם כי הם עתה בג' עליונות ובהם אלקי אברהם
על השני שהזכרתי לעיל בסוד בג' ראשונות דזע' אך הכוון בזה תוספת כונה ונוא כי אלקי בג' חו' מלוי ע"ב דיודין
סכות באבא והכוון כי אל בג' מוחין שמשכו' התנו פם נ' תלויים דשם ע"ב ונקרו נק' אלקי אלקי אלקי ואח"כ אלקי יעקב
עתוספן ואז' סוטם כי פלא כיאנו כה' כי אל דעות כי שה דעת פס על מלר אבא ואל מלר דעל גם ישמרו
אחר ונוא כי במוחין דאבא עצמן לבדם בדעת ונוא כי כבר פנעתיך כי בדעת דזעי' נמשך מהחו' המוחשבו' בגם ל
דנעמא דאוא כמבנא' אלינו בכרוש ל' נפנו לפרדס נתנא אה' בריה דעת אם אחש מן בדעת עצמו פעלון דאוא אינן
מתכרינע בין חב' דאוא פנה ישא נק' פחש' עלה למעלה ונעמר בין חכמה לבינה שבו והוא נעלם מאד כי כנא אשר מזווג
ומכריע בין חכמה לבינה והוא סוד ונהר יוצא מעדן ולא אתגליא כהנה טמיר ונגיז וג' איתא בסוד פגון ולא מתגבר ולכן אין
אנו מזונים בסוד נ' עליונות וכן בזבר לא נגלא רק אותו בדעת פשב פ נכנס כמכון אשר בעז סקמשטונק דאוא הוא
פעל בעטרין כמבנא' אלינו פיטב שהוא בג' דרועין דזא ואיש נחשב' מכל מוחא רק שהם בפנים למקרון אף הדעת
עצמו דאוא שנק' התנא נמשך אל זא ונוא נעלם בין חב' שבו ואיש נחשב כלל בחשבון ולכן כשתכוין באלקי אברהם
אל מוחין דאבא או דאמ' תכוין באות ו' דביתמירה אל אותו בדעת שעולם באבא או דאמ' גם תכוין כוונה אחרת בסוד מה
שהודעתיך על ענין שמסוף ל' אמות בא' שבונא לפתיך ל' תלויים שם ע"ב שבל תלוי ותלוי בגי' אחד להמשיכם בג'
מרלוחי לכה איש בזא' בסוד מה שהודעתיך בסוד האומה יתירה של הבל מה עשינו ע"ש ולכן הזכירו כאן ג"פ אלקי ש
שהם אלקי אבוהינו אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב וכלם למלר בחכמה או למלר אבא או למלר אמ' להמשיכם אל בחינו'
כנג' אלקי בגי' מ' כנס בגל תחלה לבין כי אחר שנכנסו מוחין עלאין דאו' גם שלה אחרונו' דאבא כבר בזמיר
עם בדין ואז התחיל לצמוח שער זקן ונעשו' בו י"ג תיקוני דיקנא וזהו סוד י"ג תיקוני דיקנא שם סוד אל רחו' וחנון וכו' וזהו
פס תיקונא קדמאה דדיקנא דאיהו אל וזהו כוה ג' עלמין ע"ש וזהו נשלא כוספה נתלה לג' שמות דבין לג' עלמין ע"ש
ועתה נתלא שמאיה בזקן תשנ' לצבי הפני' ומ' אל ג' תפתין ג' חשמלו ועוין נ' אל פס נמשכו' מג' מוחו' תבר בישג'
ועוד בתלתא יג' חלוים רגלותא נסיומס ערהמלה והשט ולמטה יורדת פארות ונמשכת פארות דרך צבי בדיקנא
ונמצא אז עשו' לו י"ג תיקוני דיקנא מן פארה במוחין אבא' שנמשך פארות למטה ונפארה בראשו ובראש וקוא
קדמאה ונוב כאשר יצא פארה לחות' אל מאירי' בלתי יחין ונמשל על מבאן ונ' מכאן האמנם אינם מגיע אל אבר
ופה בשיי עלמי והענין כי מה שחכמה מאיר בלתי יחינו שר ולכן בשמם וכן מה בפיב מאיר אל פיה א' כי הן
ואלפיה אל

ולהויה א׳ בשתם הירכים של האמצע את הכוונה להיותו כולו מן הן ואין בא׳ בו רק מה א׳ לבד כי אין אמצעי אמנם
לערך מה של כי הגבורות בלי החסדי׳ ולכן כאשר יצא בארה״ס להם כולן דומה כי הארת הגבורות יצאו של ארא
בלי פשוט והן הארה החסדי׳ יצאו של ארא בלי פתין ואמנם בל ארא של סם כוללות זה בזה ואינם נכרים רק לא׳
לבד ונוא אותם של החסדי׳ שנכרין הכל עם הפשוט נמו ונפו סוד הם מ״ה הב״ל והבונה לעשות נוהם נקבות
ויקנא להמשיך הארתם אך קשה לו כי הלא אחר ננש׳ בעונבר כנודע ולכן נתנו כי לא הם הלא מונתין כאו׳ ש
שכבר נתנו הנקיפין כלם אף אותם של ויעבר הם הלא הנקיפי אבא שבטם נתנו׳ עד הכרה הכו׳ נכרת
שנכא׳ נולם ונבס הבן כי כין אשר הם המקיפים עד׳ עיט צרית׳ בקוע שהם מתנה לו ה׳ כאו׳ אף אותם
של ויעבר הם המקיפי אבא שהם כלובש׳ באותם כאו׳ ואינ צרית׳ לבקוע נ׳ כאו׳ כי לפשוט אורה המקיפי
אבא להאין נמסו סוד ויעבר ונוא פוקוע המקיפי׳ שלהם כו לנו׳ ולא שמשוך מהמוחי׳ לפנים ונאמן ירד כבין
ואמנם נ״ו להראר איך צותם של ולא׳ המוחי׳ נמנין כי נמתן הם חב״ד וכל אחד מאיר בשני צדדי׳ הפנים
בלתים ימין ושמאל ונפנה הכוון הוא בתוך היסוד כאו׳ ונקן שרי פאדע ונמצא כי ב׳ של שרי הסמון הם נמשכ׳
מחות הכונה ומות הבינה מאיר בשני צדדים שלפנים אחום סהם הם של שרי למעלה ואחכם שפנים למטה
ואחכם של אדנ׳ נכם חב״ד כי של שרי בנן משם שהוא מן היסוד כנודע ונטעם בזה כי הלא נמנותן בם סנוה׳
בינה כאו׳ נאונם מאירי׳ על שירר אותם והמשכו למטה בב׳ פלתים במעין הזמן נבנה הכון שהוא למטה
המבן מותין הוא יצא נסברת התלה קורא חב׳ והוא צריך לצאת התלה מתקונו ניורר למטה כבי להעלון בריקו׳
ומנית תקנה מנוי שירכו חב׳ נפרסי כרך הכון שהוא כרך סתום היסוד של אש כי כרך הקנים שלהם
אין להם לני׳ ונבה כון שהוכרח להאיר התלה הכונה ולכן התקנם הראשון שהוא משם הוא בשוגר בו עשות את
תנית תקון׳ שנוי של אחרי׳ רק הוא לנקת התקנו הראשון בעליון נסמוי ושם נגעים שם של שרי ואחכם בשירר׳
מב׳ פנה כשפט למעלה בתקונתו הם שנים יחד ואין הבינה למטה מתכמה כמו שהיה הכונה למטה תפס
רק חב׳ הם שנים יחד בשני צדדי׳ הפני׳ כראש ולכן ירד התלה בתכמה אשר מעולה הבינה משא״כ אם היה
הפנים נתנו אף עתה ירד מכמה התלה כי הבר יכול לירד קרא הבינה ואינם כמו הכונה ואם ירד ונגעים של
פנים למטה מן השרי כי אינם מוצא מקום מנוי למעלה ואחכם יורדין הבינה ונגעים של אדנ׳ הרי בימין הסדר
שלהם׳ ונבה סדנה לפי שאינו מתחלם מתקונו כי הלא עריין הוא בתקונו כי מקומו הוא יסוד כאו׳ ונעריין יסוד
דא׳ מתפשט עד פתיה כנודע ולכן אין בו רק התפשטות לבד ולא לשום לאחרי׳ ולכן אינו נחלם לשוטר רק לשרי ד
דימין ושמאל כלולין יותר ונפטל אף בתם לא לאחרי׳ מן הקנים שלהם ונכנסו דרך היסוד דבינה ולכן הם בק׳
לאחרי׳ ונגעים׳ ב׳ לפניה וב׳ אדנ׳ מלפניה׳ ושמאל ולכן פטם לבד נפנה׳ לנבה בניעבר שאז מנבקע יסוד דלו וגם בנ׳
ונמי ענה

113

התחשבנו הם עברים בכל שרי נ״ב לבן בהלכה בקונט׳ קרחמה הואיל כמוס והנה נ״ל הם כנגדו אלעזר רק כשעה נ״ב ב״ב
כבר שאלו הכאן בהלכה הל׳ ואין פוסקים נוהג הל׳ ב״ש נ״ב לבן אם נ״ל רק אל לפר ואתמה מנהג הוא מלך שהלכ׳ לשון
שהל׳ אוכלו במיבא ואשתנהג רק היין לבר ועונש שלמעלה במאה סכר על שרי להפך מזה זה נ״ל יותר מאחיו אף
שתענו החררי עלה״ם ובאמת יורה דרבו נ״ש הכוין אמ״ה בהלכ׳ הל׳ כ״פ מאונן ואם נפסור בוא שנכוין עפ״ו
מהלך ואם נ״ש קורס מהלך כהל כי מהלך כהל התהלו מן לשון ונה״ר מאשר יבואר בזה ועוה נכון להלך ואם
נ״ם פ״א צריכה לזון של ויעבר כמבוא׳ אלא שם ולפי שאם אשם ילמדן רק אחר סיום נ׳מונתי׳ רש״י שהוא בהלך
שני שליש׳ הכוון רש״י נותן כהל שיצא בהלה שני שליש׳ פעל רש״י ולכך אין כהל הולך רק אחר שאמרנו לפק
אפרכסי שפה פ״נ מונתן נלא נאמרי לפק יעקב שבא הכנה שם יצאן ואם שפ״א פסל נ״ל התקשה מהם שבאורן
כי ל׳ לפק עברי׳ מאן לאכך ואם כי פלא כל זה פנה המשכן של בארוה ואנחם ל׳ ואם שי״ש כמבוא׳ אלא בסור
יש עשיר שבהלך מונר לקמן אך זו אמרונה שבפלא פ״א נעשים עבה בהלכ׳ פל׳ אחר צאן כלפ׳ אורין
לפק לפק לחשך ולפי שכהל ס״א נקודה לפר צריכה מהלך ואה ונהרי כמבוא׳ להטב, אך לזה שפ״א אמורי׳ שלבינה
כנגדו אין צריך רק זכר בעלמא בהלכה הל׳ להשוה כבאן להרכם בנב׳ רש״י בתק נהב הראשון נ״ש הכוין אמ״ה
בהלכה הל׳ כי כבר כי אמרנו אף המונו׳ לפק קטנו׳ יררי׳ להטב וי״ו כנוסח המונחין רבינות כולון ושאמרנו כי
אין יכולון בהוחן רוק של פוינות לפוריס רק עד רבה נ׳ ראשונות רבינות ואין כולם אין המונחין רקטעם ועין ברוב
של מונחן רקטעון ועולון כי שם כאמרנו נבאר כל זה פיטם ופנם כשיררו׳ של המונח׳ רקטנו׳ יררי׳ נמלה להנו׳
רש״י כי נרון בה׳ נ׳לפק כנ״ז שם ועוד פיטם לבן הכוין כי נ״ב כי נעם נעשה סור הכוון רש״י כי לשאות
אבל נרון אין נעשה רק מן רקטנות המונח׳ פוררי׳ שם וכאשר נבאר׳ נ׳ראשונו׳ רש״י המונחי׳ בלפק אבר׳
כנ״ה אין יררי׳ פסוס לפנין בהלכה הל׳ ולפי שנ״ב נבאר נ׳המונון ראבא בלפק אפרכסי כנ״ה אין יררים
המעשה של חוק רש״י נשלא כי אינם של המונון ראבא ונ׳ראשונו׳ רש״י נבאר פתר עם כל זה המשון
נוסעים פסוס אין בהרין בעת שהנחתה לכנס נ׳ראשונו׳ רש״י ובשהנחה לכנס נ׳המונו׳ נוסעו׳ המעשה
של חוק רש״י ופנם המעשה ראשון הכוין בהלכ׳ הל׳ נה׳ כי פנה לו בלפק המונו׳ כנגדו ואין הכרע בינהם
רק בסור החלוי של אונ׳ מן לפק כי לפק רחכ׳ באון׳ ורטנה מה׳ ושל רעו בה׳ נסימנך יפא כנ״ז אלא שמ
בררוש׳ בסור פקריס ראמן יפא שטס רבא נשלא כו׳ של לפק יש לה נ׳מלאו׳ נכלא׳ משונה מחבירו וכן פ
בסרר פ״ה פ׳ פ״פ פ״ק בה׳ של ונפנ׳ פל׳ פני אונ׳ של חולוני׳ שלפסר בה׳ של ופס רמז לו נ׳לפק רקטנון ואינ׳
רחונים בסור בפסרש כנ״ה באון פ׳ לפרם נ״ב הכוין כי פלא כבר נבאר עוה נ׳ראשונו׳ רש״י פולסף דיר אונם
נ׳ אמלשות שביו בראש דיר להקומם בהלה נסעו׳ לפנין ונפו שנכוין להלך פל רנמון המונחין רקטנון כנ״ה
אמ״ה בהלכה פנרון בנבר נסערא הכוין שינסעו בתקומם באמת ונסתרו רש״י פנם׳ הגדול הגבור הנורא ואין מחלא
נ״ש פנ׳ לתחות׳ שביו נבריין עוהרון בבאן עוה יררו להטה בתקומ׳ כנ״ה רש״י ופי׳ המונחין רש״י עוה נגמר ה
הקונט׳ נ״ש נכון

התיקון, נשתכין להכריע עם המוחין דקטנות של הסוד שבו של תיקון אחלצנו והשתכנין בסוד המוחין דג'
אחלצנות רצוני הכוין סוד הה' כהוזה בכאן הגדול הגבור והנורא ה' יורה בכל עבה להורות שהם מוחין דגדל
שלמה היורד לו ל' בראשונה הגם גדול ולא הגדול ה' גדול כי מוחות דמסר רצוני הנם ה' יוורדין במסר רצוני הנם גדול
וכן עד׳ הגבור הנורא, והשתכנין בסוד המוחין של קטנות את נכוין בסוד שלש שמך דקטנות והם שלפני בג׳ה
תלואים שיורדי׳ כאן הגדול הגבור והנורא כמו שביארנו בתחלה ולא כי לפי שאין שינוי במוחין דקטנות רק
בהפין זהו הגדולה גדול וכן הגבור והנורא נשתכין כי ה' חסדי' רצוני הם מתפשטי' בזעק רצוני ונמקם ב
בנקשנו הצלם והם הגדול הגבור הנורא ואות נכוין זה באות ה' של הגדול לשרש החסדי׳ עם לא קבלו נפי
הכוין כי שם תיקונו הן אחלצנו׳ רצוני עלהו בסוד הנקב זאת המוחין אשר נכנסו׳ כאן והנה בסוד הי
הגדולה שביארנו אף עד׳ אותם ל' הבדק רצוני הנכנסו׳ נכנסו בם שנעשו ההם שלהם, ואמנם באות ל'
של והנורא הכוין כי הוא יסוד אבא הוא ארוך ומשם נכנסת רצוני ולכן נעשה אחר שנכנסו לתחתונה ב
דאבא כבר נכנס סיום נקבה היסוד דאבא ונשארו מונען דרך קו האמצעי עד הת' שלישי והוא בסוד ל'
של והנורא ועי׳ בדרוש יש כח לאו כבר עקין הנקב בסוד ל׳ בתחתם יסוד אבא ולכן נכך אינו אומרי׳
לעליון כי׳ כי נעשה צריך לתקן תקונו בזה רצוני הגדולה כי הוא תשובה תשאר הפה המכונס כי כאן
מעלה יסוד דבינה ונוסף בו אור גדול הנין לתשי׳ בין לנקבה נפה מן תחם רצוני הוא ראש הנקשנין יעקב
ורחל נמצא כי ל' הגרות אינם דבוקה להמשיך אליו עצמה שיון לסגר דיעקב ל' לסגר רחל כי מן הפה ב
רצוני ועד סיום הפה של הוא שעור הסגר דיעקב אלא עד׳ הנשי׳ נסגר של רחל אלא אחוריין ונחלה וכוין כי
עי׳ נולדי היסוד כי׳ יעקב אור של נגא עצמה בסוד הכאן הגרות הילדי׳ והנושי׳ זה בזה ונכוין כי יוד ה
שנמתים הנו׳ הם בנא׳ אך כי חכם תחתם רצוני עם בינה רצוני ומולכא לך אורות אח״כ תכב ונו׳ אנו׳
הא׳ עם על נפל כתר קנת הם המכון לעליון ולכן שהוא סוד זעי׳ עצמו גם הוא הת״ה רצוני אשר שם הוא.
תפלתי כלשון לכן הכאורו בתוי לכן אח״כ הכוין לתת אור ל' יעקב לגשנה הכתר של זה הכוין בתחלה ל'
ואח״כ לרחל תעשה הכתר שלה בסוד עליון נמצא כי תחלה הכוין לתת כח ל' עליון ולא ואח״כ התלם אור זה לשנים
נשלו התן ליעקב תחלה שהוא כבורא ואח״כ משלו לרחל נוקבא כי כל האורות לוקחם זעי׳ ונחלה אח״כ מחלקם לכאן
ולכאן והענין כי הוא יסוד הבינה תעלה שנה ונמשך אור הבינה בודאי גדול לכן יש כח לנשון מראשי יעקב
ורחל תכאן ולהלא נסה הבינה היא שם שן כתרנו ולכן הבנשי של שם שן לנקחו יעקב כי הוא במקום
הבנו׳ והוא סוד שם י״ה משם שן ואינו לוקח את כולו כי עקר יעקב היסוד אבא המעלה כאן אנשי שעדיין
לא נכנס כאן עוד׳ כבר נכנס הארנו באות ל' של והנורא כמו שעי׳ הארה זו יכול יעקב לקח שם אנשי שלא
נכנס המוחין דאבא לנקבו ולכן צריך יעקב לקח קלתן הארה תבינה ולא כולה רק שם י״ה שהוא עקר שם שם כהבנו׳ א
אילם בזרוע

אצלו בדרוש כללות ובדרוש קי״ג ובדרוש יוצ״י בנ״ל ואח״כ עליון לכל האמצעי׳ של שוכן שהוא קס״ו בנק עליון לכל היגבה
באמור, גם תבין כי ל׳ עליון גם בכתר נפש סוד בכורי׳ דיעקב ורחל כהבנתו׳ בהקדמת אחר נחל חסדי׳ טובי׳ תבין בזוני׳
דנקן הנה׳ שלו עלמן יגדל׳ בתנוני׳ רצו׳ שנבנו׳ בפט נפש סוד חסדי כוד בעצמו׳ ולכן גם חסדי׳ גם הט טונו׳ כי בס
ותשיבון שטוב ל׳ צריך יסוד עולם שעלין נאמר אמרו צדיק כי טוב והט טובו׳ כהוגו ונבין מאן בנ״ג עליון
שלנה רצו׳ דבר גם הבין בה׳ חסדי׳ שכבר נתפשטו ל׳ תחת בסוד בנין הנבורות שגראו ושנה מתפשטו׳ פסג׳ חסדי׳
אחרי׳ בכה׳ רצו׳ הרי הכוונה ל׳ זנו׳ אח״כ תבין גם כי נבנו׳ שנה ל׳ מתלבשין דאבא בראש פנוי׳ ובתוונות כולן א
באמלבשין רצו׳ נכתב ל׳ מתלבשין לו דאבא הוא בנ׳ גם הנה כי הט ל׳ הוין דאבא נגו׳ זה נכנס לעשון התפשטות
נה׳ רצו׳ שלא נתפ׳ סוד חסדי׳ בנ׳, וכרי כוונה ל׳ זנו׳ אח״כ הוא ליעקב נכללו׳ שנה כבר בנ׳ התהוות דאבא
הט במוח רצו׳ ויעקב יוצא מתח׳ רצו׳ ולוקח אותם הארכה של ל׳ התבונות דאבא והטט נעשה מבלוק של יעקב
כאמור ואנו׳ שבט דתקונה והנה כבר נעשה בכתר נפ׳ עליון ושנה נעשי׳ בנב׳ מוחין תב׳ כי עדיין לא יש בכ׳
התוונון רק נה׳ של אבא אף מוסור אין מתנ רק הארה כולה כי אין ארכב בה׳ מבנו׳ נגהו טובו׳ כי בס מוחי׳ מחש
ל׳ יעקב אף לזנו׳ בס חסדי׳ דבר ולא מוחין לכן לרחל טונו׳ הט כי עוו׳ ל׳ התבונה דאבא העומדי׳ במוח רצו׳ מאירים
ויש כח בנה׳ דאי׳ שהט למטה בתקונם כבר ניולא להאיר ולעשות ב׳ מוחין לרחל שבט טובו׳ כי כבר ידענו כי רחל
נעשין מנה׳ דאי׳ ויעקב מנה׳ דאבא אך מנגט שכבר נבנו׳ תחלה כל נה׳ דאי׳ אינם יולאי׳ לרחל עד שנבנו׳ דנו׳
שבנו׳ אסור׳ בתחלה יסר אנך והנה מנגט שאנו אומרי׳ כי אין רחל לוקחת רק מנה׳ דנו׳ עבנ׳ דאבא לוקחת
בהיותה ברחוק מב׳ כי בהיות נה׳ דאבא בתוך רצו׳ נרחל בנה׳ רצו׳ את נה׳ של אבא כתוקף מכחלוכתנה
א׳ ואז היא יכולה לקבל הארה משם, אך כשהם מכוונו׳ יחד כמו אחר שנבנו׳ כל נה׳ דאבא בנ׳ רצו׳ אז אין ל
רחל כח לקבל אור נה׳ דאבא מכרקף התא׳ כלהון המכוונו׳ כנגדה כי אין בה כח לקבלו אך היא מקבלת מכרקי א
שמלבשו׳ דאבא העומדי׳ בתוך רצו׳ כי בם כרנוקף תחנה מרחוק א׳ ואין האור מכה בה בכח ואז יכולה היא ל
לקבל למטה מנגט שבנו יובר נבול המרכזין התאין נדבו סוד נתהלב אחורת מרחוק כי אחוהו כיא כז׳ ומרחוק
דא מבמה כדאי מרחוק ה׳ נראה לי ונבאה בנ׳ עב׳ ונכנס שהט אחורי׳ דשט עב׳ של מבמה כי בהיותה ברחוק ל
נוכל לקבלו הנה מש״כ בקרוב ולכן גם מכמה מרחוק נקונה כל עוף נבנו׳ ל׳ ראשונו׳ דאבא בבינה רצו׳ ל
ניורי׳ ל׳ מרחק ולא׳ נב׳ בתקונו׳ בנה׳ רצו׳ ונשלמו עוף כל במוחין דאו״א במקום ברא׳ ועוד קונה הכל בנ׳ ר״ן
כי שנה עמר כל ונמרי, גם תבין כי קונה הכל נה׳ נכ׳ וכס ל׳ הויות של עב׳ דיודין והט ל׳ ראשונו׳ דאבא שבס ל׳ הוין
של מילוי יודין שהט בנ׳ קונה הכל כי סו׳ הם מוחין ממש אך ל׳ מתלבשות בין ל׳ הויות פשוטות למי שלא היו מוחין
ממש נפש בנ׳ ונחל כגו׳ ול׳ התאין לא נזכרו אמנ׳ בסוד הויות פשוטות רק בסוד מלוי ההויות לבד שהם ל׳ מזכרים כי לכן
בנ׳או שבוא

ביסוד רז״ל ונפרש אך שנה ומספר ירחיה כמ״ש בזוהר כי הסוד מעקרי כך אותיות נשוב כדלא אותיות נפעלין כי שהיסוד
היא עב״ שלמעלה יורין והוא כחנין חסד ככולו אותיות נשלא לתוך ליעקב משך המשכן שנה שמות אותיות וכשא׳ ונעלמו׳
וכנה כשהסיר אנחנו הכל תשו׳ נשאר טוב הכי כי כחנין הכל עץ ליעקב נשאר שנה הננה לבנין צריך לכתוב ד׳
למרך אור ישראל ברחל כי נס אז יש אורן מן המן כאשר נשלא כי אז עץ לרחל ליסודין והוא כאבא נראי׳ ורז״ל התלמוד
אותם ולכן אור ישראל ורחל נקל מאד ואשמרם כל שבן ואין להאריך נס הכוין כונה תלוי בשלשה בתוך הכל שנה
יש ה׳ מנורה ליעקב כי כנה יש לו התחלה ב׳ מוחין שהם חסדי׳ טוב׳ כנ׳ ולהיות שנה שנכנסו ל׳ מוחין שאין לקח מאה
מהם ויש לו ה׳ מארון וזה הסבר ילמד ואינו מושב כי כל׳ אמר אחר ה׳ מנוי כל״ה בזה כי הלא יעקב לוקח מארון אותו
והאמה לוקח ל׳ מוחין כמרע חכ״ד והשתא לוקח חו״ב לבד כי רעץ של נשים קלה נכתו שנבאו׳ בעת ב׳ של הכל זה הם
ה׳ מוחין, ונמצא כי של הכל הכוין ורחל כי עתה לוקחת מהם מוחין בשלמות משא״כ בנוקבא חסדי׳ טוב׳ כי עתה שעמד מכח׳
ליכנס עתה המוחין שלה בשלימותם והם ב׳ מוחין לבד חו״ב כי ברעת דא׳ הן בחסדי׳ לקחם ז״א בהנהגתו נוקבא ולא
נשאר לה רק הגבורות והם דעת קל״ש ה׳ בנין כמנין קל ובמה של הכל הכוין לה׳ מוחין שלאין כאבא בנוני׳
שם לז״א, נס הכוין כי נס יעקב הוא כבורא ואין בו כן קנא וצריך ליזהר ריקנא ונכוין כי קונה הכל מה׳ ויו״ד
שהוא ל׳ לפ׳ להר וכמה ידע כי הכאשין מן תיקוני׳ של ריקנא הוא ל׳ וכמו שאמר׳ לעיל נס בתוך ל׳ וריקנא ר׳
רז״ל ונזכר חסדי׳ אתן הנה הנה בזכרו שאינו הסר ליעקב ורחל (נהרין מכוונין) באותו זה כי ב׳ שלשה הל׳ אם
חולק הם — נכיס ליעקב ורחל והרין מכוונין כנה שלאין הם חו״ב של שנהם ונהם מה׳ מכוונין אתלנוי כנ״ה רז״ל
ומה שעורה רז״ל שנשי׳ הן ליעקב ורחל וזה נקל וזוכר חסדי׳ אבות כי מה׳ נקי׳ אבות ורחל נקלו בהסר ונפרו חסדי׳
אבות הוא מכמו יעקב לבר שנים שנ׳ אחר כאבא ורחל המאמר שנ׳ אחר כאו׳ ולכן הכוין בזה וזוכר כי זוכר בנ״ש
עב׳ ליורין של אבא נשם אהיה ליורין דא׳ וב׳ שתנן לו בגימטריא זוכר.

ונתפ״א נסה לכן בהם בכאן הכוין לישנו׳ אחרונים של יעקב של ורחל הו׳ מכוונין הבאין כנה׳ רז״ל כמרע ואין
להאריך בכאן הלשונות ואמנם הכוין כי הנ׳ בנהם הם נ״ה ליעקב ורחל הנשי׳ נבה ונק׳ הנ׳ הנפש
והטעם כי ל׳ ראשונות חכ״ד נק׳ אבות כי אברהם יצחק ויעקב כמבו׳ בסודלם אברהם לבן יצחק ולבן יעקב ונ׳
אחלשין רחנ׳ הם נקראו׳ חסדי׳ אבות כי הסדי׳ בנמשכו׳ מהאבות בראשונ׳ שהם הן ראשונות ולכסם בהם יש
לבם והן אחרונות הם נשם לי׳ אחלשות והם בנ׳ בנים של הן ראשונות ואמנם בזה נה׳ הכוין לסוד ליעקב ורחל
לפי שהיסוד היא מנק׳ הפורת באויר כי אין הנק׳ היסוד ליעקב ורחל שום אהיה בנשי׳ לזה לא אמר והביא רק
ונזכר לכירה בשלמות מה שכבר היה בהלשונות ואמנם הכוין כי יסוד נק׳ נה׳ כי בו סוד הגאולה כמרע אם יסוד
רחל אנוש׳ שנה בו שייך גאולה עפ״ה הכוין בו עוד אחר כי הלא נקודה לעין כנה בה היסוד שבה והוא הכל
סומך ותורת ם סתומה הם ב׳ לזון ואין להאריך בזה שנה וכוונה נה׳ כנ״ה שהוא ארבע׳ ולכן שהן באמבם
שנה נשלם בהו׳ הכלים והוא עם שתי כמרע כי לגולה בהו׳ הכלים עם שם ולכן שאין שם — אחיה כנגדה ב
רז״ל לא נזכר בה שום הסבה כמו שאח׳ לעי׳ וזוכר והביא רק בזכר אותם לבר ואמנם מה שכאמר לכוין כאן הוא כי שם
הנזכר כל זה

יסד היכלין עליון כאבא ובנוקבא ז' היכלי רוח' וכולם בספירו' וז' מלכין כשלון ואין להאריך אמנם ז' היכלין של יוצר ד
דשמרין שלהם כם רצוני של בריאה ונם כם כמבואר והכרובים כמו שיש ז' היכלי' ערבים כלן נם כהיכל כרצון עלאה
יש בו ז' היכלין נגד אחרי' כעין וכולא סוד נו' כהולם ואהבה בהיכל קדש שכם הם יש שם [illegible] יש שטו היכל א
אהבה מט ינהר עליון מזה וזה מתעורר עוף הנ' לו נקרא שפט בו בכל אהבה ואו באהבה בו אהבה ומשם זה כלשון
כולמטן שהו באהבה מ' כי כזה כנז' עד עוה היום עי' אהבה וזה שאמר באהבה כי עי' העולה"ו דהיכל אהבה התחתון
בעין קו' נעשה כל זה כנז' עד עוף בכל מקום ונתלה וכוין כי באהבה הוא בו אהבה לכרוין ולעורר לפיכל אהבה העליון
בעולם שיתעורר הנ' עד יצרו כל אחור באחור ואין מכוין נב' להביאה עי' זה הנז' כמנו' לפניו כי אין יכול לבא להעיר
מנ' במנו' רק בבינה שהם כמוכו המאחריו ולא כן כי אין בה כלקבל אורו ונכוין כי הכהן שנשביעא ממטרוניתא
היכל אהבה ועל ידו מעורר מנ' במנו' כדי כל זה מכוין בתוך אהבה, וכנה אחרי מזה מנ' במנו' ממשין ונותן
לכולן רצוני בסוד נקודה קטנה כי כל נכון האחור באחור הלואי יסתלק לגמרי כל נשאר בסוד נקודה קטנה בהיותה
במנו' וכיא למטה נקודה קטנה כנגד הכתרים רצוני ואין הכוון לחזור ולבנות כבתחלה בסוד מנו' נחפו עי' תלה עוד
ומוציא ממנו ובכנו מסוגלם אמר כבוד נבש רצוני בכלל בהיותה אחור באחור נב' אנו שיתן עד שנחזור פנים
במנו' ואין בכבו' כה אף ונראה שלפיוה מנו' במנו' אין כבוד כה כל סוף. גם אנו מסוגלם שישתעשע מחורי
תלמוד טעם אחד וגם בשנים שאמר טעם הוא על קושיא שמקשים לעיל וכוא כי כרי לעמן כגירם צריך
תרדמה ולמן כלילה אנו מבררי' לרדון כאחור לאחור מלגאו ואח"כ עד עוף היכן הוא כתן נדרדם על ידי' כי אחרי
שננו' נו' רצו' לו כבנין כבינה באחור כמבואר על סוף כנז' אח"כ היכן היא כשיעם ובטעם לזכות כי בכלל
הוא כי כאשר צריך לנוקבא לבן עלה את שכבה כסוד מנו' אף כשכחוה לכתוב לבנה את הבא לכרו עולם
בסוד מנו' וזכו פנים שישתעשע מחורי תלמוד ועוד שנא' טעם זה לשובה שלם פנים וכוא כי פלא עוף שבר
כמוהן שלהם לו פנים וכוונתנו לעשות כל כתלמיד ולכן פנים לכרו עולם בסוד מנו' אף בשאר כמקורות אמנם כ
בהלכתן שלם ואין יש שינה לנו כי מתחת בת כהלכה ואינו חוזר יונה מזה ונחזור לעניין תלה עוד וכו'
תלה עוד עוף אחר מנו' מנו' במנו' וכיא נקודה למטה בסוף היסוד את לריכה להנחיל בכל שיעור רצו' וכטעם
כי כמו שביאור שבהיות באחור היא נקודה בכל שיעור פנים כבו' שנחזור במנו' כלומר יסתלק כל מה שקבלה את ז
באחור לשניה עוה בסוד נקודה קטנה במנו' ונם עוה לריכה לקבל מוחין כאלה שמקבלין בבינה וכולם עד לתעלה כי כ
כאשר יסתלקו המוחין נו' רצו' ניסתלקו לגמרי כמו שכב' בסוד בנו' מהן אבריהם כולם שנשאר אחר בחזרה וכו'
זה שקבלה עוה ועמוד את קיומן מכולם מן כתר רצו' עד למטה ומה נחלה מסולקו' מנו' מן רצו' ואח"כ נכנס
ניסוכין ונו' רצו' במוחה בנקודה כי הלוי את לריכה להנחיל בנקודה להיותה בנ"ס כמו רצו' וכוה נחלה בכנס בעטר
ביסוד את במוחה בנקוד' ואת כנחלה בה' כהלכה שבה ואת שך תלה, ואח"כ נכנס ניסוכין ואין רצו' רצו' ואין צריך
כיא שעור לכנס נו' שכה יזכו עוד כי כל כעוז' הוא עי' הסוד' והשתא להעוזרי' לכן אנו עומד, ואח"כ נכנס
ניסוכין א

בהיות פירוש אלה הדברים כי שני יסודות של אותו שנקראים יאחדו כאשר בלא שום שפע בהם רצה ונתפש יעקב
שנפש יעקב ורחל זה היסוד של אבא ותבונה היסוד של זו ועיין בהיכלות דת כי שם נקבה זה יונה טוב ועוד, ונמצא
כי יעקב עומד בתוך יסוד ורחל תחת שלה והנה כיון שנקראים יחודם מחזה רגלי להטה וכבר בארנו
מן פרק רגלי נעשו שני פרצו׳ דיעקב ורחל ומן רה׳ רגלי נעשו חלק מהבחינות דיעקב ורחל ושמע נקה ש
שנקשרו ונמצא שיעקב עומד בתוכו בנקבת רגלי ורחל בתוך שלה שבוא פוך רגלי כי לעולם בכד יונה
מן הימין והנקבה מן השמאל וצפו מ״א בחוב׳ אחד בנקבה ואיהי בסוד מ׳ כי איהו הוא יעקב בעומד בנקבה רגלי
ואיהי רחל היא בעומדת בפנוך רגלי נס מהיכא נחיר שבמחזה יעקב עומד בנקבה על רגלי כן עומד בנקבה ראוני ו
וצריך שנדע כי כל פעלתם פני. פס בנקבה רגלי כמבוא׳ בפל׳ לנור רגלי ויעקב ורחל ונ״ה ונמצא כי מ״ה בנוקב
כי איהו בנקבה כל של רגלי או של אבא אורכו או כאריך וכן איהי בפנוך או רגלי או כאימא אורכו או כאריך וצפו
מ״ה בנקבה כי נקה איהו אספקלריא המאירה והוד כלא נהירא ובכוונה על יעקב ורחל בעומד׳ זה בנקבה ונאמר
בפנוך, נס זהו מ״ה בנקבה׳ כי פנים אחו׳ אינון מבוררות כא בנקבה ונא בפנוכה׳ט יעקב ורחל וכל אינון בהם אינון
כתרא יאקרונהן כי שם פט יעקב ורחל כימור אמרו שם צון שנקבה וכן כשתנזרי׳ בעתיד שאז פנים בחסד
וזו בנבורה כאשר נבאר בע״ה שם פנים בחסד אחו׳ בנבורה וכן כיצא בזה בכל קומת רגלי עד סבר שלו כי
לטובה׳ שלו עד פרק שבוא בשבת בזמן שאז שלו יעקב ורחל עד הכתר שלו ואז הם מבוררות בה״ב ומחוברו׳
בכתר, נס יובן כשמחזרון יעקב ולאה בעורבון שאז בס פרק מן פחזה רגלי ולמטה ואין צריך להאריך בזה כי מ
כאשר אומר׳ באהבה חלף נעזר ומורש ומן שאז פנים מורה מ״ב בפנוך כל והכוון שפט יעקב ורחל ש
שמונזרי׳ זה עם זה מ״ב בפנוך ואנ״ב הכוון עוה בחלק׳ הנקודה הראשונה נכון להאיר ב׳ לנק׳ שם תולדות ולתת
סוף פתונה ונ״ל כן היא עולה ערפה רגלי עצמו עד פרק ובין עלאו כמ״ש לעולם בשם פנים פראשון של כ
בנבורה זו שהוא סוד פב׳ זקומון בראשונה ונ״ה והזקיפה השנית תכוין לפעולה כ׳ לנפי׳ ו׳ שבוא ראש פרק
כמבואר נפי׳ זקומון ראשונה של בכבה זו, ואנו המונה את שמונה באותן אחד והוא כי שני זקומון אלו הם כמין
פב׳ כריעות הלל כשמון ש״פ והוא בזקיפה הראשונה עולה ה׳ לנפי׳ ו׳ שבוא סוד היסוד כנ״ל זעירא ובזקיפה
שנית עולה ערפה שהיא יא שעל נפי׳ לרון ו׳ כיסוד ולנוב׳ שהכוון כי כמו שבשני זקומון ראשונות בונה ג
לפעולה ונ״ל שם עב׳ עם עמם הכוון לפעולה נ״ל שם ס״ג נמצא כי בכריעה זהם באסיב ללטון נפזקימה
בשם ס״ג נפרי עני עומד׳ יעקב ורחל מ״ב בפנוך והנה עני הכוון כי פלא סוד בפנוך הם תסור לכי סוד הז״נ
ונורין בם ב׳ שתוה לפתאויש ולהשלים הוא באמצע והוא מקום פתוטם נאין כאן עבין בואור זה פרי פסי
נחשומיהם

לפעמי' ל ופה פני' חן נלו השושה לי' שלה שנה בהיותה מבו' במב' עם פעלת יעקב ותפש חנן וש נקרין למבר זה עם ה
פתן פעלון הנז' כתוך עניני ומושיע וחן פרי כנ' חן ונקרין כי הם סוד פנים פעולה בנ' מקום כי כשפה 'פעמי'
'ה מ'ה ומ'ן ה מ'ה מכת פארם זו תאיר המלכות ופ' חן סוא בנ' מקום נגבו סוד מ"צ'ל כל סקובו מקום למלו:
ועתה תבין כי הוא כל ברכה זו היא עו' אברהם שבוא חסד שבוא סוד תלן באפבם כלם כי היא אבבה בוא
הענין שנבנה המלכות ונם נכם שנתחור עמו מבי' נמב' בסוד נפוכן בחסד כסא ואז אברהם בסתר
פחסדי העליונים רעני' נפש ונר' כל זה במלכות ולכן נמצא כי בעלה אותיה בנר ימינו כרי להשוונה סירוקפי
מון מגרבש (אגרבש)

להנה גבורה בברכו אבבון נשן פען המלכון נעלה עד מקומה וכל זה בוא בחסד פעולה אנפש שבאת'
נפוכן בחסד כסא ואתבש עוה היא עונן בשרום בסוד שמלי' נתן לראשי כי פלא פתלכות בקו שמאל
עומדן ויעקב בקו ימין כירוע ונסח כבר בימרא בחלן חלק עניני ותושיע וחן שיבין האדם באונין בוכו
ובואסור כשסון נה' של נבונה נוך זעי' וסבינה נם אהיה וסאור פינלא תתנה פנא מותק במלכות נבוא שם ב
בוכו במלוך שם אביה ואתמו עו' שם זה דבוכו פתאיר במלכות היא מעכלן בשיעור קומה זהו סוד אורך ה
כיריעה ל' באמה ורוחב ל' באמה כי שם זה פעם ד' אותיות רחבו ובחשבונו הנם' אבבי פואל' נזפו אורך קומת ה
פמלכות סוד יריעה ואז יש לה למלכות שם קרוא א' שבוא שם פנבורה ובוא רה' אנה נפור לעולם אדני והוא בנ' ב
בוכו ובכלל נם תבין כי בשם פזה ביום של אדני לעולם אדני ונבין כי זה פמלכות אדני סוא נגלה בשעור קומה
והוא כלל אותיות של חוי החלוי שבם כלל אותיות כהבחנות עלתו בסוד ועוה ינהל נא כח אדני כי תלוי תלוי נפשי
כל בנ' נם תבין כי בוא כל פנבורות פם ענינן במלכות נפש פ' נבורות תוספת נפש שבש לכל פנבורות כי כמה
וכמה נבורות לאין קץ הותשטון מפס אמת כלות פנבורות ענ' מארכה כשא בה' ונבורותיך ינירו שסם כל
תה' נבורות ופימרא שם כי כלם שרש' פתוספת כי ב' נבורות וכל א' כלולה מה' פה' ונמצא כי פמתנוצצת פס
לך הה' כמנין אהיה ונזפו אנה נפור. ונם תבין ענין אמר כי פלא כבר פיאמן כי כל פעול סוא מסוד פברכים
של ז' רעלפן רחיון וכל מבלונ' זון והקון נתמר עו' מה שתלקט' מברוח לו פה' מלבים ובכל יום ובכל נפלה נתמלה
פס תלקט' נפלאה מבשם ואין להאריך בזה כי בוא סוד נעתים ובזה בברכת אבות פולרך לסדר זון פס נפ' מיני
בירבי' פיש בירכ מל לחש' ולנוי מותן וב' ברכים לרחל וב' ליעקב ובוא פי רחל היא לה שני' פי נקלה בינה באמור ואין
לקתה פירוש כל כרי להשן בפס' מב' בתב' סרי ב' בברכי' לרחל ועפן ב' ברכי' ליעקב תמלה כשסון וב' דאלבנו' פושא
יעקב, ואתה נבא לרחל ברוך עוזר כלם ואז נעלים פמ' יעקב ובבסה ברחל, ואתה שחזרה מב' ומזרו עם
ד'א' במקומם פנוע' ואחרי' יעקב למקומו באורו אחרי' נכלל של פמ' מבל פרים מיני פירכי' נברכו בברכו אבות ולא
פס שנ'

T. AKADEMIE-BIBL. KÖNIGSBERG i. PR.

בס

והמשעונת ערוה שבה ואתה כלם נענש ביסוד שבה נרמז בג׳ יבה שומטיא כבראשונה בט שבה כינן ברכתכין ונסלו בט
ביסוד שבהאבן למשומרי שבוא בכתר שבה כבר בשגגה בתקון אחר כי כתלא בינה מעולם נקודה אלקטנה ובה ק
קודם ניקונה היא נקודה זו אף אחרי תיקונה באו לה מתוך נקודות אחרות ואז נעשית כמו יה באותן כי לעולם אינה ש
שנתעט יותר מבחי׳ נקודה זו׳. וזה יובן עם מה שביארנו כי לכן היו כל פעם נקודות של המלכות באו בסוד תוספות מהם ש
שגלוי וידוע לפניו ית׳ כי הפירות עתידים לחטוא ומפני עוונות ישראל מגיע עד למעלה מז׳ ואם יתקנו כמה שפגמו עונשם
כמו׳ ולכן היו כל הע׳ סבירות בנוספת בכל מז׳ יחטאו ישראל יעמדו ויעלו ויסלקו ולא ימצאו בהם במלכות תשובה אם היו מ
מושרשי׳ בה שהיו המלכות אומרים בפס באמתת הנקודה המרשים שבה שהיא נקודה הכנר שבה כי זו לסיוהם גלות אין כח
בהמלכות להנאתה בה ואין חסר שנשאר שם, ונם שלטונם של צריך עון גדול שיגיע עד שם ונם כי להיות המלכות לני שום נקודה
כלל אמנם כי מצין בה יסוד ושורש לבנין עליה כל הבנין ולכן מתוק הנקודה זו אלא שתהיה לבנה נתקנה אחר מכנו כי ב
הנקודה שנשארה היא המלכות שבה כי העניין כי הכנר כי בהסתלקות מתנה כל הנקודות בתחתונות נבראו כנס היא ונתנו׳
אורה ולא נשאר בה רק אור בה המלכות לבר ולבונה זו אמרנו שנשאר בה נקודה המלכות שבה ונהחלה לאה״ב ב
הפנים מנינע לסלק הכנר שבה וכאשר רבו המינים והמשכחרים ביתי רק את עוון חטא הגדול הבוא ובוב יד רשעים עד
הכנר כם יכול עד שם היה מגיע הפנים ולכן אז הוצרכו להקן גם את הכתר שבה ולא שהיה ברכה זו תהיה בתוך
לסוף אחר כל היום שלא של הצדיק עד עונה זכר היום שבה ועוד הנה שבו אשר מאירם בה על הצדיק יסוד אבל כי צרי׳
ביסוד השכון בסוד שבו לכן נ׳ בו בגין ירושלם כי ירושלם היא בשתם מלכות היא בבחינה שבו, אבל ברחמן בגין שבו בעשר
הנר שבה והנה באמרך נשים תלקנו עמהם בברכה על הצדיק הוא נראה ברכה למטה ותמצא שוא כי בפארם צרים
ודאי שיהיה תלקו עמהם ואם יהיה רשע אעפ״כ שימלא כך פרי זו התלה שוא ואם ימלא לשין שיעזור אותו כדי שיהיה צ
צדיק ויהיה חלקו עמהם גם זה א״א כי המרס בעל בחירה ולכן אך דבריהם אלו הם כי בפארם עושה מצות ועבירות
לפעמים העבירות דוחות שכר המצות שלא יגיע אל המרס, והנה בין כך ובין כך הם נענש לאיזה צריך הרמוז בסוד יסוד .
וצדיק יסוד ואתם יש צדיק והולך שאתה אם יקחו אותם המצות והמעלות והאורות הנעשים מהם מתרבים אותם ז
לבעליהם הכאשונים נראים רוצים שלא משלהם נהם נאמנים ונתחיירים עקרונם לבעלים ונכשיעשו לבעליהם תשובה יתזרו
ברצון נפשם שלהם ולכן אנו מתפללים שתלקנו ותלק מצוותינו ומעשינו הטובים אשר אנו עושים אותם אנו מעשינו הבנים
שישמרו עם אותם הצדיק והחסד הכבוד הרשות כדי שישאר קיים לנו בהיותו עמהם כי כאשר נשוב אליו ית׳
ויהיה שמור להם השכון בתלך נכסא דוד עבדך מהרה לא תורי׳ זלה״ה מאד יום א׳ שהלכה לציון שתעיה ואפנויון משמש
שנאמר לציון שיהיה משיח בן יוסף ולא ימות ובוא נק כסא דוד עבדך בנורע מת״ש ברת שעתיד משיח בן
יוסף לחון ולא הבנה דבריו ונש׳ין יודע הנודרין נסותו הכרה על אותרנו שמן מורי זלה״ה בשוונינו אותצמח הכוין ב
צמח אותצמח לשם הויה אהיה אדני עם הויה שען שהם בני צמח ובאמרך כי לישועתך קוינו כל היום זהו תון למה שאולי
לאדם אחר שתה צפית לישועה ולכן בברכה זו הכוין שאפיה רק המקוים ולצמים לישועתו של משיח ונוה יש לי פיאור אחר
בברכו ותלשון

1

בברכת אחרונות לו באומן ואולי שהכל אל הוא ונוא כי לו היה אחדשם הם סור הנשיקין הבאין אחרי הפרק של ברכת
אינה קבוע ונהנה הנשיקין באין מן הפה ולכן אינו אומרים בברכה מן היה שהוא אב הרחמן אב הרחמן שהוא קולא כי
אינה שותה כלום שכל לו הם נשיקין שלהם הפלין נהם יה נשיקין רבה אומר שהאר׳ כמן הנה׳ שבו אינו מ
המשפי׳ יהם הנה׳ כאי׳ בתולפשינך יגש׳ נרלה כבר נלת, מוריש כבר הול שיש אל כבר יסור ונהנה בפיה
של באין בהתחיר שבינו לשון הבין לשם בה כי לו הוא בהסר נהם שהוא תלותו פוא בנוא נכן בפיין באל בטובשמך
הכין לשם בהוכן שהוא תלוק לקי כי לקי בנברים ותלותו בפור ונבאמרך ויבלו ויברכו את שמך הגדול וכין לשם עה׳
לינרין פנק נגדול הכר בהסר שהיא נגה בה׳ ובאמרך בהרתם כי לא נתו מסריך הכין כי בלא י׳ מסר׳ בתנפשי׳ תנך
פרש׳ נר פול שבו ונהנה ברכה יו׳ רמור׳ היא בסוד ושם הסניית׳ בנפשינן ה׳ מסר׳ ולכן אין אומר׳ בהרתם׳
כי לא נתו מסריך שאנשים שפנה נתו שם נבה׳ לא נתו כי פארכם נגיין מורה להמשיך ביסור הב׳ שם מנקפלים
ה״ה מסר׳ כמו שנה׳ בברכת שיש של נפנה נכן הכיונן לו הכין בפריען מוריש לפרוע ע׳ שם אפים רבפין
נע׳ יורד׳ עלאה לנה׳ ה׳ לפני להלבין נאין כאן לא כיונם אל נפוא סור מוט השררה מ׳ חלין ל׳ גה׳ שהם מוה ה
הכיונה בברכת מור׳ נזה להוריד טוב המסר׳ דרך מוט השררה פינהרן מן הפה דנש׳ דרך מוט השררה להם
לעקביה ונרקמה ניה ה׳ לנה׳ נ׳ נזהו עי׳ שם פניה כלמין שהוא מנפשו אתה כיונה שכן שהוא ה
פטוב שמך ולך נאה להודות הכין לה׳ הכיונן ו׳ לנה׳ ה׳ נ׳ לנה׳ ה׳ נזה עה׳ שם אפים הטב כבלו׳ יורדין כי ר׳
אפיה פם הכונה ב׳ הראשונים פורין ועל בלמין והם בפפין ונפוין זה בשם יורין פטב ונזקק ב׳ זקופות ה׳ לנה׳
נ׳ ה׳ לנה׳ נזה עי׳ שם בן רבפין נזה עני׳ נואותו ר׳ פארות של ר׳ שמון אפים ול׳ שמון פנים נפאהרו בזון ואין
מורי׳ שיש של פנא שיש היסו׳ כי אחרי׳ שהאחרו כל הל׳ פנין נגה׳ ס׳ נזה׳ בן שהם פתוחין דנש׳ וישאלוו בו א
אתה יורדן טוב פרוע להדוונין ניפו שיש של נפשין כי אחרי הפרק ובשום אז הכנסו ישראל אך
זוון נפוא שיש של ולא, ונכר ׳ רענן כי בבנפרר יסור מהתון להדוון נם נקביה את ברוע מנעורר׳ המות׳
להוריד ביסור אונה טיפה המברע ואז בברכת שיש של מוקף ודר ונהנה טוב פרוע׳ ירדן מתה הכנן מן ה׳ מסר׳
ונהנה לם עמהם ביסור לא כמרע ונם נקן של כי כל הה׳ היסור נקן של ולכן גם׳ הפרך אינעמו ישראל בשלום
הכין להמשיך הטיפה הפיא ולהוציא מתוח הרען רנש׳ ומיסור כא׳ הנקן שם ולהורידו עד היסור רנש׳ ר
ולכן בכוי׳ זו שהיא נקודה כנוי עורך שבניה זנביסור בנורע, נם נכין באמרך הפרך ה׳ שבה ה׳ מסרים
שכל א׳ פוא פניה נסם סור טוב ה׳ מסר׳ פינרר׳ ביסור ונקבה מעלה הנקן מנ׳ ה׳ נבורון פנע׳ שם לקי
נזהו רה׳ המברך את נמו ישראל בני לקי זה חבור שם לקי ה׳ חסר׳ וה׳ נבורון הנוני׳ כלם ביסור הנק ל
למרך הכיון פולר פם הנשמות המתחדשון בכל זמן וזמן כמרע נמצא כי ה׳ מסר׳ יורד׳ וה׳ נבורו׳ עלו׳ ונע׳
בתזרונים

127

סן

בן מזדווגים זכר ונקבה ומתחבר הכלבוש וזהו כל מ״ה כי היסודות השמש של הזכר ושל הנקבה גם כן ש״ם ולכן באמצע
וכוין בחבור אקרונים שהם זו״ן שאתם משנכנין ב׳ שמות הויה אדני המתחברים כך של הפנימים כי אדני הם גבורות ומנצפ״ך לשו׳
נחלה ואותם יחכ׳ המסכי׳ וגם תכוין בהויה זו בנקוד שורק כנגד פ׳ שורק אונין קשר כי היסוד הקושר ומחבר זו״ן יחד ונכוין
לקשרם על ידו כל הי״ס של בו״ס של ואכוין במנצפ״ך כי ה׳ חסדי׳ וה׳ גבורות הסמים עם כנגדם והם נעשים שך ונתחברים
יחד ונעשים שם יאהדונהי גם ראוי שתכוין כי כבר ידעת מה״ש בזוהר כי צריך האדם לחבר שמא של״ש שהוא אדני של״ש
יש שמא של״ש לאדני והענין כי עד עתה נכל ברכות בעמידה לא כוונת לא בשם הוי״ה אלהי כמבואר אבל עכשיו
בכבוד שנאמר שהוא תכוין לחבר הוי״ה אלהי באנו״ם ההם והנה תבור זה של פנים ואחור בם זו״ן לבד אך אמנם בינ׳
להאיר ולהמשיך על העולמות אשר העולמות כולם והנה כבר ביארנו כי עשיה נכללת בבריאה באופן שאין
עכב תכל העולמות רק בריאה שהיא הכוללת כולם והנה כשהנוק׳ של אצילות מזדווגת עם בעלה את ז״א נעשים שם
ז׳ היכלין דבריאה ומתקנים הם משם כי איש כך אמן אמנם נעשין סוד הלבוש ומכסה כמש״ה ונכן ענין ה׳ פנים רמ״ז
כנגד ג״ר ש״ר בשירים וכם תכס׳ את הנוק׳ שלא יסנקו שם החיצונים וכבר הודעתיך כי הבר׳ היא הכסא וגם אדני
בני הכסא ועיקר שם אדני בבריאה הוא בהיכלות ולכן תכוין ברכה המבורך את עומד ישראל לחבר ההיכלות דבריאה
עם אצילות הנוק׳ הוי״ה כנג׳ בבריאה ואז מזדווגים היכלין המאירין בולטין שהם נוק׳ עם דכורא וזהו סוד שמא של״ש
כי זה השם של פנים אדני בני כסא הוא שמא של״ש הכולל כל העולמות ואין לך שם הכולל כל העולמות כשם זה ולכן אמ׳
שם זה שמא של״ש ואמנם יש בכאן כוונה גדולה אחרת והוא כי הוא בל׳ בריעות הראשונות יתכוין אה״י בהוי״ה נ
ושם אנו עושים חבור הוי״ה אדני הוי״ה אלהי וסוד הענין הזה שהביאו מדברי מורי ז״ל הם הוא זה כי כבר ידעת
נ״מ יחודים הם הויה אה״י הויה אדני הוי״ה אלהי ולפעמים מתייחדים יחוד הראשון או השני או השלישי ולפעמים
שלשתם ואז הוא היחוד הגמור שבכלם ואז נעשה המלכות נר של כי שלשה יחודים אלו הם בגי׳ נר ואז היא המלכות נר ה׳
חצוה ומאירה ביחוד לגמרי אז הוא בגי׳ מב שהם הצ׳ הוא כי הלא שם הוי״ה הוא בגי׳ אמן נ״מ של יחודים אלו הם
בגי׳ מב הוא עם שם אה״י שהוא סוד הבינה הנוק׳ אה״י וביא בכוונת תוך רגו׳ ומתייחדת עמו הרי זה תבור הוי״ה
אה״י ואח״כ חיבור של כרגו׳ עם לאה והוא סוד הוי״ה כי לאה הויתה הפעלת והכוונת והסתר היא כולה דינים וגם
אדני אח״כ חבור שלישי כרגו׳ עם רחל והוא הוי״ה אלהי כי שם אלהי עיקרו ברחל נוקבא דרגו׳ וכאשר נ״מ יחודי׳ אלו מחוברי׳
הוא יחוד שלם וגמור, מירון שני והוא מה אשר אנו צריכים אין יותר מזה והוא זה רמזו נ״מ יחודים והם רס״ג שכר
שני המותן תבר נ׳ נמצא וגם וכנה הענין הוא כי הכתר הוא הכולל המותן וכללות הוא בו בודאי כנגדו ולכן
צריך שיהיו בו כל המותן הכתר לפרו שלש הוא שרש המותן וזהו סוד הוי״ה אה״י כי אה״י הוא בכתר והוא הוא כולל
רגו׳ והכתר שבו גם אה״י וכשנעשה הכתר שבו אז נעשה הוי״ה אה״י והנה כל הל׳ מותן צריכים להיות בו ול׳ מותנים אלו
הויות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן מלובשים בבינה שהיא ד׳ אה״י וכלם נשא וכתבן ש׳ הל׳ כריעות והל׳ זקיפות ולכן הם סוד כריעות
וזקיפות

לפרש מהו סוד ד' מותין שבחכמה שכתבתי ולכן כל פר' כריעות וזקיפות כלם סוד חיבור הוי"ה אבי"ע ואחר שנשלם חבור
זה ונשלם הכוונה אז אנו אומרי' ברכת שים שלום כנגד המברך ואת אנו עושי' חבור השני פנים בפנים ועתה הוא לפרש ה
סוד המותין המקום המותין נעלמין אשר כתו' שגם לפרש' כי כמו שבחכמה כולל כל הד' מותין כן המותין ב
כולל כלם שיש בו [illegible] ונודע כי הם מוחשבי' בסדרתם בכל ק' הנזכ' וזה פנים לפ' ופעמון כי כבר ידוע
כי מן המותין נמשך גם כל רחמי בתו הכח ונודע כי המותין במחשבה אוהבים כל ספיר [illegible] ולכן אם לקי
ואח"כ אנו מונין אותם ספירה עם שאר נודע אל זעו' אשר הכנף עומדת שם מאחוריו וזה נק' פנים
אלה פני באורנו [illegible] עד וזהו נקרא [illegible] פעמים, ולחנם [illegible] לאמר שלא עשה כמה שבו
כי נקרא באור שזוו זה הוא של יעקב ורחל [illegible] באורו כי לכן [illegible] ואז מנפי' [illegible]
על המסכי' בברכת שים של', אך באור השין הזה כי אותה שבאור כי זוון זה על יעקב ורחל [illegible] זוון א
אחר על ישרא' שהוא זעו' עם לאה [illegible] ולהעלם נברי [illegible] אתן כי זה הזעו' על זווג [illegible]
אחרון והוא כי הוא [illegible] לפרוון ליעקב ורחל [illegible] מה שעם לאחר הזעו' כנודע, ולכן כל היקון [illegible] הוא
בזעו' כבר שימשך ויורד המתו שהוא ליעקב וזכרוונ יעקב ורחל ולכן נתלין הטובה [illegible] בזעו' והם עין
בהם ויעבר בעבן [illegible] אל רחמ' [illegible] יעבר כי נתלן [illegible] המותין [illegible] תוך זעו' ואח"כ בשיס
של יורדן הטבה אל הספירות מתוך זעו' אך [illegible] יורדן עד כי באותם של כל קורס שהכר [illegible] אותו במקו'
[illegible] יסוד העליון [illegible] ועד [illegible] הטיפה בשיס של בזוונו יסוד עליון [illegible] הוא
[illegible] כנודע [illegible] לנקבי [illegible] כי אין שם [illegible] המעכבן יורדן [illegible]
בסוד יורדן המסכי' [illegible] בזעו' ולכן שם [illegible] אותם הטבה [illegible] אותה [illegible] אל [illegible]
[illegible] לזוון זעו' ורחל [illegible] יורד עד [illegible] כי באותם [illegible] ליעקב
[illegible] יורד עד כי באותם [illegible] בסוד זוונו רחל [illegible]
[illegible] קודם [illegible] יורדן [illegible] כי [illegible] יורדך [illegible]
[illegible] הוא [illegible] בפתח [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] שהוא [illegible] אחרי
[illegible] שדי [illegible] שהוא [illegible] קטנה [illegible]
[illegible] שדי [illegible] כי [illegible] אוני' [illegible] בה
אוני' [illegible] יורדן [illegible] יורדן [illegible]
[illegible] יורדן [illegible] יורדן [illegible]
סוד העמידה

סוד העמידה וז״ס בבחי׳ אח״כ ובסיום הסיומין הסיום אחר הסיום בדנקא ולא לפרתיה והמשל פרקים, וכן נקרא כי ה
הלא בענין העמידה אינה באצילות ואינה תחתונה וכלה בענין זווג אך הנסע לאחור ונכנס תוך שלשה הסיומין כנזכר לעיל
ביאור תפארת העמידה כנזכר דע כי הלא [illegible] הנה העמידה ליעקב ורחל נה״י דז״א ואמרו לשלותם יותר למעלה עד החזה
עכ״ל   יעקב בחסד ורחל בגבורה והנה כבר ביארנו כי היות יסוד דא״א מגיע עד החזה ונקרא שלא יעלו יעקב ורחל יותר
למעלה כי נקרא הוא כנגד החזה ובאמצע תרין דבי׳ הם המוחין שלהם, והנה היות יסוד א״א מגיע עד החזה אין זה הסדר שלם, ו
והענין כי כאשר אנו מסתכלים בזה [illegible] כי היסוד שלהם כולו למעלה בתרין שאין כנ״ל [illegible] שיסוד א״א
יגלה בדעת דז״א למעלה במקום דחרקא קדמאה כנ״ל [illegible] הנה הוא סוד ואז [illegible] כי כאשר
[illegible] הנה יגדל היסוד [illegible] תרין [illegible] ולכן יסוד דא״א מגיע עד תרין [illegible]
[illegible] דז״א [illegible] ואמנם אין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] יסוד דא״א [illegible] יעקב ורחל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

ועתה נבאר [illegible] העמידה [illegible]
[illegible] יעקב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] יעקב ורחל [illegible]
[illegible] ליעקב ורחל [illegible]
[illegible]
[illegible]
יעקב ורחל, והנה [illegible]
[illegible]
סוד הגבורות [illegible] כי היסוד [illegible]
[illegible]

מוחין של אימא בכהנים שהן שנים ואז נקי' איש ואחד נכנס' בו תקופין כמ"ש והם נכנסים שנים מין עד יה"ל ואין הוא
בן יה לחופה אחד בב' שנים שבס מיה"ל עד ב' נכנס' מוחין דאבא ואז בנו' מוכה פרקשון ואחד נכנס' מוחי אבא היינו
מקיפי אבא, ואמנם בברכון אמון נכנס הכל חוץ ממקיפי אבא ולפי ונריין מסרי' לצרף הזוון ואמנם בב' מה ששמעתי
הם הל' והם בתוך של נפונה וכה' ד' כמשונן נמצא שבנקלה שחרין כחול עולה זעי' עד ראש הנקנה אך הוא אינו עולה עד
שם כך ינריס למקומו שהוא כלו שבן נמצא כי אחרין כחול הוא בערבין בשבן נבש"ן ידע באמרן, ונתבאר לענין שאינו
צריך להכנס לו מקיפי אבא בנקנו בסוד מטמיון לצרך זוון ואז עי' כנסם כל המוחין מקיפין אלו ונוסטו ע"ש בסוד,
אורון ונכנסו במוחין דגדלות ואז נבקע היסוד דאימא לתוך ויעבר כמבואר אצלינו ומ"ב בענין
היקנו דיקנא הל' עליונה כי נה' ניקנה דיקנא הם אורות מקיפי' וכי בזה, נמצא כי ברכת כהנים היא בבחינת תקופי אבא
שהם לא כלם דאבא, והנה כל בהן הוא במזלא נשם הוא הכהן הנכול העליון במדרגה נזה ענין ברכת כהנים שע"ה בברכת
בכהנים יכנסו תקופי אבא בעקן כהן תוך זעי' והנה כנגד כי בברכון אמון כבר בין נכנס' תקופי של בכלן אבנתהון
ואחד בעקן אברהם נכנסו במוחין מעומי' דאבא ונשה נכנס' מקיפי אבא בברכון כהנים, והנה כבר נזכר כי
המוחין בס ד' הב' הן, אך להיות מלובש' בב' לבושי' לפי שהם נה"י דאבא ולכן אין אנו קוראים אותם נקיד לא מוחין
והנה דעבי בבר הם אל שלהם וזה הוא הא' דלכו, והענין הוא כי כל דלכו הם במוחי' מעתיים בכהנים בעי' נקל בס
המקיף שעל המוחין ונקרא ל' כי הם ג' מוחין נפשם הם מלובשי' בנה"י דאבא ולכן נק' ל' כי כם נ' לבר ונעד מקיף למעלה דומה כ
בענין מ' נשם אינם מלובשי' רק הל' מוחין עלמן ולכן נק' מ' כי שם נכר שבס ד' מוחין כי לבוש של הת' הוא יסוד דאי' כ
התלבשות שהם בימר ולכן כאשר הם מלובשי' נק' מ' אך בהיותם בלי לבוש הם נקראי', ואמנם בינה עלן קפוא כי
בלא בנקלה בהזכרון או"א להוציא מוחין שלו והיו בתוך הבטנה וכאשר רצו לינק תוך זעי' להיותם מוחין בו הוצרכו להוליד ולהא'
מחנה אל עולם ובצאתם לחוץ יצאו לאויר בלי שום לבוש כלל נשם נעשו היותם ל' כי כל דבר שבקדושה עשה רושם בכל ה
מקום שבנא נשם נעשם רושם א' הנק' מ' אחד בשולה המולדת לגוף זעי' דאה שלא יכול לקבל האורות הם בגדלות כי ה
המוחין כבר ידען שבס טיפה שמתשיבין אותה למעלה מרכז מן אמא, וצריך מן עניין ובן עד למעלה ולכן אינכם בזעי'
לקבלם דינוליס ולכן מה עשה נשלו האורון למעלה כמה שאמר בסוד אורח כי יחוה באהל ונשארו דיקנין ואז נלבשו במוחי'
בנוכח נספי שם נשנעו רלכו נשם נעשה רושם של קורס שיכנסו ואחד נכנסו ננף זעי' נשססט צ' של לכו, וכבר בארו'
במקום למה נק' כשט צ' פרי כי לה' שענין פוכרתו לו ב' מקיפין חוץ מהמטמייס הטעם הראשון לפי שכל דבר של קדושה עושה
רושם במקומו בהכרח, טעם שני כי פלוני' אחר כמיעוט' ביס יכולה זעי' לקבלם ולא קבל לא' דהארה הנמשכת אחר כ
המעוט בנ' כי ודאי אין מעלן בנ' כמעלן הב' ונם אין הב' כמעלן הראשון הרי ביאר' סוד כלון ענין כולם במקור עמוק ונמצא
כי כל מה שיש בנ' יש למעלה כלו ונמצאו כה' נעם בברכה כבנים נכנס' ב' בחינות כמלות בנ' ובס לת' והם נכנס' כל ואחד בה' בעלוו'
מהם נשה עמו מן יברכך עד נכנס מה שבמה של כל ה' מכמה של פה וישמרך עד תסרי' של פה יאר בינה של כל ב' בינה
שלהא' של

[illegible] אליך [illegible] ויחונך [illegible]
[illegible] ישא [illegible]
[illegible] פניו [illegible] אליך [illegible] שלום [illegible]
[illegible]

בקעה מן היסוד של בינה נקלקלה מהמשכות כלל היא שנמרה שם ואין בה כח עדיין להשפיע להן ואז צותה בפני הד'
של חוורא דרישא בהמשכה אחורי דמ"ש רא"א דעתיק סתימ' היא מכה שם ונפיש ובכוון בעינא המוח' אמר שנבר
זה מאיר הפנימי קלקל מהמשכות הבינה יש כח לפנים זו לבנה שם ואז מתחבר' שנים באורות הללו נפש מכוש נמשך
ונמשכה' לחסד והן ד' אורות של חוורא דרישא שיש כל תיקוני דיקנא ע"ש ונשלמו' ליג תיקוני עלאה כי מאירים לבקע.
מהחסד הבינה ואח"כ בהם מאיר הפנים דחוורא דרישא לכנס ולבקע את"כ את הבינה ואז נשלמו' יג' תיקוני דקנא
וגם עדיין חסר כי הל"א ת' תיקונין נמשך מאיר' יג' כי יש בהם הארה הם חוורי המשכ' דרך מה שאז ע"י המן"ס את כל הל'
תיקונין עליו' נרשמו מהם כי באו ע"י ד' חוורי שבאו דרך העברה בהלבשון כנגד ובהכאו הוא שיאירו יג' של הל' תיקונין עלאין.
הן הע' ואין ולכן הויה זו שהיא ל' חוורי של מוחא באחוריו בהמשכן כאן ומהנה נעשו ל' תיקוני דקנא בראשונ' פנים פנים זו ועם
שהיא עליונה הנה כבר נקשבה כאן בזעי' ונעשי' הוא כחי' זעי' גם עלשמו ובה קבלתם פנים זו שיש בל' תיקוני דקנא עלאין ראמ"ת
כי שיכרן לחסד ויאיר בהם הם נק' ואז יהיה אור ל' נקובי שלו וגו' מהע' נקובי' הנה מורשת מיום ויעבר כלם ונעשה כבאורו מינו'
פסוק עלמו והוא כי ויעבר הוא שהן המשכה נוב' כמו שפיאר' ואל פנים הם הוא כי פלא יודע איך פנימ' הוא פנים עם כתלבו'
ועוד אשר נמסרה בתלבוש מחא ומזרה מים במים הנה אין בו שלא ה' ספירות ונעשה ע"י אור זה אשר את המים כי מכה בזרועו'
בחזה שלו מה הוא נק' כנגד מאחוריו כי שם פנים נתלה מלאכון בתלבון בארע ואח"כ הוא מאיר גם שרש בתלבון אשר שם עמו
תנסכן אור פנים ובזה נשלמו כחי' יוד והוא ענף שם מלא וזכו פנים, והנה כחה הוא להבין בתלבות הפרוזים בתלבון בפסוק
שלמעלה מחא את מעביר כל טובי שהיא התלכות והנה מתלבש זו היא עמה על מצחו, כמו שטון של פוצאות טיפה זו כי נב
ופוריכה בתלבון ל"א שאח"כ את עבמבוהו ואין נק' פי' עצמו שבוא אנך משלם ונשתלשל והיא נכולה ונאירים במצב יותר
ממנו וזהו על מצחו ולא במצחו דקריא מצולה בוהר נקרו על מצחו ושנה אותו נק' רי"ו אשר הוא כמו בויעבר בהמשך ע"י ח
בחזרה אור בפנים ואז נעשה פנים על מצחו והנה זה כנס נק' למעלה בהלבשות כנ' כו' נק' אותו פשט שסוא ל' חוורי של רישא
רא"א של אחוריו בתשך ל' עורק פרצ' נעברו ונכנסו בפנים בחותן ויצאו את"כ על מצחו שסוא לעשות ל' תיקוני דיקנא שהם כב'
בפנים כלם נזכו ויעבר' ט' אורות פשט ל' חוורי דרישא עברו ויצאו על מצחו ונעשו ל' תיקוני דיקנא וזה שאמר ל' כו' אמה
שביאר' שזה פשט הוא דרך בויעבר של אמר אשר נישב בכלת בדיקנא דזעי' הנה קמו נמשך זו הסוד לפנים אמרה שהיא
למעלה בל' תיקוני דקנא עלאין כלל שהם דאמ"ל כי להאיר כאן ונכללו' כלה' זה פשט הראשון קורא לפשט אמר בעלין ובם יבינה
כי פסוק טעמא בו' ונורשו בחוסר של בעוכ' ואחר באריך והעמן כי אתמ' שהראשון הוא אותם הל' חוורי שפי' מרובה יותר מה
מעולם תשבע' שבל' תיקוני דיקנא רא"א עב' כון שיש פנים זו של חוורא נמשך לחסד ונעשים בל' תיקוני דיקנא של זעי' כנגדם אף
כבר יצא אף פשט בשני אשר הוא בל' תיקוני דקנא רא"א עדיין הוא שם למעלה בא"א ולכן יש כשרש מסם טעמא כי כל בסוד זעי'
וכא' בסוד א"א באמת רע כי לעול' פרצ' לה' תיקוני' אף בעין כי בלי פנ' שלו תמידים ל' עליונ' ומה בחשב כלו ישבו יגין
לעולם אינו לא ה' כך באותם יש בהם פאר' של יג' פני שנבא' בנלה להזור לענין כי פלא בין נקוב' דזעי' יש בהם ב' פנים כי ניקון
פנ' כוון כולם נשפע יורד' למעלה ב' פנים מה' ויקרא ל' ואז מאירים של כב' בראשונה אשר כל שנהם אינם כק פנים של שום סוד
ל' תיקוני לבר מופשטי' ומאירי' בע"ש ואז הם יג' המכונה בין תיקוני דזעי' ולכן באריך ל"א יש בו ל' בוון גלה נכון כי אותם הדים שעבר'
מהעורק

ה' פנימי הוא כל הגוונים הם לחבר ולברר שלשלן החותם דאינו נקט סוד ר"מ שלשלן החתן ניעבד עב"ר ר"ן נכנס ותוכו
מבררו [illegible] ועב [illegible] וכן כל א' בסוד ע"ב כמנין בסוד החותם שלשלן הרי [illegible] ר"ן ונר [illegible] שהם [illegible]
לצורך הרין שהוא [illegible] כמנין וכן מן הימין שהוא סוד הכבורה [illegible] עב [illegible] שליון ונעלם [illegible]
ר"ן כי הוא [illegible] שידרה שנים מן חסד [illegible] ימין [illegible] ונוא עב [illegible] [illegible]
[illegible] הרי [illegible] ניעבד [illegible] ונעבדים [illegible] [illegible] פסוד כנגד [illegible]
[illegible] בגוף [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] בגוף [illegible] [illegible]
[illegible] על היסוד [illegible] כל בסוד [illegible] כנגד נקבה ב' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] תקון [illegible] ולכן צריך לכוין בניעבד הב' כוונות כנגד ב' [illegible] וצריך לכוין הב' כוונות יחד
[illegible] ניעבד הכוין סוד [illegible] עב ר"ן [illegible] הכוין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ניעבד [illegible] [illegible]
[illegible] הטיפה [illegible] עב ר"ן [illegible] הכוין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אל רחום וחנון ארך אפים [illegible] ארך אפים [illegible] ארך אפים ורב
חסד ואמת נוצר חסד לאלפים [illegible] נושא עון ופשע וחטאה ונקה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] רחום [illegible] [illegible] וחנון [illegible] [illegible]
[illegible] ארך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אפים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ורב
חסד [illegible] ואמת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

שנור בהתחיל נסתלקו מ"ן אורות מקיפים נשארים שם רשימו של שערות דיקנא שלשה עשר מנהג דרך נקבי השערות
ומאירים בסוד התקונין ואמנם יש חלוק של בין התקונים לשערות ונראה שהנתיבים הם השערות זה ענין זה בסוד ה
כתב נה"י עד הגלגלת באמצעות וכן פי"ס שנתיות דתקונים הם כתרון נה' אמנם התקונים הם הם כי תקונא דמוחא
למעלה כי הגלגלת נותרן למעלה בראש כפי שתיקון דקנא נכתב בסוד וכן י"ג תקונין דחכמה הם עשב"ל ואר' זה
שאינו כל הספי' בחכמה הם עליונות מכל הספי' תקונא כבר נמצא כי אחרונה שבכלם שהוא הגלגלת דחכמה עמה'
למעלה מכלם ועכ"ז נתמעטו שבהם שהוא הכתר עומד למטה מכלם ונטעם להיות אור חוזר מהם להיות בו
כח בינונים לכלם ולכן אחרונה עליונים לא נעלם רק למטה מחדרנים ואף כי הכתר שבכתר שהוא הדרגה העליונה
עליונים ונכנס להעלות במדרגה התחתונה מכלם וכן שלכות שבחכמה שהיא יתרקונה שכלם נעלם למטה
מכלם כי יש כח בינוני לכלם וכן כולא בזה נשאר בסתירה נתה שאני אור חוזר שבכתר נעלם במדרגה בינוני'
לא דוקא למעלה שכבר אינם אלא י"ג תיקוני דקנא לבדה ואין כאן כ' ספי' אף בסוד לאור הדרגה יותר עליונה
שבכתר כמו שאבאר בס"ד, ונ"ל דעכ"ז הוא אין עד התקונין לסדרם זו על זו ממש כי אינו כי המדרגה כי היא הם
עליון אנתרין כי ענין זה בזה כי הלא התקון שנתן בזה בוא יותר תחתון מכלם, ואמנם הוא בכלל התקונים העליונים להיותן
סמוך אל הפה והקבלה אור נכלל כי לא מצד יותר משאר התקונים ונסמך לחוטם וכן סמוך לפנים כי הפה יוצא
בארכו ואחר עכ"ז תקון שנתן בפה ראוי לקראו תקונא קדמאה ותקון ראשון דדקנא כי אין הכתר תלוי בזה לבד רק ראוי
להעריך התקון בעצמו אם הוא עליון או אם הוא התחתון ונקרא א' תקון הכלל וזה תלוי בסוד הערכאה ואחר שהעריך
הבורא ית' התקונים סידר י"ג תקוני דדיקנא עד אשר בארנו למעלה תקונים וכו', נשאר עתה לבאר שהוא בספירות
כי י"ג תיקוני דקנא קדמאין הם ח' ספירות בחכמה וכו התלבשות וערכים כי הכתר והחכמה של החכמה לא נעלמו לא
כי לא היה יכול בינוני' לקבל בארתם אותם שנעלמו למטה וסדר תקונים נסדר כך אל רחום וחנון, ארך אפים ורב
חסד, ואמת נוצר חסד לאלפים, נושא עון, ופשע, וחטאה, ונקה, ועתה נבאר בס"ד לאלפים ה
כתנים סוד ומזל כנגד ארך וגם אפים הם נצב חסד נצרה ואמת נעלם נוצר חסד בינה פני ח' תיקוני תפארת ומה לא
נעלמו וכו' ובאין כנגד מלכות דכתר כנגד לאלפים סוד נושא עון ופשע הם נחטאה נה"י ונקה חסד מדי שלמו י"ג
תיקוני דיקנא ואמנם הנ' תשובות דכתר לא יכלו לעלות, אף בחכמה הכל בצד לא יכלו לעלות אף בינה שלא נעלמו לפי
שהחכמה למטה מן הכתר ואין הבינה שלה חוזרת כמו הבינה של הכתר ויש יכולת בינוני לקבל אותם הגלגלת וכנגד לא
נעלמו כי צריך אין תשועה נקבה ניכרת בו ובפרט הכתר שבו אף החכמה שבו שהיא סוד הנוק' דיליה כמבואר
אצלנו יש יכולת להעלות הגלגלת שבה עם יסוד של הכתר נעלם בבינה שהחכמה בעיון ה' שהוא נוצר חסד כי נוצר הוא ה
הבינה דחכמה נה חסד הוא יסוד שבכתר נשפע עם נקודות של נפעמי כי שם למעלה אינו סוד בינה דעתיקא שהוא
כנגד הפה שהוא מכח בשם מזל ולכן היסוד שבכתר הוא דבוק לעולם בה' ראשונה של חכמה ולפי שאינו ניכר הפה רק ה
בינה לבד לכן אנו מחברים אותו עם הבינה ואמנם דקנה באורות בענינים הם מכוונ' מאד המפרשים כנגד התקונים—
סלו ואין

בלו[illegible] פרצוף [illegible] בו תקונא [illegible] [illegible] ולכן ראוי לכוין [illegible] באורות [illegible] ומכוון סדרם עם [illegible]
[illegible], רחום [illegible] לחסד וחנון [illegible] לגבורה, ארך [illegible] רזו אפים [illegible] לנצח ורב חסד [illegible] להוד ואמת [illegible]
ליסוד נוצר חסד [illegible] בינה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] ובתקונים [illegible] [illegible] עד בינה [illegible] [illegible]
חסד [illegible] חסד [illegible] לאלפים [illegible] [illegible] נושא עון [illegible] ופשע נצח וחטאה [illegible] ונקה יסוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יסוד [illegible] חסד, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

נגד ספירות [illegible] [illegible] כי בהם יפיו המכוונים — — —	תקונים עליונים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואין [illegible] פרצוף ——— ———	חסד ונקה יסוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ——— ———	גבורה וחטאה הוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	ת"ת ופשע נצח
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ——— ———	נצח נושא עון הוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	הוד לאלפים גבורה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	בינה יסוד נוצר
יפיו המכוונים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	חסד חסד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	עד כאן [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	חסד ואמת יסוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	גבורה ורב חסד הוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	ת"ת אפים נצח
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	נצח ארך הוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	הוד וחנון גבורה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	יסוד רחום חסד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ———	מלכות אל בינה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

141

ב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

x

נשתל נעל בערתנו טובבהשך פנוסט נפנס זה נקון ז' נכונא סמירין יסור נולד מסר כבר בגמרא שבטבינה מחבתה נולד
ניסור של נכר מסר נשנבס נקונש' נאמנה נקן לכון כנגנע נהשט נשמע מרנשה שפוא בני נולד מרנען לכון נשמצה סריכון פנא
בינה ולכן פאונין מעלה בתכה ולכן אין נכן של נולד פיאנכולה ט פיאפבינה מספא בינא ניכה נפואסור מתוריים כחבתה
שפט רפון מחורי רעב נמי רמי שבועקסעו מבים רינלין נשנפט בני נולד כנגע יסור שבכנך נכבה יכנן פי מסר נשי
בפומא רמי מעי בגירכא נמי כי פם מסרי עוורי ביסור לנגל פוען ולכן נקן מסר נפוב לטעם זה נקן זה פנשון פתחל
עלאפ כי פוא סנר ביסור שבכנך פמעל על ברכה נחסרי טונש לכן נקון זה פוא שט של נגב כחון מסר נמינפ ינום מנכא
כי פוא כפנכא מחנש נשון פין פוא ננעם ונם פוא נקן מנוא פגרגע כי פוא סנר מסר שבכנך נפיצ נכ' נוצל ניכר בפוחא
רמי כעגע נפואשט מבים רינרין כחנן ונמפ ולכן מזב פחשל פשנ יונם מלי שבימסנר מבים ולכן מחבו בגפר רמבא
טמיר ענין צמי לפינו יונם מתל פראשון שטש עצ פנים רינרין ומי מאפים נוצא שן פואשון עשירי נפואפנגם סעי ב
שכם שלכנך ונוצא מסר נ' בני שבה נכו סור שבם שצלין פמנחנתים בשם פנים
פעולה כו נכפו סור פנג בהנפר מנפוינא עלאפ נבית נסלים לשפה שיבר נכה נאררכר
תשוף פנה מסנת נכ' נאמרו לים נוצא שון מחין שפוא בשפה סור רינן שהט משף ופין
נרחשים ומנתנוף עטשט פנים שנפט בני נוצא, לאלפים פוא סור סמירין פור רכתר
ולפי שכלתנפר פט ב' רעים חברים זה לזה פגלג קולב רעים אב שונעו על פפרט לנפוט

נכ' נכמן לא נזכר הקין לאלפים מקנתו נאינינרט שעם בכבר נם רנרש תלב נגא מסר נכ' נצע:

קורא לקול כי פט סור נכי שלני ננטמא ולכן נכלים יתר לאלפים ספב לפני נה נפנה פנכה נכלל פגור לחנון ולכן נבתו בנכם ב
בפור לאלפים ולאספור בשלה שפוא נוצא שון ואחנש פיצור פענין של לאלפים פיאמנפו ברנעש אחר שיש לאדם פחתנפר
עליו יכפר עג' נפוא יזב כי פשבארט שולט' עליו מתלונים שפט סור סמל ונמצ כי מתלונים פט אונין
צלחות זכר ונקבה וצריך לכוין בשם צל המיר ובתרט בנין קמיעין פהורס ל' יוד חשוני
תחע נפתם לא ישלוט עלו ולא ינרם בו יכפר נפוא כי שורש סריכן פט מרנ' אלפים בסור פ
בסור כנבור זה שפם נובר ותולכתף שפם ב' מינו לפקי זכר מולכתף ב' נקבה נגור ולו פף
שורש לתיאון פריכן תא' מגולנים נלורט הקין פרימא סע לאלפי כ פם פעגרין לא תליץ נפם
סער לרוחב פמנים ואינם תליים כשיקולא נספמן תיקון לב' ונקן למגלונים סגלים שב שמות לו
בני קנמו נקסמו ומקנרם שט מבים כפפין קסמו עם עשר מנתנתא כחנן לאלפים נשטם פואנקון
פני פנים לאלפים נקן מן על שט נשמון שתונתין בגון של שפט מפים מרכ לפקי נסור פרבר נפבוונה
פואלבוין לפתשיף מנולר מסר שפוא מתל של שפוא פנים רינרין כחנן מסר נמתתן ונשטע מור לאלפים
שפוא תיקון ע' לפוא שט מבים עט פמנתנים כנג' ומו פגליף במגלון יט של תטאנט שבוא נקון

עור אחר כי נעושם ח' מסר לאלפי פם סור לפני' ולאני שמענו' התשתנה ונפשבים' בסור נולד מסר לאלפי' בסור מגלון יט שפם לו השמון פגל מרנ לפקי נפשפט בקרנש נולד מסר לאלפים נבמצאים ביצ בנפ בנודר שלאיט כי לפני פוא בהתוך לאלי' ויורד ב' בפלימון במגלונים פנק שלאים:

ע' נכ' שלתי' ל' כחוך ומה מוהם פהטעוד שעשב פארם שפט אונס פתיקון שברא פארם ינרי' במגלה' יט נספל ונגש מנוע
עולים שכבר נתתם שורשו שפוא מרכ לפקי נאינו נשפעים מפם ואחנש שנין פת פפטעי פבבראני של פארם
שאינם הנמצפים

שאינם מעורבים בהם שלשה קדושה ע"י הענין ולכן אמרו בפרקין ל ונקט תלתא שבמא אפילו כיון ועולה נ"ב קס"א ה
התיקון להעלות אותם משלשתן ולתקונם ולפי"ז אם מעשה ע"י זה וכו' ולשון נקט נקי בכסף תבעותיה וסורשותה
לו יהוניה בין עינך ובמרט בשתעסוק בעורה תכון אותם במחשבה כראוי שבתלונו ונציל להעביר עליך ולהתיר
אותך ובמרט את אהבה בעון נימין טיפן פרנע שהולכה בתלונו שאין בם מוקצה ומעבר' כי תוספת ביאור בסוד
ויעבר פנה פורעין כי יש לו עקוד כמשא נהם ג' שמות פינן וב' שמון מפש כנגד פסוקים — וגם על האחורי
פראש והנה לו הב' שמון שכנגד פשוט בב' שמות כאשונה של הוי"ה וחנם ואינם כמנין י"ב מלות והנה אלו ב' שמות
ילמוד ב' שמון מצפן הצפון באנ"פ נפש על מימין כנגד אמו ועל משמאל כנגד זו"נ כי נס בעתיקא יש רצא ואמו
והנה כל אלו השמון לו כולן כלפי"ן עקודי דרקנא באומן זה כי פל שלמין פס בסורת של מצפן ואמ"ה בנשברים
פס ע' עקודי בסוד צ' של מצפן ופשוט כי כל ראשונה בסוד כל פנ"ל נבחר ותכריס כי לב יש לפס יונרלה יותם —
כולם רישא דעתיקא כנודע, ואמ"ה פע' נחון מבינה נלמשב, ואמ"ה לפיות כי נלכב ייונר יש לבינה תוקפס שנחניכ
לבן תזר למען פהל במני נעמן נפשם של מצפן ואמ"ה תחרונה פס ע' של זאו פרי כי בכל שם אלו נכלל בריקנן ולו
פב' שמון מפש משולשים מאני ראש נגם פס ב' שמות לים לים כי לים בתלואו רוא ג' כמנין מצפן ונפש ב'
עומק פראש אשר משם נמשב רישי דרקנא הם לים לים, והנה לים בתלוי יש י"ג מוען כנגד י"ג תקוני דרקנא פ
פומשכם משם ונוגף עמו בסוד פי"ג נסרין פוא פ אל רחום, וחנון, ארך, אפים, ורב חסד, ואמת,
נוצר חסד, לאלפים, נושא עון, ופשע, וחטאה, ונקה, אל, רעב נחלה עליו אומן שבוא י"י ו
ואונו בו גלו שלש נב' כי פוא שרש שבן נקודס כל רע פיכל מלם אלו פי"ג צריך לפלול בו שם ל ופשוט פוא
כי שורש כל פריקנו פוא שם ל נפתו שנבא' ונחזור לענין רע כי מב' שמות לים בנו' שפם ב' מאין פראז משם
נמשכים ב' ראשי דקנא נכללו מהם ולקח שם — ל משם לפק' של מעלה פימא ונכל ה"ש בו ל קולא דשערי,
ואמנם באותו המזל של פריקנא שם פוא שם י"ב מלים י"ב מימין ה' משמאל במזל וכו' מן המזל קראן י"ג ואמ"ב
למטה כאשר תחיל פרקן לפנימב שפוא בחרין של המוחין שם נ"ב יש שם י"ב פשנים שם לקוט בשני מוחין
ב' משמאל ואמ"ב מם סונתם של לים פיא כמב כנגן מם סונתה ם כמו אוך שם לפני פולל כי"נ של דיקנא ופנה
של שבשי פשתן לנפש נמשכם ב' לל של שנו לפק' לפק' כרי לטוני' לללל ונאשר נצירכו עד' לציור פנה
יהיה רצ' בן שפוא קדקד ופוא סוד יצחק בנ' כי הוא תקנה בריון שפוא שם לפק' אשר ממנו שורש כל פריקנא ול
התהה מם כל פרקנא פם רונן כי כבר הורעתיך כי כל פריקנא שורש כל פריון כלם רק שפם נבטים פרילף פציור
בזה נבלים כמות פריון שפם בנ' יצחק, אמ"ב מצייר ל שם בצורשי ופוא אות א' יוד ואוגל כזה זה תסתרם א
ארבעים ופיא סוד מ' סונמה שבב נבללים כל פריון בבטן כתלמא ונם פם נבמין נ"ו שם ל פכותה אותם שם בסוד
ול זונם פכל יום ואונם שפם ל ישפך ר' שים פריקנו נכנ' כבר ידעה כי בעתיקא נאמר ואנפלו בחר, רחמים —
הצרך קדמ'

נזרק קדקד הנה' שהוא צור לבן להרעש בטור השני בעולם. ומ"ש הנה קדקד שהוא השבון יצחק שהוא רחל ואונתם
פרי רחל נשם אנען לבן לה פרי רחוס כי כבר הודעתך כי כל הרה לריך להלן שם לשונו מאריך בשם תמן
והבא בנשא, ותנין הוא בני' ק"ב והוא להות על שורש הכל שהוא שם לבן בהלון. שיש בו ק"ב צירופים נגם
בני' ותנין נשם לבן י"ב הוא אונו שבמצע הראש, ועוד כי שני כי ותנין נגם ה' אונתיו נבלל הוא מני קבוצם
נשתון רבה הולצו' מן שתון גנב סנה"ה ובם בני' קבר, ארך הסב לבן שבעולם שסם בחלומו ב' פנים בני ארך ושם
פתלה כבר עוד תי' שני כי הוא שנו נהורין יוררים העשן יותין ולהתחבר בב' שתון לב אשר בעקן ואשון בנו' נבוה שנ
שתון לו בחלומו הם בני' שנו ולו סם שנו נהורין רכ"ן בזרין ונותין רעעקא נפבר פודעתיך כי הכבה תפס נשארים
לבעקא והכן הולכים לב' ותנתים רע"א' לבן הקון זה שך ארך אפים, אפים הוא אפים כינויון ואם נסיר מתמסור
שם לו ישאר בני' אפים עם הכולל ואז נבסירך מתח לו שהוא מסר השאר נשאר כין שהוא אפים לכן באשם לו
אשר הוא סוד אריך כנו' ואז נעשה אסף אפים, עוד תי' אחר כי אפים כבסין שלה קנאו ואם הסיר מתח
אפים שהוא פאו הנה ישאר קלוס שהוא בני' אפים ורבמסר הוא אפים הנז' הוא סוד קלו בני' וכבר ידעת
כי לקלו הוא הלר בדין שהוא בגוף ונפם קלו שהוא אתוריים של הם ומזה צריכין לחבר בסוד הנז' שהוא סוד
המסר בני' ואז נעשה עם קלו שהוא כב' בני' והנה תוי' לבן הוא בתוס' שהוא סוד י' וצפו ורבמסר ונאמר
שיעשה לזה מנפסך לשם עם חוי יורין שהוא בני' חסר וצפו ורבמסר, ואמן הוא סוד צב"ה משמים אפים, הב'
שני שהוא בב' שבעה שתונה ססבני' ואתן נסר בב' נתותן רעעקא הכן אתן נפשו מרה שבעין מן הנ"ה
חכונה:

נתון אפים כבר בוא' כי אמרי מרה בשלב הנחירה יאמרו לקבל יחד ודי אחב' י' ואחב' ע"ב ואתחשש וכו'
בסוד ונשא השער עלו מרכבה ונו' והוא נתרש מן הקרנים ע"ז אונו פתח בלוקח בען הורי ואמרי' שבלב [illegible]
אנא נשיא השם זוגים לולא יעורב זר בינים, והנה י' ארון הוא נגם ולהגם הזקן רע"א' בני' היקוש נגם לסדרו
צא עם זאב מן פתיח ולמעלה, ואחב' בנתון אפים הוא אזון של יעקב רחל ולאה בשנאמר הורי את בדלה ו
נתלה שנאמר משתא בורא הכם באורניתיך על פלם, נסור הבבר הוא כי כמרם ע"ז חטאו נגרם שיסלקו האותן ו
וימזרו למעלה בתקום ססונם אותם כבר בואר סוד פלה על כורם שהוא בתח ונעשה כשיולאים הכל' היסוד ונ
איזה בעתם כתה נשם הוא סלם ולכן צריך האדם לפתן על לבו לסירון כי הוא נגם לסלון החסדי' ותנועם מתקום ה
התנולה ותן סלם ולמי תין כי פי' הורי שאומר שנתכבדו שונוע ננם ים יעלו' החסדי' בתולה ומעלים כמה כשמתקום
נלוים ומצלים שם בתקום הלב ולכן שסוד יד ימין הוא סוד ס"ה תפרים בשרש סעלין לכן יבה ני' ידין שסיבין ל
לנשנע החסדי' בתקומם ולפוריר בתקום הלו' והנה כבר בואר' שבכרם אבן שיטוף ירדים עתה החסדים שם ו
ואחר שירדו איז אנא אותרי' ויעבר כי לנשון זונ לאה אתה' שבנינו עתה החסדי' על התים ולכן הי' ארון אחרבוני הם
ואחב' הי"ו

ואחר כך נבררין ומה"ט נתן אמא להוריד החסדי' עד למטה עד היסוד דז"א עצמו ומשם יצא ליעקב וחזרו ועטרת
הב"ד ואמנם שזהו סוד הנקודה להוריד מן הגרון החסדי' עד למטה בחזה הקצה כי בחזה נראה שם נקודה כי הוא למעלה
ואמנם סוד נגה שנעלם הוא כי שם הוא סוד הגרון שמן היין הנבחן בחבל ולכן מתלבשים בקליפה ולכן מ"ה כדי לקבל היין
ונבחן בסוד אשה כי נקבה ויורד זכר ואמנם מ"ה כבר נאמר שבסוף ברכה שהוא מגלה אותם בבינה עי' נהי'עתיקא
מלכות כמין ומשם אנו מעלים מ"ן ועכשיו שלא יוכל להפריד עד שגם בתבת בנשים קרובי' לקליפות ועוונות
בנוקבא ואיך יש קליפות בבירור ושם הם בשביל התלבשות לבירור ואיך יש בתוכה לו התלבשות בנבי' כי נשמות יש קליפות ועולה
כי אין צריך לפעולות מ"ה כלל פעם שיש בפעולה לפעולות חלק מ"ה מן מ"ה ויסוד שנכנין בגלגולים לעצמן מלמעלה
ערסק המעלות מ' כי בעמידה עלי' עד הגלגל ואם שם ביחוד עם מקבל דז"א ואם עבר"ה ונקב מעלין לה מ"ה ו
ותמצאין שכמה מן הגלגולים ערסק הנשים וזהו סוד בשלף מהם נקרא כחו אדם בנוקבא מהאש הנה ערהקרקעות
שלמה ונכון לרד על הנשים ואז נכון ללקוט ולברר מ"ה מן הנשים ואמ"ה נעלה בבריאה ונבררו משם ואח"כ נעלה
בעת דעלות ויום מסוכלם ואמנם אם שאותם הבירורי' ינון מעלמן וצריך באדם לבקש נשמות ועי' נשמות ועלה
אותם הבירורים ואמנם אותם הבירורי' הם מן הקליפות שלמה ונכון להוריד עצמם שם ולקוט אותם הבירורי' ונעלה
ערות בפה הגוף בתקון הזה וזה שצריך כי הצדיק אחרי אותם ירדו' לנפש ושם אותיות הבשר ותוציא אותם
משם והנה כבר נאמר כי הצדיק בעת אותם נרכשים אז בעת הנ"א זוכה עליון ולכן ויבר סוד מן הצדיק בשיעור ונח"ש
בזוהר כי בזמן הצדיק הרין לבש קמאה צריך עלין נחזרות בגלגולים ואחר אז הצדיק בבור אותם הנשמות הנעות בבי"ע
שהם סוד הקליפות והעולם אותם בסוד מ"ה והעשור ז"ו עלין ונמשך עליהם והנה זה הוא עצמו שבאדם עושה בגלגול אחים
הם קיר אל עצמו באותה דעת ובוסר עצמו לחוץ ונגיע הוא סוד הקוף באמצע הם הקליפות וזה הטעם והנה באדם
צריך שיסור עצמו לחוץ ושיבין שירד עד מקום התהום שהם הקליפות שחוצה והעלה משם אותם הבירורי' בנ"ה בדרך
הצדיק עושה אחר השנים המשפט על הדרך הזה מחש יכוין באדם בעת נשמות אחים ויכוין שז"א נשמות שמאינה
הנשים יהיה בירורין של נשים ויעלה עד היצירה ושם ע"ז ורוחו שבאותן היצירה יכוין לברור הבירורי' שביצירה ואח"כ
יעלה משם עד הבריאה ושם ע"ז נשמתו שבאותן הבריאה יברר בירורי' שלבריאה ואח הבירורי' אלו יעלו כולם עד האצילות בסוד
נוקבא דז"א ושם ישנם לשלשת נשמו ורוחו ונשמתו עם אותם הבירורי' תוך היסוד דנוק' ואז בבורירו מ"ה אז הוא נה"י נקרא
שמע רב ונרב נרבו גלגול במיין הבירורין של נשמו שזה האדם שנכנס כבר זה ויתעשו בורכה הראוי לחלק נשמו מלמעלה כי שכר
הנעשה זה אין למעלה היות כי המוסר עצמו למות בכל לו פעולתו לבורר אותם הבירורי' לגבר ז"א ולבן ז"ן שיתבררו
להתערב עם פלג של אותם הבירורים כדי שיהיה ויעשו צורה ולידת מרשון פנים קורם זה ינחו' מיין דוכרין עליהן ל
לעצמו באדם כזה כי באדם המתכוין בעת נטול חלק ברכתו מונח לו בברכה כי הוא נדם הכל הנה בארץ סוד כוונת
וכמה גדולה מלכות זוכר אותן ואמנם כנ' כי אין יכול לעשות זה אלא הצדיק הגמור הראוי שבתמונו יוכל לעלות ולברר את
אותם הבירורי' מתוך הקליפות כי לזה צריך כח וזכות מעשים טובים לשיוכל לעשות זה ולמות צריך שיכוין בכל אותה
הנפלה היטב

הנחלה היטב מאד מנחלין הנחלה עד סוף הנחלה שאצ״ל מט׳ ברכה ל הקליפות לברר שם לא כי לו שלא יוכל לברר רק מ
אדרבה יקחו ממנו ויאחזו בו ויתפשו וישאר בבור בחוץ בסוד הינה כוונת המשתמש שנאמ׳ לתעלה כי בהיותה
צריך יכול לפעולה עמהם המשתמש ממרכבת מט״ט היון של נפילת שהם הקליפות וכו׳ שאין לו כח הרצון שלהם
לברר ולא יוכל לעלות עמהם אחרים וכו׳ שהם רשעים הם עצמם נאחזים שם וכן עד״ז בעלה כי יש מי שיוכל ל
לפעולה מ״נ ויש מי שאינו יכול לפעולה רק מן המשנה ואין בכח לברר ויש מי שנשאר בקליפות מ״ט ואין עולה
המ״ה כלל וכן עד״ז בשינן הלילה כי גם הנאסר הפחות ויש מי שמעלה נשמות אחרות עמו כמ״ש בזהר ויש מי
שהוא לבדו עולה ויש מי שנשאר בקליפות ואין עולה כמ״ש בזהר ולכן בזה נבין פי׳ הזוהר שלשמעים הוא צריך ואחר
מרשיע רק כי הוא בירור בסוד נה״ל אין יכול לעלות אחרון אינם עון ואת אותיים בהפתלות ונשאר בקליפות ב
נפשו ואינה יוצאה עוד משם ונוגע לו נשמה שמהם אחרת בתקונה וז״ס כי הרשעים בחייהם קרואים מתים כי
הם מנים בסוד נפל אמ״ה ואינה מכניס רוחו ונחלתו שמתם כמנהג וכאן לכן ראה גם ראה גדול כוונת של
נפילת אפים בכוונה שלכתם ולכן אחז״ל כל האומר נפילת אפים בכוונה אויביו נופלים לפניו כי אין דבר גדול
מזה שאמנם נבר בתורת שנן כמה שהוא צריך לכוין בנפל נפש מנוצחת נשמה שהוא נפילתן בעצמך מ
תפלה לפני״ה עצמו אשה נכון כי הנה זו במלוי הכין שתשובנה בך . ונפילתן הוא פי׳ למרך שאינה היא הגוף ולמרך
שלך שנעלה מ״נ לכן עצמו אשה לפי שאמר תורה נקראה היא לחזור ולהכשירה ולפעולת עצמו נעשה מ״נ ותעלה ל
לכן אשה לומר להמינה כי אשה לשון תהום נכחו וכפה תשאות בהמין כי אנו נעלף מנפשי ומנוסכם
לתוך בסבורך ונפש אשה מלשון ושיאמר שאני תעלה אותם בסוד מ״נ נפלה לפניה שהוא נעשה כאלהותה ה
פנים פנים רפפין ופני האדם הוא בנשים ואם יכוין לברר ולעלות מתכוונה למרכבה ולכן נראה שמאן נשחין
של בן כי כל בת׳ מ״נ הוא עו״ ששם בן שהוא נעשה ונפשו המעלה מ״נ דבריאה הוא גדול משם בן המעלה יצירה
של יצירה גדול משם ע״ב לכן צריך לכוין בן׳ שמות לו של כן ונכבד כאמ׳ כי צל הוא ברק של פנים אשה לפני ה
השכינה לפני בני מ״ו ועשיה של כך בשתן של אבות הרי בן השלישי הוא רחל לישא אותיו׳ ולכן ונחל
נפלה בשם בן ראשון שהוא רחל של עצמו אשא לפני ותכוין כי שם בן זה בנשים ונו׳ שם בן זה מס״ע
נמשך כרי שיוכל לעלות ולברר מ״נ מהעשיה אתה בן שני שאינם עולה ביצירה ואינה מעלה נו׳ שם בן זה ש
שביצירה מ״נ של יצירה ואתה מן בן שלישי נכוין לעלות מ״נ מן הבריאה וכל לו עולים עד אין דאצילות הנחל
[illegible] בשם פנים של לפני שהוא במלוי הכין אשר באצי׳ כלם גם יש תצואה אחר נפשו ונפשו וכל אדם זוכה
לכיון לו נפש רוח ונשמה מהבריאה אצלם נפש מעשה שצוה לאדם ולא נפש לפי עבירה יכוין שני׳ הנה אשר
לו מעט שאין עמו עבה הוא יבוד ויעלה מ״נ וכן שמונו ואין להאריך בזה . אך כוונת הדברים בלו בואשה
ראוי שיכוין בפני כל מלך הנפש המחוייב לו לחלק נפש מנוי לו לחלקו וחט נגוע לו בגוף ואין בו יכולת
להעלותם

והעולם ולהשלים נפשו יכוין בכוונת להעלות מלכות נפשו שבקליפות שעדיין לא עלו להעולם עמם וכן יכוין להעלות וכו' ו
ואין נשמתן שבס הנך בקליפה נעדיין לא זכה בכס ויכוין להוציאם משם ולהעלותם בסוד מ"ן לו נשיקין שם ואז יוכל בוא
לקבלם ויהיו כנפש ורוח ונשמה וכו', הנה נודע ישנו סוד גדול בזה והוא כי מנין אלהים באור לי וגלה כי נ"ר לו ספר
בנשים צדיקים בגימ' להעלות מכל העולמות ואח"כ בארץ טעם אחרת כי בכוונת לא יש רק פעל נפשו דנוקא וכנו נפשי
אשא ולא רוחי ונשמע עם הרוח והנשמה כמ"ש במזמור אשרי ובמזמור ישעו כמו כנודע ואח"כ איך צדקו יחד ושלוש
כזה הוא שנאמר הוא כי כבר ידעת כי יש נפש רוח ונשמה בכל אחד ולכן כל מה שנתן נפש דאצי' גם נפש ולכן
בכוונת הוא בח' מ"ן נפש דאצי' ואשרי ויענו עם רוח ונשמה דאצי' ואמנם היינו אמרינן אלא נזה הוא מדבר בארץ
לך כי העשיה יש בה מדרגות נפש נפש רוח ונשמה וכלם נק' נפש וכן ביצירה וכלם נקראים רוח וכן בבריאה וכולם נק'
נשמה והנה בכוונת הוא הולך בסוד נפש לבד ולכן הם נ' שמות בן כנ"ל דמורה על הנקבה שלם עולם ועולם ונמצא כי ב
בכוונת את הנפש בח' הנפש של כל עולם ועולם ואח"כ באשרי הרוח ואח"כ בישעו הנשמה של כל עולם ועולם כמו שנבאר
בע"ה עוד דע כי נפש דין בשמרין דין בהמונה בין בעונתן נמצא יש צונן כי זוון הכלם הוא כמ"ש במ"ש דזוון של
חוצה אחור באחור ופם שנים בקטנות בבוקר הסדר תתעורר ויש בה יכולת להזדווג ולכן אנו בונים כלם פעמים
ונופלים על פנינו בסוד מ"ן להעלות נפשות מן העשיה ורוחות מן היצירה ונשמות מן הבריאה ואז יהיה הזווג על ידינו
פנים בפנים ואמנם בהמונה אין בה יכולת לעורר העולמות ולהעלות אותם עם עצמה כיון שהפילה נברא בשם אלהים שהוא
דין לכן כיון שהוא מתעורר אז הפילה לכן הוא כולל כל העולמות וע"ז כנגדם זוון ולכן אז נק' אם כל הנפלים מתחילה
שמונה על ידינו רק בסוד הדין הוא זוון אחור באחור עם העדיפין אין אנו יכולים וכו' לעורר העולמות עם ספירות אין
ענף ותנה ואין מי שיעורר אותם ולכן אין שם נפ"ל עוד טעם אחר כי בשחרית והמונה היא עולה לאצילות והיא
מעוררת העולמות ולכן היא צריכה לית בסוד מ"ן להעלות וכו' בעונתן אינה יכולה לעלות לא רק הוא יורד לתוך
הפילה של בריאה של קמץ ולכן אנו מתעוררים אותם כי סוף הם מקרים שנתעוררו ולכן אין נפילת אפים :

פסקא הנה שנודע להוציא בשבו ובתחתיו כבר הודעתיך כי בשין יש בעשיה יש ב' יינס לפסוק סוד היציר
בגרמתן באותן שבשם ובזא נק' הנה ולכן בב' ימים לו דנקו את מוציאים כן נפה כוון כן היוצאת
כבר כי אתה כי לעולם סוד הנורה הוא ביסוד של אבא שבתוך הז"א והנה בזוון שאנו עושים הוא שביסוד של ז"א ונות
ויוצא הארונה הח' אך יסוד דאבא הוא ארוך מכל צדדין והארונה שבתוכו אינם יוצאים רק מתוכו הארה ב
בנוקבא להוציא את יעקב עם המוחין עצמן שבתוכם אינם יוצאים ולכן עשה אתה בזוון של השחרית אז נקבע הייסו'
של אימא והאורים המוחין שבתוכם לחוץ ליעקב ורחל בעולמו' ומתוך כמ"ש כנ"ל שבו ואמנם לצאת אותם אורות
לחוץ צריך ב' מיני בקיעות שיבקע יסוד דא"ו ודנוקבא' של המוחין בזוון הלבוש' יסוד דאבא בתוך שיבקע
יצא אור היסוד דאבא הנך ז"א עצמו חוץ מיסוד דא"ו הרי בקיעה ראשונה ונמצא יצאת המוחין בפ"ל להוציא בסוף
חוץ מזה כי הפילה הוא היסוד דא"ו שבתוכו יסוד דאבא ואין אח"כ בקיעה שנית שיבקע יסוד דז"א עצמו ונעבר
האור מתוך לו וזו היא כמ"ש שנינו היא מצות אמרין אמר סן להוציא להארות מכמה שבתוכו לחוץ לכל מאשי'
ואז אנו קורים

ואין אנו קוראים הסוד הנורא שבנוקבא רק לאור שבנוקבא לתוך שהוא הנורא שבה, וכמ״ש באורך אחר כי התיקונים
היא הנצחון היסוד דאבא תוך הנוקבא דז״א כי כאשר יצא החסד יסוד דאבא כי יסוד דאבא נמשך בחזה ותיקונים בו
ב׳ הוא היסוד עצמו דאבא שבוא הסף והוציא הנורא הגוף וכזה ילבשו יותר סוד בתיקונים כי תיקון הכתר היא
דז״א ותיקונן הסוד עצמו הוא היסוד של אבא אך הם בראשית הוא מאוד אלא בבירור שהוא תחתוני, והנה
הנולד לסוד הנתוך כי בה נה׳ עולם נ׳ ובתוה״ר ויצ׳ ה׳ ויהו׳ ושבת ה׳ וכו׳ א׳ חסד כאשר אותם ועוד נבאר
עתה הנ׳ שעולים בה וה׳ והעניין הוא כי הוא אמנם שהאירו גם הסוד דא״א ותוך דז״א בהו שבי״א בהגדה
העמידה עולים עקב נרתל עד תוך רק היסוד דאבא אין, תעלה רק במינו נה׳ של בלבד כי בה נה׳ שלחנו ובתיקו׳
נה׳ דאבא נולדים והאירים לתוך וכנה הכהן הגדול קו ימין נצח והוד׳ הכהן קו שמאל הוד וישראל באמצע קו ה
האמצעי יסוד ואח״כ חוזרי׳ ומעלתם בו כי אין זה רק הארה לבד שנה ואח״כ מעלימים בו ואז חוזרים הם
למקומן, ואמנם כוונת אמירת הארת הם כנז׳ הוא כי בשבת עולה לקראת הסוף ויהיו ויאמר בה׳ ידיו עכ״ל
עצמו היו הנורא יר״ש חסד נר של חסד ויכוין כי סוד הוא ב׳ שמות דאבא כינוין נסתר קסד״ו נקנה ע׳
שהם בה׳ חרש ונכון כי ע״ב שנ׳ ירך כשלם ונגשים של נכבד סוד שם חרש כי הם שוט נשמו׳ של שם אב״ג
הט״ל אורין וכוין י׳ דאבא של יורין כר יחוד ני׳ אורין דאבא ככהן כר שמאל נשפע בהם ונשנלקך
כהם עם חרש יפה שט נכבד נקרא לך שם חרש, וכנה שם נסתר הכל שנים בה׳ וזה סוד ואח״כ נכוין לכלל י׳
שמאל כר ימין ונסלק י׳ שמאל ונשאר י׳ ימין לבדה אומרין הסוד כל זמן שנקרא נשמה נפלה נשמה נקראת, ואח״כ
הסוד ונפסק, נש״ל נאמר הסוד בריעה רק כחסד של סוד כי הנוגע בסוד עצמו מ״נ שלו נאמר כל הענין
סוד עריות נקבר ערות, ואח״כ אומרים קדיש, וקדיש זה כמו הקדיש שלאחר העמידה ואח״כ אנו אומרי׳ אשרי
יושבי ביתך תהלה לדוד זה כבר ביאר׳ לעיל כי כמו שעלין הר׳ עולמות הם עולים מבחינה בחינה מרבעמידה וכו׳
אחר העמידה חוזרים לירד העולמות כל זה אחר זה אך בעלים הם עשיה ואח״כ יצירה ואח״כ ב׳
בריאה ובירידתם הם להפך בריאה אח״כ יצירה אח״כ עשיה ואז כל העולמות חוזרי׳ למקומם רנ״ה כי
אינם שחוזרים זה עכ״ל, רנ״ה כי צריך יורדים אין רק עד עלייתם לשבת כמו שנבאר בע״ה אך הענין הוא כי כלם
ביאר׳ כי כל העולמות עולין ונכללו עד האצילות, ואמנם טעם שלישית הוא כי העולמות עולין לקחת שפע דמוחין
לפה ולכן אחרי הזווג העליון יורד השפע לכל העולמות אמנם תחלה לוקח אותם הבריאה אח״כ היצירה אח״כ
אח״כ העשיה אך צריך כלם לעלות במקום שעולו בא״י׳ וגם במקום הוא לוקחי׳ כל אחד ואחד השפע ואחר עליה
לשבת הם יורדי׳ כל אחד במקומו עם השפע שנטל וכבר ביאר׳ שנכוין קודם שנאמר אשרי בשם הוי״ה דיורין
של ע״ב דאצילות והכוין להוריד השפע משם לעולם הבריאה שהוא ס״ג והיא אנ״ה דאשונה של העשה נהוא ה׳
שר יובנה

המברך את עמו ישראל בשלום [illegible] ראש חדש זה

[illegible]

ובשעונה אמן יהי רצון [illegible] מקור כל ברכה וברכה

כל צריך לכוין [illegible] בשמונה עשרה [illegible]

כוונה בשמונה של ראש חדש

בערבית של ראש חדש [illegible] ברכה ראשונה [illegible] ברכה [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

שחרית ברכה ראשונה [illegible]

[illegible]

מוסף ברכה ראשונה [illegible]

[illegible]

במנחה ברכה [illegible]

[illegible]:

[illegible]

סדר הטבת חלום

יאמר: [illegible] חלמא טבא חזאי [illegible] ויאמרו אותם [illegible] חלמא [illegible] חלמא [illegible] טבא הוא וטבא ליהוי [illegible] רחמנא לשוייה לטב [illegible] טבא הוא וטבא ליהוי [illegible] [illegible]

גם נפ"א ואח"כ אומרי' ורוך בשמחה אכול והתקיעות

סוד הטבת חלום

דע שבתחלה כשאומר נפ"א חלמא טבא חזאי ז"פ הטבה כמ"ש טב כתר לשם מהיה אח"כ הם שונים אחריו חלמא טב חזינא וג' אומרים טב ונשוב הפכתה ואומרי' בן ז"פ וכה נאמר ז"פ ט טב פם סן רחו לשם סן אח"כ ו נאמר ג"פ הפכת סן שלום הרלג ולפי שפם נמט יבים לריך אנה לומר נפ"א וכלג שלום ב' פעמים נגד וכגל טב שאומר בחולם, לריך נפ לפפבן ולומ' ג"פ מעבר בגל שלה רלום פם בן פם ב' פעמים ג' חאון ונשר, ובוא כ בתנן ל' לבאון וגם שרי שלריך לכוין בהטבת חלום לפ' שחון סלת.

כוונת ברכת פטלין בחול פניו רכבים קמלין נקבין מולאות ובשבת כולם קמלין ונשעם לזה בשבת כולו קמלין לפי ש שקלן כנרז ולריך ירנון כי בשבת רעג שלה לתפמר ש והטלין הוא כולו מעורבות אריך אבל בחול פ הוא מסונך ומעורב בעברות רעג' ואריך

בשפטרס (המריך) רואה פנר שהוכתב כבריט יש בוו וכן כשמתחלים פלפב ויקרא ויפ' ולד

סוד קריאת השבוע פנה נבאר מה שאמר בזוהר כי מאמרי המקרא הם בעשיה ומאמרי המשנה ביצירה ומאמרי התלמוד בבריאה ומאמרי קבלה באצי' ואדרבה ביא נראה להפך כי נראה שבעשיה הוא יותר ע שוונה שבכלם, אמנם רעז כי באצי' יש כל מה שלמטה ביאת ויש שם נרה שבכנב שהוא מקרא ומשנה ו ותלמוד וקבלה אך בבריאה יש שם מקרא משנה תלמוד וחסר משם קבלה ולבסוף קבלה ביא באצי' לבד וכן אצי' וגם מאמרי קבלה וכן בבריאה כמו מאמרי תלמוד לפי שביצירה חסר משם תלמוד וכן ביצירה נקראו מאמרי משנה לפי שבעשיה חסר משנה ואין שם אלא מקרא בלבד אחר, ולכן הוא יותר נראה מכלם וכן נפבן גם רע כי בכלל כ"ל יש פנים ומדרש ואחם מה שאנו אומרים כי תלמוד ביא בבריאה הוא בתלמוד שהוא כב הפשטות ממש אבל פנימי שבתלמוד וכן שאר הפירוש שענם כאשר הם בהשגות לו אינם בערך התלמוד רק למטה ביצירה עם שאר הסוד והמדרש וכנה הארס לריך לכלול עצמו בעשיה באבי"ע ולקרא אותם בכל יום, ואחנם עתה נבאר סוד המקרא פנה פנה קודם שנקרא המקרא נתין בה' אותיות אלוי' שם יה ואמנם נקוד שלהם תמשה נקודים של אותיות את אשר יבואו שפם לרי שבא טעם סגול קמץ מירק כי כל זה פנה לזה בשבת ולקבל נתן זה נכרת בפסוק ופיס פיוס כי שי אמנם ולמעלה לא המקרא המקרא לפי שהוא עשיה ושם כולה זמן שלוטן בעשיה ואין לעורר בינ' ומיל בשי כל פם אותן שלמילוי בנו' נתין בהם ענה ביתר כמו עתנן שערי פנה שפם נכללים מתמר ער סוד ואח"כ נכללים כלם ביסוד ואח"כ הבונה בה' אותיות לו פיט שני בנקוד וט וביא נקוד פנה אחר מן יפאו וכל הה' אותיות ונקרם שורק אח"כ נלקח' אותיות לו ונעשה ארבעה והוא כי ול' שלמילוי נשם הה' אותיות א' כול השבונש עשרה לכן העשה מהם ואחל ובזה יפיו א ארבעה אותיות בפנים ממש כי כבר ידעת כי שם בן דמלוי בפין נמ"ק הוא כבוו שבמלוי הוא פנים אחרת אחנם קריאה בסרבים

בספר הזה נחים ונחים נחים ביט פשטי ובלשון שנקדין נחלה בחולם לפני בה׳ אותיותיו ובט ונקוד שורק ומתג [illegible]
שנן נקבץ בבת ונחים ונקודי תחת כמו בעזבן יש פשטי יש קמץ [illegible] שירד להיות לקרא הקרא כי תכון לנס בשבת
ובבתמים תנועות נפתחים את פיא בשם נחים כמו ונקודה בחירק רנקוד נ׳ שנים של שיש כי שאר פב׳ נקודות של
ביט פשטי [illegible] שני נקוד נחים שלפניא שין ומחרונה של השיש שבנא כולו חירק אך בחולי אין להאן [illegible] כי
תלוי בנק׳ כין ואין לעורר פירוש בלפה ובינוט פשבן את נכוין כי כל פשם [illegible] אותיותיו ונקודו פס בסור ֶ נקודין
שיש בהלתו עם אֲשֶׁר יִקְטֹל. ומתג נכוין נחים נחים כי בינוס שני בוא תלוי [illegible] בספרא ומתג נחים [illegible]
בוא שבן ואין תלוי בוא כין כנג׳ נלפן נכוין כב׳ [illegible] נחים נחים ונקודת [illegible] בשורק נפט בנו שלוליקטו ו
ואמנם מה שקרא בשלבת פואת׳ פשבוע ובכל יום מיותר פשבוע נקרא כמה פסוקים [illegible]
[illegible] כי בינוס אל שכותב אונריתל פסולי נקרא שנה פסוקים ובינוס ב׳ שכותב ל׳ מן פחלי נקרא ז׳ פסוקים
[illegible] כל פ׳ פיוסם ופלן שני הקרא כו׳ פסוקים במנין נחים וכנגד צריך התיר לקח פסוקים לו עם פורנים שלפני
ונכוין כי פמקרא בוא פשוט ופורנים אחרונים ונישו שני שאנו תכוין לשט נחים שבוא שם בתבי [illegible]
הקרא כל פפרשה שבט הקרא ונל תרגום ביום פשטי וביום פשבן אין לצריך לקרוא כם [illegible]
[illegible] פפרשה כולם פיוט. ונכוין בה צריך פנל ולפי שם ביום פשבת [illegible] כל פשם שלבן צריך [illegible]
כולם וכנגד כי נם פורנים יש כונת בן רפפין כנג׳ כך שפט בספר [illegible] שבוא סור אחרונים [illegible]
[illegible] נוסח אחר יוני תפורת בוא זה, צריך לישן פשבוע ולקשט [illegible] שתפיס [illegible]
כי שם כן בוא בשבוע כמה יוני פ״פ ון פ״פ ולזה צריך לקרא ביום ראשון של פשבוע תפרשן בשבוע ו׳ פסוקים [illegible]
[illegible] שלתלוי יותר ויעשה בשבלו לגרן אונ׳ ויכוין שהיא נקודה בנקוד סגול — [illegible] הקרא ל׳ פסוקים [illegible]
[illegible] של תלוי יוצ׳ ונעשה בשבלו שהיא נקודה בשוא שנה ֵ יוצ׳ הקרא ל׳ פסוקים ותכוין [illegible] שלתלוי פ״פ ותכוין
בנקוד סגול ֶ יוס׳ ונכוין באונ׳ של חילוי יוי ונקרא ו׳ פסוקים ונעשה בשבלו [illegible] שבוא נקודה בקמץ ָ יוס׳ פ׳ ב
נקרא פ׳ פסוקים ונכוין באונ׳ של תלוי׳ אחרונה ונכוין שהיא נקודה בחירק ִ ושורק נקודתו [illegible]
ונכוין את אשר יבואו [illegible] של תלוי פפסוק אֵת אֲשֶׁר יְבִיאֵנִי וצריך [illegible] בקריאה ביום ולא [illegible]
ביום שני יקרא ביום [illegible] שני יקרא פ״ג פסוקים ויברך [illegible] פשם פנג׳ שבוא וְהַבָּנָה [illegible]
כי אותיות תלוי פיור שפם ו׳ תשבות [illegible] יכוין שפם אונ׳ נשאר [illegible] פנים [illegible] של [illegible]
בחירק של תלוי פשטי חירקשלפ שנה נְהִיָה ויכוין [illegible] אותיות פנים [illegible] ויאמר נחים [illegible]
נחים [illegible] בנקוד חירק [illegible] האותיות [illegible] בנקוד ו׳ בשורק כמה [illegible]
ונגוס [illegible] כשיקרא שבט הקרא ונל תרגום יכוין בשם נחים נקוד [illegible] בתלוי [illegible] פ״ג שי׳
בזה נחים

נ״ט

בזה נפיס ובשבן בשיטתו בפרשה תה: פתחן יכוין בשם בהיו באותן אחר אשר שרשם מאסים מגנב על אשר
ולקטו וְזָהָב וָכֶסֶף ועתן סבונה יפיס פרה פאותן שהוא׳ מסונף תן פתחן ויכוין אזן׳ עם נקודת חירק ואחב׳ מסונף
עם פתחן נקודת שוא ואחב׳ מסונף בנקוד סגל וכן עכ״ז עד שיקרא חמשים וגם מסונף כל ל׳ אותיות בנקוד פגא׳ ויכוין
נל׳ בכ׳ נפיס נפיס כל׳ שני בנקוד שורק של ולקטו ואח׳ שיקרא כ׳ תקרא ואז תרגם בנוס שני׳ לך לבין בטלה ואחר
בטלה אחר תמן ואם רצה לקרבן פה׳ אחר תמן פתחן צרי נפוא טוב מאד נס תצאען בקוררים כ׳ בוס שני׳ יכוין
בארורים של ונבו״ר שפס וו״ר וכ״פ ורב״ו ונ״פ וכולם נקודם בואו שורק הוועה ל׳ בעגן צריך לכוין לבינה מנחת ...
בעד פשוט שם פסוקים שבתלכון כאו שביאורם בה׳ לך לך רך   פט׳ נטל סור בשגן נפחרע ג

בתקום אחר תצאען שבוא סק כ״ו נ״ן יו״ר:	נסוא בסוד ברעם. הוועה ל׳ פזכרם צריך לכוין בש״ס של באתרך כא׳ כ׳ שם זה ג נקוד בשורק ואז כמו שידעת שבוא נקוד בוית. ביסוד ונבוין כי אוניון שורק הט אוניון קושר כי אנה תקשר כל פעולותה עי׳ היסוד ויקשרו דבר׳ תכמה כלף ק

קביעון סנורם תשלא לוגא נירם לבביאשם ולמנוטם נקבל פתשגם תלחוד נשוב לחלק פבלחוד ל׳ אחרים בריינא נוסחא
ויתרא ובקראו בנורה יכוין בשם כן אורבע בנקוד מלא שסוא בהם פנק הנרם ובביאנים הכהן בכ׳ בוינו של בתירך
ואל בתן כן נפם נ״ה נבכנפ׳ יכוין בכ׳ בוינן של בשורק ואל בנקוד לבאות נפם תיבר יסוד תלכתן ובקדלם יכוין בבויב
בחלי לטוס פעולם תה׳ נפתשבה יכוין בשם בנים בחלי׳ פסין ותלמוד בשם אדני עוד קביעות בנורם בכל יוסף
יחם פ׳ פשבוע לי׳ חלק ובכל יום חלם אל עם פרקנם של נ״ה ויכוין לול רזועי ל׳ ב׳   בתשמן שבה ולפניס ש
של נקורם במולם בסוד משונה לשחה לשחם ונשמה רוח ונפש ואחב׳ יקרא בביאנם ויכוין ל׳ לבם׳ רזועי
נפ: ועם פפירות נס כל אחב׳ יקרא בנוגם ויכוין ל׳ ביסוד לי׳ בתשען ובסויא ובנקודו ביסוד רזוע׳ נס׳ יכוין ל׳ פ
בתלכות שבעמק תזוע׳ בה׳ תלונה תכולם אחב׳ תתן תשנה ויכוין בתם שנת׳ נפעמן כי שבה סדרי תשנה פס
שיש לה נפם תשבה קצון רומק רזועי׳ נפם בשבה מתלבשין של שבה קצון שבה ולפי כה׳ פסדר שיקרא כף תכוין
וסדרם פוא כף סדר זרעים במסר ובעל״ז שבכות ביסוד ואחב׳ תלמוד שבתשכונה שבלם, כונה שובה לכוין
לשם בכל פשבוע תפוך קחלף ונ׳ ובכל יום ויום יקר שם תצלם בנקוד עצון כלו ויכירבו לתנו   יום אל נקוד
תנוּ תְנוּפָה תְּצַלֵּם יום ב׳ בנקוד לְךָ תְּצַלֵּם יום ג׳ בנקוד פַּתַּח תְּצַלֵּם יום ד׳ נקוד צֵרֵי תְּצַלֵּם יום ה׳ נקוד וְסֶגֹל תְּצַלֵּם
יום ו׳ נקוד וְחִלְבִּיָה תְּצַלֵּם אחב׳ בנוס שבן בערבין בנקוד פַּתַּח תְּצַלֵּם ובבקר ובבֹקר בנקוד וּלְבוֹנָה תְּצַלֵּם ותנחה בנקוד
לָבָה תְּצַלֵּם:

כונת המצוה רעתצאון אתלתן ביום בעגן נליה אנחנו בנונים תזון ותנה שמע׳ אדם דב׳ לפניו נוהגן ל׳ בעולם בסך
פתחן צריך לאוהרם באמתה נכולם כי אגו נבאים פבונים ולאלדינן ואז נכ׳ תחשבן ל׳ בעל׳ בצאצו בארצם
צריך לזכור תונט עצבון וראנה כלב על פתרבן ט אז בינם אפלק בשטוב באותן אחר נבוה נכלל׳ יום כלל ולו כיום
ובלם בשם תאכל שבם היבור בנים אדנ׳ אף עדוי כפונה פם בכבה יכון כי בעד תון פעלאבם יכרו לטוב נפיס
בכם כל בבמיבות שבם אבינו ובה׳ הי תדבר ונס ה׳ בלע תדבר ובוחח ודומם וכל בה׳ לו יש בחיין פעלאב׳ וצריך פארם
לפעלותיו בנה

ב׳

כי עשינו לעיל מגדל בגובה אר״ס נגד המלבן וקראנו לזה הנקודה שנמצא כנגדו כי המלבן הוא כל שלמות שנמצא ,
עכשיו כי המלבן משרביא הוא הנקודה כנגד ואמרו אשר על כלם שם ויונק משם ואומרין כמו שעקרים מהם השרי״א
אמת, ומתה יוצאים משם ומוצאו׳ עמהם שבע, ונמצאין לשעורין כלם נכפר ידענו כי זה המתלע פירש אמר ה
הנקודה הוא כבר נתן לבר ולכן נ׳ באשרונה שבו לבד׳ אינם הוא נפש הנקודה שם עמהם לעולם כי שעמם ששבעה ב
בסור עמך נ׳ המלבן הוא כבנקה עמת מאמרו׳ במה כבר סוף ולכן אמר עלין סוף עולם נ׳ המלבן עמהם
לעם וכבר עלה מנין שלשה שהוא בראש שלה ויונק נ׳ המלבן ועולם נמצא לצרך שיעלו נב׳ שלשה׳ שמשם יונק ר
כן ככך נ׳ באשרונה שלה ואמרו שעלה כלם מה הם יורדים ומבואין עמהם שבע נמצו וזהו כהנזא להם ולצריך לבאן
באמנה׳ של המלוא ולעשרו לו בריות המקוימה נבראה ונעשו כי צריך לבאן בם בהשגת האמת הנה שהיא ה׳ ע
שלמה שלהמלוא היא המלואה לו אמנה והמלבן עמהם להן וזהו המלוא ה׳ מולא ונהר מלוא להם שני כולם
שם נ׳ הנין נפש נ׳ זמנו והמלואים מן האדם בעליונה שהיא הבינה עד כונה אמרנו נ׳ עמה והיא לבאן ב
באמנה׳ שלהמלוא לו ה׳ תנאים והיא המלבן כי אמר קצתם חזון מלשון נ׳ היא המלואים להם לו בנתנו׳ וזהו
המלוא ה׳ מלוא להם מן האדם בנתנונה שהיא מלבן ולכן צריך לפרש אמנה׳ של המלוא כלו היא המולאן בב׳
אמרנו בב׳ בעד ב׳ באמנה הנ״ל בבינה ועל המלבן, כונה נשין ירים כי בלא כל אצלה היא בעולם הנשים אצלה
שפ׳א בנונא הנשרבים בנו׳ אחד שבעה עשים   כאשר לנקמו שבע מן הבינה נבוא אנכי שהוא בנ׳
לבנים את שלה בנשים ענ׳ שם תנ׳ לו בינה לקבל משם ונמנה׳ בנו הנו נ׳ ירים כי נם יו׳ הנאמנו כי כן כך
בינה המנהרה ומעולם ולמעלה מה שכוללים לעולם ונשמות בירים שם תנה נ׳ ירים לו שם לו לסקו נב׳ בינתן ונלוע
שלהם כנזו במוכסם כנזו בשמאל פנים יור פא ואז פא במאמר בריתה אותן וזהו על נשין ירים כי נשין נב׳
הנקבה כמו ניעשו וינשאם שהוא הנקבה תנשים לזכר ולכן ביר של מאמר הוא שם מה שנזכרה ולמי ו
שאמרנו שלזכרה שם בינורים להשפיע לו פנים לכן צריך לבאן נ׳ בבן של עני שהוא בנקמו שהוא על
אמרנו שלמה ולפי שנשים הוא מלבן משם המקבל רק מאמרו בינה לכן עם עני ה׳ ולכן דעתו קלה כי נני׳
וקל בם עד עליון להשרו בנשים הכבוש והאמרנו של זכרה שהוא בן ידעו הנקבה שבם שנים ולכן אמרו
שהוא בה׳ של עני נ׳ הבין כי כבר ידענו כי כל המלאכ׳ יונק מן לאמרו בירים ולכן אנו צריכים לרחק בירים
ולהשלים לו בינה ועני כך לא ימצא הקטנות שבנשים המס וזהו עני ולכן צריך באמת לבני׳ בירים
בין הברכה ונאמנו סוד הברכה והשלם הבינה מעולין שתרין שהוא סלם אמרינן הקטנות לבאר מה
והמלבושין עני׳ ולכם לברכה לבינה אף בין הבינה נבראה בין והמלאכ לציך לבאן הרלה בשנרהם
יו׳ יותן לעורות בנ׳ של יר יותן ונב׳ על יר שהם ואתה בשמש הב׳ ירות יותר וכאשר נרתן יו׳ יותן ונלה
בנ׳ עלמא כי יו׳ המעלה ונפש ב׳ ירות ונב׳ ה׳ יו׳ בנ׳ כח׳ והבחינה נבין במלו׳ במלו׳ של עני שהוא בחסר
נפש כח׳

כח

[illegible] ובגמרין [illegible] ובתוספות [illegible]
[illegible]
צריך לברך [illegible] בברכה [illegible] צריך לברך [illegible] צריך לברך בברכה [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] בברכה [illegible] ברכה [illegible]
[illegible]
[illegible] וברכה [illegible]
[illegible] ברכה [illegible]
[illegible] ברכה [illegible] ברוך [illegible]
ברוך [illegible] צריך לברך [illegible]
[illegible] ברוך [illegible] בברכה [illegible] ברוך [illegible]
[illegible] ברוך [illegible]
[illegible] ברוך [illegible] בברכה [illegible] בברוך [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ור׳ יוחנן היה שוה רלב״ שפט מבטל מעלין עם נ׳ אביה בנ׳ פס ל׳ יוחנן ונעסנה פטבק״ עצב פרי בארע בו
בארוך באור שבל ונעב מה עושים ככת כי שבל ברכתה ונעב בביבה, והתזנר עתה לכוון עצם כיבעו ס
סור כה׳ אשׁר הלב הולך וצריך לכוין כי אמרי שהנעררכת היסור שלו ושלה עגם הכל נתבבה בחר בסור שלם ונעב
עגם יסור שלם אשר כתרע כי רכורא ענין ראש ומקבא אשר אמה׳ נמשך הזהנע לפתלתן שבה שהיא נעשרן
היסור סור בבשר נאות של היסור כגון עשרה ואין יולא בזהנע לשט ועשרה זו ענין נוב כי שט נ׳ תי׳ ונעשה
ראסים שעלם נוב נגע בבחנמה׳ מסר׳ שנזגת ליה מן הזכר וכבר ידען כי הפ׳ נבורין שלם פס עכלאת
בעשרן היסור שלם שהיא הותלתן שלם נפט ענין הורך לפי כה׳ נבזרות שלה הסתן המסר ער פור ולכן
ענין הורך נפס תנתבריס אמה׳ בעשרה היסור שלם לו צריך לכוין כי עגם יצא שמע זב להוץ ונפנים לו
תקיפתן של הוותן כזנו׳ הענין סניה נזפר סור אשר תבה סורך על פשהט ולא בשמים רק על כי הוא פסור ת
התקפתן של השמים שהוא זנו׳ נכונע שטזב הוא שכבר ידען כי כל הותן פס יוחנן עב׳ סנ׳ תה׳ בן וצריך
לכוון כלם בשט פאחרון כי עהם זנו׳ ינעם תאוה וענין בו לצריך לכוין בשט בן שבו לעשות שיפים הנ׳ ברוך
עט הל׳ אונינן שהם רלב׳ כנזכר ל׳ הפין של בן זה בלשר דור׳ וזו כל פ׳ ונ׳ בנ׳ מב הרי כה׳ חב פט קסת יור
בנ׳ ב ואנן ד׳ בבור ב ווין פט לב ועט קסת פרי תאויט וניבון ו׳ הט יב׳ ונתזנר ונקת פר׳ הפין כבשוטן שבם
ב׳ פט לב׳ ועט ל׳ פרי רלב׳ כמון ברוך עטפל׳ אונין ברכה ראשונה של ברכת המזון נאמר כי לו אין ונכוין
להשטנע מסור לו שהוא עולם הראשון ענין מון ויש בו נזת לו כבור ועל פא׳ נשט הואל שרי אמה׳ לו
שני בעולם פשב והוא לו הניה והואסור זן וזפו מה שנכוין להמשיך אותו הם בעולם הזה שהוא יצברה נשם
הוא סור הניה ונכוין בבאת לו הניה ניבים לו זן והמברכה בשאוכל צריך שיכוין שימשט לב׳ נריבו׳ המברכים
בברכו׳ נשן הוא רבה׳ נקסל שפט אחרונים של שטסף ואחרונים שלשט עב׳ כי הפין טוחן בחיבור אבא ואם
שהסור רבה׳ נקסו איסור לו נשקמאן נמשוניכם כמו שבארו׳ כי המוכל מברר הקרנשם נהפסולן בבחב ל
להשה ולכן ראוי שלא לעבבו ענין כי פס הקלפות נפט שיקון הנחש מתש יוגף תשקון ענין ובונה זו תהיה
לאורש הנוסבה באור בנשון יריט והוא כי הכוין ברה שידען כי נתלה בעת שנאכל יוכל היו מון באקום
רישא ונה׳ בתקוט הזרנשן ויסור תקוש ענין ואחה׳ נעשו נ׳ חומן ואז נעשו חבר ונזיוחנן ר׳
זרועתן וענין ונה׳ ב׳ ירפט ואתם נהנה אנה תונבים ידים הנר הראש בהשונות לונעלם לו מרענן יר ס
המזקה בשחל לו כולו בתופשז כולו יר כחה באמצע תה׳ יפוס יוד הא ואו הא ונתו שבן נבוק ברכה זו ונעמר
ענך לנש׳ רעב כי הנה ראוי לכוין להסנכל כי אין בכל אבריט שיוכל לו כי עטרם ככה בנ׳ ני כמו פירט נסרנלים
שחט עשר אלבשון אך רעב כי הנה אמ׳ הוא כלונה׳ רישין נרישא שלאה אין כח נשסר כל נעט היו נתם
בשם ענין

115

מב

האנ"ס אף כי באמן אחרון יש קצת נ"ל אמנם זכרונות נרדפים לא מצאתי בפנן דק זמן [illegible] כי הסוד אמן ר'
ינון נין [illegible] ב' יוצין שבאמן א' שהם ב' זכרונות [illegible] נין יכוין וכשהם בהעלם אמת כי אם לצרוך לפרטי
זכרונות [illegible] ולא [illegible] לא [illegible] [illegible] פרטי ב' תקונים [illegible] וכמו הרין [illegible] [illegible] באמת
ואיתא פרי' [illegible] בזכרונות [illegible] ב' תקונים שבכללו בסוד [illegible] בלא במקום [illegible] ולכן [illegible] כל זרוע
וצריך בסוד ב' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] זה והנה צריך לסגנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ונכוין [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לפעולה [illegible] [illegible] [illegible] צריך [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ב
בכל נברכו [illegible] וברכו [illegible] נכוין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שיוכל [illegible] [illegible] כי ב' [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברוך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה בכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה [illegible] בורא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בסוד [illegible] [illegible] בסוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אשר [illegible] [illegible] [illegible] ברכת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] :

[illegible] [illegible] לברכת המזון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברכת המזון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברכה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] המזון [illegible] [illegible] ברכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ברכת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
צריך לכוין בברכת המזון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יכוין בברכת המזון [illegible] [illegible]
ולכן צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] צריך לכוין
[illegible]

מק

קטנן נסורס הוא כב׳ אוניין מתרגנין פניס של ים והם בני יא והענין הוא מהם שפורענין כי יא סימני הקטנות הם
מחורים שלתעלה אדרו בגן חינן החלאמה בטולט נירדו מחורים דאמרו נמי׳ בתקנת זקן שבסוף מתרגנין נפש סוד
ב׳ אוניין וה׳ שלהם ואמנם כלזה הוא בכלל אין ולכן נמצא כי בתקנת אינו רק לזקן ולא באבות נמי ולכן אוניין יצחק וישראל
פט יא כנגד פנה׳ שיסולקו הלפס יא נמצאין הקרנים שבהם ויעלו לתעלה בתקנת הקרים נתנו יצחק וישראל פס יא׳ כנגד
ואמנם בבר בירנא כי מלאון הקרים להעלן בעלמון וכבר ידעת כי כל עליה הוא בסוד מ״ב של כי נרדין שבפסוק א
אומרים בעולם ונעלין אוני ואמנם לכן כלון הקרים מ״ב עבין וכבר ידעת כמ״ש הקרים כך הוא כונות כמבואר לעיל
אצלנו כי הקרים פורו יכוין בשם מ״ב היא מפויה של לבין כור ונמצא כי שם מ״ב של כונת הקרים אשר שם מ״ב אשר ב
נרצו אצלנו רק שם מ״ב של הויה כל א׳ מהם חקוהו פלא ב׳ אוניין הניס בבחי׳ א׳ ונמצא אוניין של המילוי בחי׳ ב׳ מ״ב בחי׳
כמ אוניין מילוי המילוי הה מ״ב כן בחי׳ ולכן יצחק וישראל שמים רבוא הסוד עבון מגדה כ׳ אוניין השם בפורנסין נאז
ענין ממון הכוך אמה יש עשרה נינן שהם לו כנגדו ד׳ בלא ברשתיה ניאליף מלכותיה ניצמח פורקניה ויקרב
משיחיה והם כנגד המילוי ואין לריך לענין ממון מה ממון יהא שמיה רבא עד עלמיא הם כ״ח עבון כנגד מילוי המילוי
ואז עונין אמן כנגד אמרן נם באני לבון כי הוא נקבא כסוד הקרים הוא לפכוונים הקליפין כנז׳ בנוסח כ׳ נוכח הנה
דאני שנדע כי כל אמן כלולים פט מסוד המוחין דקטנות שהם סוד לקף כמבואר אצלינו הנה פס נ׳ מוחין בנה׳ דאי וכ׳
בנה׳ דאבא והם נ׳ מוחין והם ו׳ לקף ונבה המוחין הפי׳ ינקף והם המלוני לכן דאני לנקן מוחין לו שהמשיך המוחין לו ו
דנלון כרי שיסרו וישבנו המילוני והנה פט המוחין חלובשי בנה׳ דא׳ כנז׳ נפט סוד נ׳ אפים כי כל נ׳ אפים באימא בודע
ואמנם המוחין דנלון אז פט נה׳ דאי׳ בסוד נ׳ חלוקי׳ ירכין שבין הפין שהם בנה׳ הנו ואמנם הקטנות אינו רק חלוקי׳ לבד
שהם קה׳ קל קסב ואמנם נעלה מן המבחרי׳ נה׳ דאי׳ שהם כאשונ׳ יותר ואמנם אומרים יצחק שהם אוניין המ״ב של מב
הנז׳ בנה׳ שלב מהיה והם נה׳ דאי׳ דקטנות שבס ג׳ חלוקים כאמרים שבס שלב כנז׳ וכו׳ מן לוקח׳ שמהם כלון דאמיא
עצמונה עז׳ ונהו סוד המוחין דגבורה זה אמנם המוחין דנלון דקטנות נפט בסוד לקף רק שבס לוקחי׳ האורה כנז׳
דאני שבס פלא כנגדו כי ילדים האורות חנני׳ דאי׳ ונמנרכת המוחין נז׳ כמו ברכותא אמנם ואמסור הלוך מביא ש
שבוא של בנסו כמבואר אצלנו בנחירה בסוד הלף עוזר ונפשיע ממון נשם זה הוא בני׳ כל כמסור זה עם המלכות
לה ונמיה כי מינה לנקחן רק המילוי לבר ונהו סוד יצחק נז׳ כל ע׳ לרבונא וכל לנקבא ולפי שאנו נמציאים כל לנקבא
שהוא מלוך מהיה כנז׳ מה הוא כרבונא שברכותא יפים בשם אפים מהם ונהו סוד זה שבינאר׳ בסור הנז׳ שבס נ׳ חלוקי׳
שעולי׳ שלב ומהיה עצמו משוט ואינו מתפשט כעצם כי מוחין לו לרבונא ודעוק דקטנות שינקו ויהיו מוחין של נלון ונם כי
המוחין דקטנות הם נב׳ ינקו ונהו יצחק מהו שנבא׳ בתלן שמיה רבא ואמנם אנו נמצאים נה׳ דאבא באחרונה והענין וישראל כמבואר א
אצלנו כי כל קדש בחכמה כנז׳ בזוהר והענין כי כל קדש הוא המוחין ולכן אין להקטנן אם נרא׳ הלך קדש בזה׳ או בהלבון אצל
שכל קדש הוא בחכמה אף הוא בסוד המוחין שבהם ואמנם הנה בוא עלמא אריכא כנז׳ בזוהר נשלו אנו אומרי׳ ומגדל
כנז׳ ובנגד מבא אנו אומרי׳ וישראל אמנם הנה׳ דאבא הם ה׳ חסדים׳ והלובשי׳ בנה׳ דאי׳ ואין עליהם היסוד דאבא לברוב
היסוד דאי׳ קצר ושל אבא אריך ולכן אין אנו מזכירי׳ שנים רק היסוד של אבא לבד ונמצאו כי במכוסין אין שום אחיזה ואמנם
שם היסוד הוא שדי כנגדו ושדי במילויו הוא בני׳ ישראל הם שדי והוא יסוד דאבא מ״ב שמים רבא פי׳ כי הוא נה׳ דאבא
כי המוחין

BIBLIOTECA NACIONAL DE MADRID

173

ונעשה א׳ וכאשר פנ׳ רגן עולים בערב נעשין א׳ וכאשר כנ׳ ירחבן עולים בגן נעשה א׳ לבן פשוטות כל זכו מנה אחר נשאר אחר ולי כבתוך
ישראל נאמנה אנריעף סוד שרב מה ענינו כעכו זה ירש על המולכין שהוא עולה ומעולין כי נחלה בי׳ סוד ש׳ רשרה שרש וס׳ שלמעבר
שהם סו נה׳ וכל הדבר אשר לו נעשה בה תוכן בשבן נאז מצרין מתב וסיא סוד ל׳ עמה שביא כל רשרה טו נחלה בסוד ט׳ שהם רה׳ ועוה ם
בסוד ל׳ שהוא עם המולכין נס סוד ל׳ של שליין המולכין נס באחור רגן ונאז ישלה מרוה נה׳ כהת ואמנם כל כמ׳ שעורין ולב׳ שישלגוביסור
כימא שפם פתוטן לכן פה ל׳ זו שיש בה באי נגרם לאוני אמור שלאנו׳ שענשיסמאוני היאם שלאוגה הל׳ ואתב נעשין ב׳ כי מנעכבן מחנו ומצ
דה סוד פענ׳ שבנוך כל נבוא בל ל׳ אמן ספרי איך עולה תן לו׳ נאר לה׳ אך בקליבון למסוך כי בם׳ אוגן שקר וכלתה שבולבים מנמעטים
כחו שבבא׳ והענין כי אוגין שרם ועיקר הכל א׳ כך שפם שלא בסכרן כי שרה סולבן נכבם ושקר כולבת ומנמעטן נבנה אונה׳ ואנה
ן בכל א׳ בכן ממעט נקראונ׳ ואנו ל׳ בכל א׳ ונגם נבאר פעין כי כבר בארנו כי אחיות בתלויים בס רנב׳ להיותו לבד מונמא
ונבה בארנו כי בקליפון שולטים כנה׳ בעוונותינו וסיא סוד עלל ש׳ של שקר ואמב מה עונש זאן בקליפה לנקמן אנו שיבור שלהחלבות
לעצמה ונבנה ביא סוד ל׳ כנודע כל ל׳ ביא פקרנשה ואון ל׳ היא הקליפה ונבנה כל לוקמן אונה ל׳ שביא בעיבור תוך פה שלבחלבן ואחבר׳
באגן ל׳ שלה׳ ולא רי זה לא שמגשטן אונה בסוד רנל׳ אוגן ק׳ שמתהפך עמו בסוד קליפן נחש ברוך של עקבו ואז נעשין קץ כי קליפ׳
ביא בקוק במגמרם וזכו אותיות ש״ק מן שקר ואמב קבה ברחמיו מוזרליקה אונה מהנה נחזרת להיות ל׳ כאותיות וביא מנמעטן
כנז׳ והנה כנמה בעין שקר אשרם כי בכל א׳ ואמנם כי קליפות עיקר אמיזנש היא בסוד לא בעלם ולזה אחר שקר איגלו רגליה מ׳ כי
ע׳ איגלו אמיזה בבהרגליה שהם נה׳ כך בכל א׳ שבוא בסוד וזכו כל ביום רוב ולכן בלק בהמשי פיה בהרבן ומסור נבבקרבם נזכו
סוד וסוד נהסך על למשחין אך בבנת אין בו נגיעה לקליפות בכן שקר ולזה אמר ונס נצת ישראל לא שקר נבכן זה ולכן אותק׳ של ש
שקר אין בוכך רגל א׳ שהוא כנגד סוד שלוקחה. ועוד נדבר בקטן שבן בשרה ואמב בבנרגע כי נחלה אנו יוצאים לבסרה מ׳ כי בלאם בחינ׳
הם א׳ בחינן בכשמון שבם סנומין כל בעולמות וא׳ בחילונות שבם ספ׳ בלון וכמלאכים ואמנם אנחנו תולים נ׳ ראשונות של עשר בעשיר׳
שביצרה ובם נק׳ כבו שבמאמר פכולה׳ ואמב אנא תולים אן בשבעה ותוגונן אלנו ע׳ שם אבניהן שביצרה וכל בם ל׳ קטון שבמאמר
זה ואמב כשאומרים ל׳ ואבולשה נוין כנ׳ שהוא שם י״ה לעלון ולבלו עמהם אן בתנחיות שבם בנשמות ע׳ שם זה אמב נק׳ באי כלה
להעלון נ׳ ראשונות ויצירה בעשיריה דבריאה וכל תחתונות נו׳ אותיות אהיה יבו שם הב׳ שבבריאה ואמב נ׳ ראשונות דבריאה דעשריה
דאצלון בוין עם להורה שהוא נק׳ באי כלה ונבו ואמב ז׳ תחתונות ע׳ שם תב של תלוי סבין שבאצלות וזכו לה׳ טוב לפורות לב׳ שני שהוא
קון כנגן שליחל ה׳ מרבר קרש שבם רא׳ רה׳ קון להעלות נבררה קון עמה
ע״כ ענ׳ אחר שבבנגן בממש קורם שנספו נבין כי בתקוה בנא שם אהיה דפבין בעולה קבם ובוא תקוה כי שם מתקבלים כל ש
שמר אהיה עלונים אתב תבין למה סיף בו סנהל בעלון וביא סוד ל׳ בויות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן ול׳ אהיה דיודין ובבן והרין כי כשפש
כמשנטס — נשבשרה אותיות בכל שם מהם ברו׳ יודין שבשבעה שמות על ספ ל׳ שמות של שבת בסוד ל׳ אותיות אהיה יבו בנו׳ ברוח בה׳ יוד
וצריך לבין כי כמשנט׳ יש בהם ל׳ אותיות דיודין אך תבין בבם בהלואם נב׳ ועם בלון ח׳ יודין עכתן ברי בהל ואמב תבין לבלו בלות
דיודין בעצמם ובבלותם כנז׳ שבם ב׳ כולים והצרבם עם נהלוים תים ברי שתושבן בתוט בתקוה אתב תבין כלה יה׳ בלבבו
שבן ובוא כי פוא ח׳ שתוה בנ׳ שבסל בויות ולי אהיה ובשט׳ס יש בהם ל׳ אותיות וביא אות של לבבו שבן וכאשר תוסיף עליהם ב׳ כולים
שבם בלון סו׳ שתוה עם שם יה בולב׳ בתין כבור כבור נל נכאשר בתנה כל סב׳ שתות לבול כהוסברם עלו שבן שבם לב׳ נונה
ניאם פכלם בהל שבן וכאשר העלה מבעמים האמר את דשים חטות כולך עוד כוונה מהרדע כי צריך טבול מהרה. בנר חולוטבלה מהרה
לכבוד שבת לקבל תוספת שבן בראשונה ותין לה בה בבבין שהוא מקוה נבשמים תבין לשתוה אהיה יבו ולה׳ שתות שלבם שבם סוד שבה ותבין כ׳
בכל כז׳ שתות יש ט׳ יודין ברי תמשי׳ וב׳ שמות עצמן יהו׳ אהיה שהוא מב׳ בריבתל בנ׳ תים ונבשליך מן הטבילה יכוון לד׳ בויות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן
ול׳ אהיה דיודין ובבן נסבין שבם בנ׳ תנה ועשה לנברי הרמז, שהוא יה ברי שבה כי סוד שבה עליון רצון דאבא וגו׳ ואז כל יסור פה
ונבקר

וכוון לחבר כלם בחיבור א':

ענין הנקודות שבשם ד' נקודות וכו' ... [illegible] בכל ברכה וכו' ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

נפ'

[illegible]

בשכמל"ו

כתשובתן הריקנא קריסא ומעתה שאין כעשי׳ יהל לגלגל עד התחלה שהי עתה וכוין להוריד השמש הקרוב ראשון מתחלה
שבריקנא והקרוב בִּ המאמרן שבונקדוש נ״הן היסוד שהו וגלג׳ קרשונלו הם כהם נעשכן מן הנ׳ הנ׳ ומההכל על סדר כל ה
הקרושון ונכה מה שאין מנחרי׳ לרקע בשבן נר״ה הטעמי הנא כי כבה במרע כי ביום השבן כי מ[illegible] לו ונמצא שהיו עולה
[illegible] היא עולה לו ולכן כין גנה היא לריכה לגלגל הנ׳ לזוון אבא ומ׳ ונבה סון אנו עתה ולכן בהקוס כון אית
לנקת׳ לפנ׳ לרוק׳ תשב וינסה כוד לגלגל נט הם נעתה כנר הנ׳ ונבנו יש נ׳ הח׳ על אותה נה׳ קרושעם שט כאשר אנו אומר׳
ועל הנוחים יקרישו אנשה בֵּ בבח׳ על הלריקה שהם בהקוס הנך שבשין הגלגל עכתה עד בשבן נח״ה יש ההעלה נעשון ו
והואכי היא מחשיש בה בח׳ נן ותלכות יחד כי היא ינרשן חקוחו אחר שיגע לחעלה בחלא קריסא באנוך הלאם שהיות
רא״ לנן בהקוס כאכבו כמרע שם [illegible] יחד [illegible] הלא כי בה״ה עולה לפינה השונהשן בבכר אחא עהיו אנ׳
אנה לריכה של לנקרה הנ׳ לריקה לו כי כבר יש שם השאונה הנך עלמא לגלגל הנ׳ ,ואחנם שעשולה כלהשבת בסר ה
השהיעון ונך שהיש [illegible] כי לא הם ים׳ [illegible] נ׳ [illegible] ונ׳ ואחנם נ׳ הס׳ שאין הם והיכל קם׳ נושם היכלן אחרות
יש נ׳ הס׳ אחרען עד היסוד ונשאר הגלגן בלע היל והיא יורד לנוטה בהיכל קם שלהיב [illegible] לנוונדלו׳ והיכל קם
דברי׳ נ׳ ותלכות [illegible] בהיכל קם ריבה וכן כולא בזה ,אבל [illegible] שבן [illegible] כי היכל קם [illegible] [illegible] ותנסה חמש [illegible] עבדו
ואז נשארים ז׳ ספירון לבד וכן [illegible] היכל קם ריבי [illegible] לבריאה חמש ונשאר׳ ז׳ ספירון לבד [illegible] [illegible] היכלן כי [illegible] ב
בהיכל על [illegible] [illegible] כי [illegible] ז׳ היכלן [illegible] וכן [illegible] וכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ז׳ לבד כנ׳ בח׳ [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] ולכן [illegible] [illegible] ז׳ : כמה שאמרנו שצריך לומר ניפ׳ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הסור [illegible] [illegible] ונריך לבנין כי שם [illegible] דיוקן הוא [illegible] [illegible] וכן [illegible] עם [illegible] [illegible]
[illegible] אך אין צריך לומר [illegible] [illegible] ניפ׳ [illegible] ולא כל [illegible] ,[illegible] שבן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יש שם בן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] סוד ז׳ קוון שם [illegible] [illegible] אשר הוא [illegible] מן אבא ואי׳ [illegible] שם בן [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ואחנם סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כשנאמר ניפ׳ [illegible] [illegible] [illegible] שצריך לבנין [illegible] דיוקן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הראשונים

ומחשבה ובכל מעשיו והיה לסוד ונסתר [illegible]
[illegible] ונסתר [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב

[illegible]

במזמר

ובתחלה סבו לה״ בנפלים עד נפבו לראשונה ועד ל׳ קולן ל׳ ותקונן כמו שנמצא שם ואח״כ. ועלה [illegible] לבריאה לראשונה
עד נ׳ [illegible] כלה ואח״כ ל׳ ותקונן עד [illegible] כמבואר שם ואח״כ [illegible] בבריאה לאצילות עד [illegible] כמו שבארנו ב
[illegible] שבן [illegible] כונתו, אח״כ על שם [illegible] ונבון שבכל [illegible] יש [illegible], אח״כ [illegible] בבריאה [illegible]
[illegible] בכל [illegible] ואח״כ [illegible] בכל [illegible]
כי סוד׳ [illegible] שהוא [illegible], אח״כ [illegible] כל [illegible] ואנן [illegible] כמו שפי׳ [illegible]
שבן [illegible] צריך [illegible] צריך [illegible] רק [illegible] ב
[illegible] רק [illegible] אשר [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי כל [illegible] של [illegible] כי [illegible]
[illegible]
פ״א [illegible] אשר [illegible] כי הוא [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] שבן [illegible] אח״כ [illegible]
[illegible] שבן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] ואח״כ [illegible] כי [illegible]
כי בכל [illegible] ואח״כ [illegible] מן [illegible] סוד [illegible] סוד
[illegible] כי [illegible] מן [illegible] כל [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] כל [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] סוד [illegible] אשר [illegible] סוד [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]
כי כל [illegible] אשר [illegible]
[illegible] ואח״כ [illegible] סוד [illegible]
שהוא סוד [illegible] כי [illegible] מן [illegible]
[illegible] שהוא [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] סוד שבן [illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] שהוא [illegible] ואח״כ [illegible]
[illegible]

בנקודותיה נשמע עד כנגד המחשבה, והנה עתה אמנם שאלו ר' ראשונות דעשיה בי"ע בסוד פרצוף שבוא חכמה בלתי בינה
בסוד מ"ן ביסוד עתיק הפנימי שבמחשבה [illegible] הם שלא פסק ט' הויות ס' ירדו בשבת ופנו כאחד שירדו שם ב' בינה
וכן בהוד ירדו ב' פנים מה ופנים כאחד שירדו ב' פנימיות ונפסק ירדו ב' הויות כן ופנים כאחד שירדו ב' פנים [illegible] ו
ואמנם עד עתה הכלל יכולת להשיג באופן אחר [illegible] בספירות זה בסוד קדש, והוא [illegible]
הוא [illegible] שעם [illegible] שהוא במל' ואמנם [illegible] שם [illegible] שבמל' ומוריד אותן בשבת [illegible]
ואז [illegible] ירד בהוד [illegible] ואז שם [illegible] שם בן [illegible] [illegible]
[illegible] בסוד [illegible] לב' [illegible] שהוא במל' [illegible] שלא [illegible] ונראה כי [illegible]
[illegible] ונשאר [illegible] [illegible] להמשיך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בספירות קדש כי הוא [illegible] [illegible] שם [illegible] קדש בסוד [illegible] [illegible] קדש [illegible]
בספירות קדש, ואמנם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בסוד [illegible]
וירד עד העשיה במחשבה שבו [illegible] בשבת [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] ומאור [illegible]
[illegible] ביסוד העליון [illegible] [illegible] ירד [illegible] [illegible] בעשיה, [illegible] [illegible] ביסוד
[illegible] ולא מן היסוד [illegible] ואמנם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] העליון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] העליון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ביסוד [illegible] מן אור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ביסוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ביסוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

דאכלין הוא פשוטה באורך בז׳ וזה הנשים כי שיכלו לעלות להעלה מהדרכים ואין פה עולים עי׳ שם הב שסיבה נכבד
ידעו כי שם הב שסיבה הוא שם אבינהם נס׳ ידעו כי שם הב׳ לס פט ז׳ שהעתה אסר עברו לכון ומהמש יש בשהה להם וכם
ז׳ פנין בראשונה בעקור סנין במסר כנגד ולכן כל פכוונת פלג ראוי לכוין בפה עם ונכון פסדר שלפם קול׳ על פניו נכוין ב
בכל הראשון שהוא אמן במסר ונכנקולה׳ על האיש נכוין כי בכל זה הוא אמון ואמונה של אלוי מה כלא נכוין כי שם זה
בינרה הוא אבינהם ונכוין במחשבתו שהוא הפניה פנה כאן בבנ׳ קול׳ כי פיה פניה נקורה בשנול ונכוין נב׳ כי בפל פנ׳
הוא סוד במסר המקוש בספי׳ מסר רעו׳ ונכוין כי ע׳ האורות כל עולה סם במסר שלשים קול ה׳ בכח שנין כתה וא ב
פנברה כנשים בעולה עם נכוין בסם בשנה שהוא במסר שבנברון רעו׳ והוא אין ל׳ אין שנה של אלוי מה ונכוין
בשם קדוש שין ונשתכוין כי פניה זו נקורה בשבא קול׳ בפרר הוא פנק כנשים ונכוין למסר שבעל רעו׳ והואפבל פנ׳
ופיה אותם על אות שלשין של אלוי שם מה׳ והוא שם ע״ב יכ״ש ונבה פניה זו נקורה בחולם קול ה׳ שובר אדנים הוא שלם
כנשים ונכוין לשלם שבשלם של רעו׳ רעש׳ והוא פבל ל׳ והוא אין א׳ אין ב׳ של אלוי מה׳ והוא שם כוז״ו והפניה בנקו׳
חירק קול׳ ה׳ חלב הוא פבנר כנשים ונכוין במסר שבבור רעו׳ רעש׳ והוא פבל ס״ב והוא אין א׳ אין ב׳ של אלוי מה והוא
שם מק״ב טנ״ע והפניה בקבוץ ואין ל׳ התחושין כאלוי מה קול׳ יתל מדבר הוא בסוד שבנשים ונכוין לאלות
קבוץ במסרי׳ שבסוד רעו׳ רעש׳ והוא פבל פ״ה ואין א׳ שישין כאלוי שם מ״ה והוא שם י״ל מז״ם והפניה נקורה בואו
שורק קול ה׳ יהול אילון תלמוד כנשים ונכוין לבלול ה׳ מסר׳ שבשנורה כיסוד רעו׳ רעש׳ והוא פבל פ״ה והוא מלון פשפה
אוחז כאלוי שם מ״ה ונבו שם שקלון והפניה בעקור צבאות ואמנם עין בסוד לו׳ פי שם נקבא כלו׳ לבנו׳
נשם בימרה כי אוחין שם הב׳ פנ׳ ראוי לחלם כל אין ואין מפט להם מלך כנ׳ שם נוגע לכיף לכוין נב׳ ונ״ה ובשני עולים
באחרון של שם הב׳ הכוין לכלול כל הז׳ שהון כי הוא כנגד אלפה ובלם נבלוים בו בין של קול ה׳ שלפניו נכוין כי הם בניו
קמה והואשם לתלא נשם ל הוא במסר נס ל ב׳ כמוד כל פבבור הפנים פרי ב׳ ל במקום זה נט הכוין כי פרעים שלה שכב
דינן הפנים ה׳ של שם רבים כן אותן פרעו׳ והוא סוד כה׳ שבה׳ שבספירין דינין לפרעים ה׳ יעל הבל רבים כן אותן הדש כמו׳
כנודע ונם נאמן עי׳ ב׳ שהון ל כהונו׳ בזה במקום כנ׳ ונורב שבה ל פם פאי׳ ובהוא אולם ורחל קול ה׳ בכח כן ים שפם
פניה לפני קולה׳ בסדר כן נב׳ ים פניה לפני קול ה׳ יחל מדבר רה בנ׳ מן יחל ה׳ מדבר קדש נב׳ כן בנ׳ מן נכבר כאמרו שנולים
פנימים שלמן נבל שירדו בקליפות עם עולים ל פקדושה להכלל שב סן פל מה׳ נכוין לעלות עד פנ׳ לה׳ ומוונון רשכם
ואמב פנ׳ ראשונות רש״י בנ׳ התחתונה רבי׳ ונטעם להם בנשים שלים נ׳ ראשונות ונולה פנה מטה שבשים פקליפות
נאחזים שם ולכן אם פיה הנרשו לעלות ז׳ ומוונות ונולה בקליפות של פנשים ביד נאחזים נעולים שם רבנין ומר אף אנו
חולים ונולה אן פנ׳ ראשונות ועניף בפט אנה נכול ואי כאשר באם ז׳ ומוונות לעלות ולפנאת עם נ׳ ראשונות שן יכולת
לקליפות לפנאת שם כי הוא אור נכול ואשם יכולים לקבל פאחזים גם לא פיה תמני מתר זה פייה נעולים אין ברכן שהוא
ז׳ ומוונות ואמב נ׳ ראשונות כי סדר הכלון הוא ממט פ׳ להעלה ולכן נ׳ ישל אין כמר פנ׳ פרי נעלם עלסדר ז׳ ומוונו׳
ואמב נ׳ עליונות ונבנה׳ ומעומן עי׳ עולים בוונו׳ שמען שסם בז׳ אותן מפיה יה׳ שבפסוד שסהב של פה׳ נכבד באמרנו
כונט בהקוש אמר, ואמב נאמר בא כלה נב׳ ונכוין לעלות נ׳ ראשונות ונב׳ זה עבאר אמרנו באן לריך שנכוין לקבל ל
ונסמן פנחש פשנאתם בא כלה. נם לריך שנכוין כאשר כוונה באמר הבו לה׳ בשם בן שהוא עולה פנשים נב׳ נכוין ב
בכאן שעולה עם פעולות פנ׳ ועתה מעלה אותן ונה הנאשט מה׳ ולכן הבוונה ונחזור כמלך באל שהוא בנ׳ ונסנה
כנגד

190

וכן בגוונים כלם אע״פ צריך לומר כי הגלגל [illegible] ואמרו שהוא [illegible] בגלגל [illegible]
במקומם [illegible] [illegible] [illegible]
באומן אמר כי בכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ונתחיל לבאר על [illegible] ראשו וזנבו [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] במקומם [illegible]
[illegible] [illegible]
במקומם [illegible] האמצעיים במקום [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] ראשו [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] במקומו [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

שנשאר עוד חלל כאן וגם היו עגולים והמשכתן כנגד ג' אמצעיות רבוע' אשר שם נעשו' נה"י החיצונים ונמצא עוד כי
אחר יעקב ורחל הנה במקום רבוע' הרוס כי בלא הנ"א שנה רק ג' אמצעיו' וג' ראשונות כי סוף החיצון עלו באמצעיו' וכן יעקב
ורחל אחר ג' אמצעיות וג' התחתונות ונמצא כי כל עגולים בג' אמצעיות רבוע' אשר שם נה"י שמפס ג' החיצונים ואין עגולים רק
יעקב ורחל ועוד למטה עד ראש ספה' באותו נה"י ראשונות רבוע' ואחר אחר שנשאר באותן אחר כי יעקב ורחל עוד
בטל למטה כנה' רבוע' בראשונות ואח"כ בשעגו' למעלה בערכו ולו שבין עגולים כנגד באמצעיות רבוע' שגם שם באמצעיות נה"י
כנגד ועוד עגולים שם יעקב ורחל ונשאר המקום פנוי מלא מקום ג' התחתונות ואין עגולים שם ג' ראשונות ככה' וכן עד"ז
עד סוף עד שנתלבשו ג' התחתונות כעשיה מקום פנוי מלא ונחר' וזהו סוד נחום שבו כמבואר עצמו במקום אחר
וגם הנה המקום פנוי נכבר יותר כי הקליפות כלם למטה תחת כעשיה שעולים בו ג' אמצעיות אז הקליפות אשם עלו'
עמהם עד שנשארים במקומם ונשאר המקום נה"י דעשיה שעלו בג' אמצעיות נשארו המקום פנוי מלא והמקום הזה
הוא המפסיק בין הקדושה לקליפה ומקום זה נקרא נחום שבו כי השיר נעשה בו המקום הקדוש שהוא ג' אמצעיות
דעשיה אשר עוד שם נה"י דעשיה ואח"כ יש נחום שבו אויר הנגאו ובאותו המקום יכול האדם לילך בשבילו שהוא
המקום פנוי ואין שם קליפות רק אין בו קדושה עד מקום הוא המקום הקליפות ואז רנ"ו אמה. ונמצאים תחת נחום
נכרתים שנה האדם דעשיה הרגלים שלו שהם ג' התחתונות שבו שירדו תחת נחום ויכנסו תוך הקליפות וזהו סוד מש"ה
משכן רגליה כי הרגלים העליונים נעשים ונכרתים למעלה כי אין השבה רק במקום שיצאו ממנו תחילה ואין הוא כ
כאן כי נתלה בין העליון והתחתון נה"י דעשיה ירדו תוך באמצעיות למטה כי בלא קודם שירדו במקומן הראשון ש
שיעלו באמצעיות ואח"כ ירדו במקומן ועתה שם נכרתים ושבים למעלה במקום בג' אמצעיות וזהו סוד מש"ה
רגליה שהוא השב הרגלים למעלה ובזה יובן הנ"ה אם השיב שבים לו לומר אם תחנה משכן רגליה שהוא השבת הרגלים אף כי
כמו לפני נס פסוק מה שמורעין כי נה"י לבד מנומא אינון כי סוף שהוא אורך פרצו' מתחלה נעלו עוד בהשגותבלם
ונתלה שלו נעשו תחת ונה"י נעשו תוך ונשאר בלא נה"י עד שנתלבשה בינה אימא עלאה לנפשם בו ולמעלה בו נה"י
הרשים ממש ולזה שייך בזה השבה כי מקום נה"י באמצעיות בראשונה הוא מקום תוך שהם ג' אמצעיות. אמנם נבאר
יותר ענין השבת הרגלים ובו יבואר תרוץ וכלל זה בסוד הכלים דעליון בעולמות לבדו והוא שלא נתיישב כשאנו
אומרים שפרצו' עולה במקום אבא או פנים' עולה במקום רבו' או ג' ראשונות בג' אחרונות דאצי' וכן כיוצא בזה
הטעם לומר כי העליון נשאר במקומו והתחתון עולה שם כי אע"פ כי פרי נרגש שהתל אחרו כי דקב"ה מקומן של עולם
וכמו שנבאר בזוהר והוא ממה שאנו צריכין לידע כלל וכלל בדברי הקבלה והוא מקום שיעבור אורך את פנה כתבו הוא
כלל בה' האריך המפסיק בכתבו על כל פוחה שיוכל להיות עד סוף והוא תחלה כל פוחה הוא ואין מקום פנוי בכתב
הוא וכן במקום אבא ואי' אורך וכלא בו אע"פ נמצא כי העליון עבר באבא ואי' אע"פ שלו שם אלא שנעשה מעולם
תלמעלה מהמקום ההוא ואז זה הבן שהוא רבו' יורד מקום אבא עד אלא להכלא בייחוד במקום אבא ולמה שעלו ג' אחרונות
דג' אמצעיות

196

שבט עלגלגון בחסרים אשר לא עלו שם וכם רותן למכבים הקדיש שקורים בתורה לא קבלו בעה״כ הראשון לבדו
ואמנם הוא ענ׳ מה שביארנו בקדיש ראשון שלברכו ואחר [illegible] יש בזה ש׳ ימי נראה כי ואין כי אמנם אבות.
יפה הם המרומזים בפנים לכסין שפבט [illegible] ואמרו לא בזה וצריך שנבין הפס בז״ יעקב [illegible]
נבין כי כהלכה שבינה עד ענה בסוד נקודה בסוף היסוד שהוא נגלה בכל אורך נה׳ [illegible] בן [illegible]
והלכה כי כי נגלה שהשרה זו היא לארך רחל וזהו היא הדרוע שמו יעקב ובזה [illegible] אנחנו וכלל שבן ויכא כ
ראשון הוא של עשרה ובכל ויכא יש [illegible] ובזה שביעי וכוון [illegible] שבעה אלפים סדר כל [illegible] אשר שם ענה עם ה
הכלה ושם נגרונב עם יעקב וזהו סוד העשרה בראן ופענן הוא כי בנקבה בענין קבלו היה בסוד [illegible] ה
העולמות ועוד היא בסוד המגיעות ואחר כי עיין בזה שנב׳ אחר הקדוש בעה״כ סוד תקון הפרוש קדישין ונראה אף
שם היא תקן כי העולם עד נה׳ [illegible] וטעם הכל כי לעולם השפה הוא בסוד נה׳ כי כאשר
עולם העולם נשאר [illegible] ואמנם שרה שאין בו ייעוב - רק הקוש [illegible] ושם הוא נמוש שבן
ועם שרה אחתו לעולם בקדושה הם אורות [illegible] ועם בין נוגה ומדינה כי שם היסוד אחתו [illegible] הם
הקוש הקליפות ועם הרבה ונש׳ הגורף ה׳ נאמר כי [illegible] היא בהרבה ובטעם הוא כי החכם הוא
שין בו זריעה והוא דומה הקליפות אף השרה הוא בר זריעה כי הוא ראוי לקבל הקדושה העליונה [illegible]
בנ׳ אבי״ה הוי״ה [illegible] ונבין לזה אחתו [illegible] שביארנו של [illegible] כי תקן נפוחין קדישין [illegible] כי כל קדש
הוא בהכרח כמותן ועוד כשעלו לנה׳ של [illegible] לה מותן מחא בהלוך [illegible] תקון נפוחין קדישין הם קדישין
הוא בסוד מותן רק שבט [illegible] נה׳ [illegible] ובזה ענה רע כי ביום שבן [illegible] נקראים שבועות המסתוריים
ולכן [illegible] שביעי הם בנה׳ ענה ואחר יהיו בנ׳ [illegible] ואחר בנ׳ ראשונות כמו שבאמר בעה״כ [illegible] שלאחר
העשרה נבין כי עוד נראה בהם [illegible] קדישין של [illegible] ונבין כי ענה הכלה המקבל הארה
במותן של המוחין [illegible] המצא האור לגשים מותן שלם [illegible] עצם בתוך ועוד [illegible] נפוחין ו
ואמנם שהכלה [illegible] שלם כלל שבן רק עד נה׳ [illegible] כי [illegible] האור קדיש אחר
[illegible] עד הראשון [illegible] רק [illegible] יפה שם [illegible] בז״ [illegible] תזמור
לדוד [illegible] קדיש אחרון נבין עד הראשון [illegible] רק [illegible] יפה [illegible] שהוא [illegible] ולכן
נבין [illegible] עד [illegible] שהוא [illegible] ולכן [illegible] בתוך [illegible]
[illegible] בתוך [illegible] ולכן [illegible] וזה [illegible]
שבהן לקבל נוסף [illegible] בראשון [illegible] לא [illegible] ונבין [illegible] לקבל נוסף [illegible]
[illegible] לא קבל [illegible] בראשון אף [illegible] לקבל [illegible] ואחר [illegible]
כי הוא תקבל [illegible] ענה [illegible] אבל [illegible] כי [illegible] אחר
[illegible] שבן [illegible] כי [illegible] רק מותן [illegible] אך [illegible] שבן עולה עד התקון ו
שבה סוד [illegible] כמבואר [illegible] ונם הם [illegible] עד [illegible] ונם עולה עד שם [illegible]

נשלם

לפני

ופי׳ שם שהיא מלשון ויכוי׳ לפי שלפי הלשון הוא מכה ופגיעה ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן

ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן

ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן ומ״ש ר״ת ז״ל שהוא מלשון ויכוי׳ שהוא מלשון ויכוח ומריבה אינו נכון כלל ואין לו שום ענין כאן ולא ידעתי מה ראה לומר כן

קא

פרקלט שבכלם [illegible] שבכלם היא הסוד כי הוא בנוי ולכן [illegible]
בתוכה בכלל [illegible] היסוד [illegible] כי הוא [illegible] שפע [illegible]
[illegible] כי [illegible] היסוד [illegible]
[illegible] סוד [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] כלה [illegible] בן [illegible]
[illegible] רק [illegible] הוא [illegible] קונה [illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
סוד [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] כי [illegible] עד [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] היא [illegible]
[illegible] היא [illegible]
[illegible] סוד [illegible] סדר :

[illegible] שבו על סדר [illegible] שהוא סוד [illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible] רק [illegible]
[illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] שהיא [illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
[illegible]
כי [illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]

זֹ

ביאו עשיה, וגם בוננהו ונכון כי כונן פה קבל ג׳ מב׳ מן עבו׳ סנהב ויש בכם עיון כלחם ג׳ יון בגורע והנה ידוע כי יורין ו
וסנה עשן מש כבר נקבו׳ ונשאר לבאר עוד מש בשרש עלי בגרים ונין לו סור ברית כמו שהבוא׳ אללם בעשן כים בכרם
בלו שבן אחוש יקח מן ב׳ מורכין ברם שלגל שבן ובזכר שיכיו בכם ג׳ משולש׳ ועם מש קמו ומשם בכל עדעם ונרית
בכם ונכון כי ג׳ ברם׳ נפש ויום נשמה ונכון כרי לבשור לו כה עוסק נשמה מן חלק נפש רוח נשמה ע״ג ג׳ ברם׳ [illegible] ואחר
כבר נקבו׳ שף כל משולון [illegible] הודעו שכן כי׳ לבשור הקדושין שבן בחול ואחרי ועין בלבורים פיב כוסף ראשי באלבעת
לזין פרק ובין נבחשים עד טוב על אחרי ועון ג׳ פרסים פנ׳ יפין קשוכים בקשר ול מוכרם על נקרוש ובאלבין כמ״ש
לפואר המבשלון לבריאם סוד עוסק שבן שיקוט כל בשבונו משה״כ בלום כחול שאין בנו כה לפורר בארם של פאלם׳ לבריאה
פ״ברע בין שבלטו כנ״ כי נ״ב פ״ט פם דומה שבן ושלין ואין עד אות, ואף בשרש בעבין בוא כי בחורן מוסף שבנשה
ז״א בכך דאבא ונקבים עליון מחלצות ראש ושלשה עליונות עלם בכך ראש ושנים שין זה באבא
ויאמר בעש ואח״כ בהתמן שבן שלם זא׳ עד מלות דדיקנא דאוש עד עבר חסד נמשכי׳ סוגן שוב יוצא לעולם כי שון ז
זקן לבשים עם עליון פיה במקום שעולם והסולם פרעו מן המקום אבא כי פרי ג׳ מדרגות בדיקנא ובעבים מסולם ג׳ מ
מדרגות מן אבא ובם תנאים נגם בכבון נוקבים במקום אבא ובסוד ושמרים עמסבן כי קדש פיה ולא אחר
פוה בלשון זכר לא פיה לשון נקבה כי נוף עולם במקום קדש עליון שפוא סוד אבא כמרע ובכה לבין מ״שלם בעשר׳
ששורש לו מהו לא זה המבכב עד שקראם אחי לא זה מחכבם עד שקראם ב״ין מרעו לא זה מחבבם עד שקראם
מעין ובוא כי בסיוף אלא שום לו את פיה ארעין, וכאשר מדרגות נאתו וקן משך ובשעולם במקום ב״ג ג׳ מדרגות
דא״ל אז פיה עטרן בעלם ואז עם אחת עד שעולם כל שרלך אחת ובשעולם עד המקום אבא שפיה בשבן בחכמה פוא
סוד ב׳ בחכמה יסד ארץ ועולם בחוץ אפים נקבר טעות לו כי כמו עלין שעולם אין כה בכבה עולם ב״ט מחריבם ו
ובחבן יבן תבונתו ואין לבאריך ונכמר עם סור בחכמה ונס׳ יה עקב׳ עלמא בסוד אדם בראשון בשבן נקרא מוכ״ב ובעבן
כי בחומן שבן עולם זא׳ בסוד או׳ ונקבים בסוד אבא ועולם ספר׳ במקום אמ׳ בינה עלאה כי שם תקוה סגורין כמרע
ויצי׳ במקום ז״א ונשים מקום נוקבים ובפו בסוד פרצוף לפני ובדי בעלם בחוכן שבן ארבעה פ״ט בחורן מוסף כ״ט
אז אין עולם עולם לו פרעו׳ כלל ונעשה שלם בכך ונקבים שלם ג׳ מחלצות כן ואשונות ראש, אף בכך שלא״ש משנה עולם
ואח״כ בחבוען י״ט עולמות אין זה בכך אבא ועשן בכך ש״ל ואשונים שבחורן מוסף כ״ט מינה עולם בכחר עב״ו אמר מ
מוחרים נקודים כך כי כון שבת סחוכן לין הקבל׳ מש בארם ובפוסור כריני לך אמש שוכום עולם שם כ״ט ו
ובחכמה י״ט אבן אין עולם יוצא מן בכך ונעלה עולם מחוץ לל ואין פרצו׳ עולם בעצמו ואח״כ אין אור ואח כלין מונלב
ולכן אין מוחרים ואין נעלו׳ נם אין מולא אין סגל כי אינו עולם, ולעולם שמישע כי בלחם כי בחכמה י״ט עולם יצאו בכך
ובחזרם עולם סוגן בכך ועולם לפור פ״ברע שיש בין שבלטו ואמרו כי כלא בשבם. עולם יצאו במקום אבא וסוא
במקום עש כי כלו אז בשבת פה נבררים כלא בסוד עלות אבא לחור ואש לחור נגם סוגן שנכין אמשא פ״טב פוא כי
ראויה לריבה כי מעם שאת אומרי׳ עולם יצאו כל פרצוף פנ׳ פנים עד אותן לו ונחשוב שאח״כ אחר עולם ויורד מקום
אבא שאמו מ״ב שמצריך לחזק דאבא ואש מאחר עולם יורד מקשי אבא לו פוסם בנם כי כלו כתר שנעלם פילג כ״ה
דאבא ואש

208

עם היין [illegible] שהוא [illegible] הפרש בין [illegible] [illegible]
[illegible] ובענין [illegible] ולכן [illegible] קדש [illegible]
קדש כי הקדש העליון שהוא [illegible] [illegible]
הקדש שהוא [illegible] [illegible] קדש [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כי אין [illegible] הקדש העליון [illegible] [illegible]
הקדש [illegible] הקדש העליון [illegible]
ולכן הקדש [illegible]
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible]
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ראשונות יצ"ו ועוד באמרו מן יורדי' מהרנים [illegible] כי בריאם יורדת מתקום שפיר בנשים [illegible] שפיר [illegible] החיצון דברי' ובן
ראשונות ד'לרם ובנשים היא עמם בר' [illegible] ובו ראשונות זנשים ונמצא כי יש [illegible] ר' ראשונות דנשים [illegible]
דינו' [illegible] [illegible] בנים [illegible] [illegible] [illegible] ראשונות [illegible] בר' [illegible] יש לו [illegible]
כי [illegible] שבו [illegible] [illegible] [illegible] פנים [illegible] [illegible] [illegible] ויאמר [illegible] כי מה [illegible] פנים [illegible]
[illegible] [illegible] ויאמר [illegible] [illegible] בר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ויאמר [illegible]
בן' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שפיר [illegible] יאמר [illegible] [illegible] ר' ראשונות [illegible] בר' [illegible]
[illegible] ויאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' [illegible] בר' ראשונות [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ראשונות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בנשים [illegible] ראשונות דנשים [illegible] [illegible] בר' [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שפיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] פנים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בנשים [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שפיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] ראשונות דנשים
[illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שפיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר'
ראשונות [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] ר' ראשונות דנשים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] קרען כי [illegible] קרען [illegible] [illegible] [illegible] ר' ראשונות דנשים שפיר [illegible] בנשים [illegible] [illegible]
[illegible] ר' קרען [illegible] שפיר [illegible] [illegible] [illegible] ראשונות דנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ראשונות דנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קרען [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ואנה קושיא נ׳ הכונה שכן כבר הסרנו לך ספר לכוין כ״ל דאמין לחבש ועוש בלרוח וכ״ן ובעבור כי״ל ב׳ נ״ב שמתפוא

סור פ״נ והשלון שס בעצם פרוח שכ״ל נוה העשה פכבה לקבל ע׳ שם הב שכ״ל שפוא אמא כבולכן צריך

שקשר שספים בשם ישכן אשר פוא שקשין אין בעין ומכין לקבל עצמו כוח בשכן וכן כי״ל ב׳ שפוא ת״ב פעם פרוח

הכוין שם הקב טוב עם שקשין כונה זו יהיה לך התיר ונפרש בעין קבועו הורחק בעצם לפב וכף ואשר נאמר

י״ל של בשכן יחסה בשבן וכן על פי״ל שפיו הלון עשה פה״ן באופר ועין לפכון שכן נס סור כעצמו שמה וכוין

כי קשמן נפ׳ וסבב שתוקדשין בזה קנה ויבר סור עצמו קדושה ועין פב׳ ויקבל רק ל׳ן עוג׳ הם שנאמר שם טפל ג׳

עג׳ וכ״ן כבר נעכבה לתוכה סוך פקדושה מעוהר כבה יכנע כי פאל״ך נתון בן קמקום פשל שנקרא קדושה כשנפבת

בנוסין אבא ששתאתו ובפ נקדושה קדושת בנוסין ובעין פשל לפפרא דוכא כלי ופב לבורא עלמא ובל לחכרה ○

סעמים תכמה פונות צב׳ קדש על לעצמן =

[illegible]

הנה כראוי נמוש לכן לאיש הרבה בעשרים עם מין שהוא יורכת באמה הנה לחשב במקומה לכן יש מהרה מעין ז' ולא
ז' נמוש, מהב"ה בקידוש הקבלה וזו רמשיונות נ"ל קבלה כתב כבר יריך נכתב עדות ואהבין כי בין בנמוסר ז' ונתן ש
שפוא הקבלה ענין ובס נ"ל כהכרה סן כבינה מה בהסרים מן עבודתן וסס' ונתן ז' פנים והעלמין כמ"ש רז"ל
אפים ויורין ובלבן ובפין פריסס ז' שהוא נבסס נ' עשין כהנין ין ובין ישא לבוש אלפוא בכח נפסס רז"ל אשר ב
בהוכף פתוחין שמעמיין נפב בס פירוש שלמה אשר בכ"ל כל בחכם נהמשיט לגלגולים נס הכוין בה' יורין
שיש כעבס ען אשר את תכונה נבס בשע פירוש י"ס הכל מבס כתבונו אלהים נס הכוין נ"ו רשין משך בבנס
לפתשיך לכה כתב יבס סור י"ס פן פנה והכוונה ערב ול' כל פונש יור כל פס פונו ז' יור ת"ב פונו כל כרי
כתר סעורת לו שבת כבר נעשו ואותם בסוד פארכהם יכוין כי אלהים ולגב"ה מסוכים אלהים בין מנוכרים,
ואני משה   שלמע כנ' שיש תבונה מעם חסד, בשר נ"א, ולעבר ח"ס כאלהים כרי ען פונו יסוד פנים כרי פנים ש
שפונו ז"ע כתב, ולעכה"ם כ"ל ס"ס פה מתהוננת רז"ל שהשם אחד פאלהים סורה חנכה פ' ולהלה בריקה
כמו ולכן אין בנקרוש כי פין פונו בבינה ובאן פונו נבוה מאד בבונהה ע"ש אלהים עלה פאלהים עולה שבמקום
שפינה קורה פקטרון ולכן יכוין כאשר פלונרע כי שם שב פונו   תיות לעולם מאלהים כמבואר שאין
סן כבודה תות לעולם פכרי' כי אותו המקננת בכרסיא לפי שפוא נעם קו יורק המקיף כל כתר שפבינה נעשה ואור
כמו לז"ל שהלבשו פכנוסין רז"ל במנוחין שלא בחסד כמנהגין בחוזא קו מתנה והשפע כל פאלהים נעשין
ומשך פאלהים לבריאה וכן עליה תה כל' ולכן שם תוב פונו במ"ה וכן כאלהים המקננת באותן ולכן שבין אשר ב
בנשים ולכן יכוין בה' נקראין של פעטרה כהונה כנ"ל לו' שהות פנים כמבואר אלהים ע"ש ובדקדוק ואשונה
שפיא בשם שב בתכלה יכוין לפשר משם לכל פאלהים שיהיה הקוש לקבל שם פכרי' כשיעלה שם לעולם כאלהים
לכן בשאר פקומות מה"ב יקבל שבת ויצא בשרה ויאמר לכה דורי. שלא בשרה יכוין לאלהות פנים שרה תקן שבת
הוה עביה פניה ארב וכן פעלת ע"ב סן מ"ה כן עלה תקן נפש, אשון כפו כנ"ל סס ן' שתן של ן' שלותן ש
שבת יב' אונען וכתנו נס יכוין לפעלות ז' ראשונות רעשיה לפי' רז"ל נפתלבה רז"ל מהרהרת ותוכשין ותקבלת
כפן רעשים בחופה כי פיא נעם ארך לפני שאין עורי התחים בשרי וגעשין הלבוש ותלבושת לפני רז"ל עורה
כלה וזה נעם היוסבה מחול על הקרש ומתנם לא עולה רק ריחשות לבר כי פלים. אלפו נשארו במקומות ולכן בשו'
ונלאכה בתוספת שבת אינה תיב היוה כי עורין לא נשאר חלל בין עשיה לקליפות עם משפט נעבה שעולים
פלפים נכ' כעשיה ונשארו מקום לתחתונות רעשיה חלל וכרי ולא נשאר שם רק רשימה לבד פנים שם
חלל שמן נתנו כתר שאמר התליה ונן יותר שם כי מכוונים פקליפות עד פחלל פנה ולכן כי פיתן ז' ראשונות
רעשיה כ"ל פרי יש ו' ספירות כ"ל וכן כלל סן שלותן יה"ו כל אלהים מתנות בעשיה שנשארו לבר וכן כתבם
רבנו מהר

[illegible]

[illegible]

כונת תוספת שבת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ונחזור [illegible]

[illegible]

223

יא

[illegible]

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ונחצור

١٣٤

עם פס [illegible]

הרי [illegible]

[illegible]

וקנה [illegible]

[illegible]

[illegible]

247

[illegible]

[illegible]

ענין [illegible]

[illegible]

והנה [illegible]

[illegible]

יתן [illegible]

מגיד [illegible]

רחנה [illegible]

תונית [illegible]

מגה [illegible]

מרוך [illegible]

כרך [illegible]

נפון [illegible]

ברך [illegible]

הלל [illegible]

ועתה נבאר סוד י' מכות ונתחיל ונאמר

דם [illegible]

צמרדע [illegible]

כנים [illegible]

ערוב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

260

PAT. AKADEMIA TATR.

קל״ה

[illegible]

יג

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אהיה [illegible]

[illegible]

U25

290

KAMARA KEARSIPAN TARA

סוד [illegible]

הערה [illegible]

הגהה [illegible]

[illegible]

סוד השופר

צריך [illegible]

[illegible]

302

[illegible]

[illegible]

310

3/3

[illegible]

[illegible]

[illegible]

XXI

317

318

M. AKAD. KÖNYVTÁRA

Papír cenni 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer. Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

5998626701102025

[illegible]

תלוגה [illegible]

תשת [illegible]

[illegible]

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

[illegible]

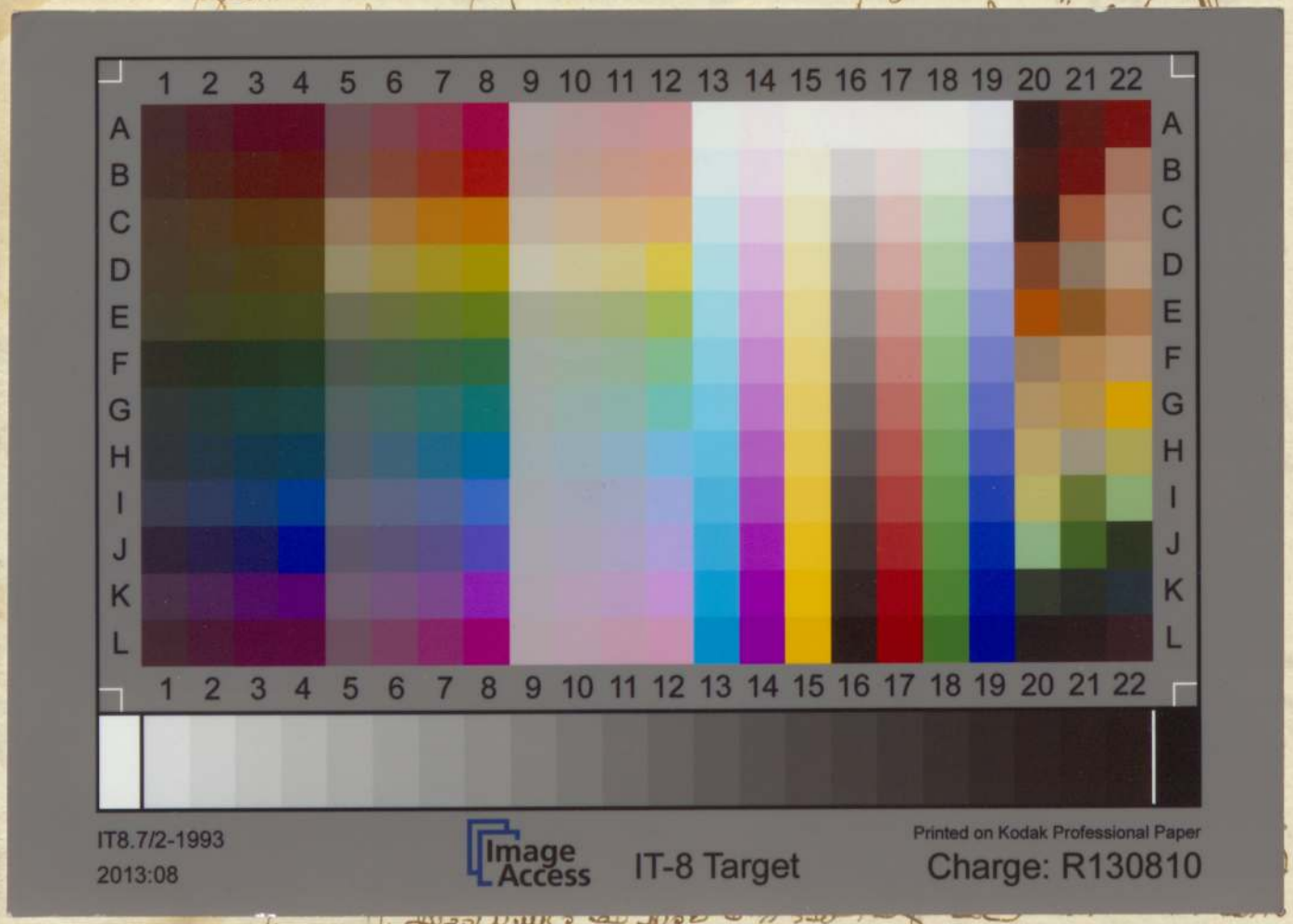

A
233.

ס
הכונות
כ״י

ד״ר